శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీమద్వరవరమునయే నమః

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై కుమారులైన

'నాయనారాచ్చాన్ పిళ్ళై' అనుగ్రహించిన

తత్త్వ సంగ్రహమ్

(లక్ష్మీదేవి తత్త్వ నిరూపణం – తమిళమూలం, ఆంధ్రానువాదములతో)

ఆంధ్రానువాదం:

పండితరత్న, ఉ.వే.శ్రీమాన్

ఈయుణ్ణి అప్పగ శింగరాచార్యులు

సమర్పణ:

ఈయుణ్ణి అనంత రంగ రామన్

30 మే 2021

విషయ సూచిక

అవతారిక 3
శ్రీనాయనారాచ్చాన్ పిళ్ళై వైభవం 3
తత్త్వత్రయ విచారము 9
విష్ణువు యొక్క విభుత్వము 11
జీవాత్మ యొక్క అణుస్వరూపం 13
లక్ష్మీస్వరూప విచారం 17
లక్ష్మికి ఈశ్వరత్వం చెప్పరాదు 17
లక్ష్మికి కారణత్వం చెప్పరాదు 21
లక్ష్మికి కారణత్వం చెప్పుటకు ప్రమాణాలు లేవు 27
లక్ష్మికి ఉపాయత్వం లేదు 31
లక్ష్మికి స్వరూపవ్యాప్తి చెప్పలేము 35
లక్ష్మికి యొక్క విగ్రహవ్యాప్తి 39
లక్ష్మికి వ్యాపకత్వం చెప్పుట కుదరదు 41
లక్ష్మికి ఈశ్వరత్వం చెప్పుట కుదరదు 43
లక్ష్మీ యొక్క ప్రదేశ్వరత్వం 45
లక్ష్మీ యొక్క ప్రదేశ్వరత్వం ఔపాధికము 47
లక్ష్మీ యొక్క అసాధారణగుణములు 51
లక్ష్మీ యొక్క మహిషిత్వం 53
లక్ష్మీ యొక్క అభిమతత్వం, భోగ్యత్వం 55
లక్ష్మీ యొక్క నిరపాయత్వము, స్వరూపనిరూపకత్వము 57
లక్ష్మీ యొక్క శేషిత్వాంతర్భావము 59
లక్ష్మీ యొక్క ప్రాప్యాంతర్భావము 61
లక్ష్మీ అత్త సజాతీయమైనను, విలక్షణమైనది 63
అప్రమాణములైన ఇతరవాదములు అనాదరణీయములు 65
గ్రంథ నిగమనము 65

అవతారిక

శ్రీనాయనారాచ్చాన్ పిళ్ళై వైభవం:

శ్రుత్యర్థసారజనకం స్మృతిబాలమిత్రం
పద్మోల్లసద్భగవదంఘ్రిపురాణబంధుమ్,
జ్ఞానాధిరాజ మభయప్రదరాజపుత్రమ్
అస్మద్గురుం పరమకారుణికం నమామి.

వేదాలలోని అర్థాల సారాన్ని వ్యక్తం చేసేవారు, స్మృతులనే తామర పువ్వుకు సూర్యునివంటివారు (ఆనందాన్ని కలిగించేవారు), భగవానుని చరణాలతో అనాది సంబంధం కలిగినవారు, జ్ఞానాలకు గొప్ప ప్రభువు అభయప్రదాతరాజులైన పెరియ వాచ్చాన్ పిళ్ళై కుమారులు, గొప్ప కరుణ కలవారు అయిన మా ఆచార్యులు నాయనార్ ఆచ్చాన్ పిళ్ళైకు నమస్కరిస్తున్నాను.

పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై తమకు ఔరస పుత్రులు లేనందువల్ల సహోదరీ కుమారుడైన 'అళగియ మణవాళ పెరుమాళ్ నాయనార్'ను స్వీకారపుత్రునిగా గ్రహించారు. వారికి అన్ని అర్థాలను ఉపదేశించారు. ఈ నాయనార్ శిష్యులైన 'వరకాల నల్లాన్ దానర్' రచించిన 'వరకాల నల్లాన్ రహస్యం'లో అభయప్రదగురువు(పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై) కుమారులైన 'సుందరవరరాజాచార్యులు' అని వీరికి పేరు ఉన్నట్లు చెప్పబడింది. సుందర వర రాజాచార్యులు అనేది 'అళకియ మణవాళ పెరుమాళ్ నాయనార్' అనే పేరుకు సంస్కృతీకరణం. సౌమ్యవరేశ్వరులు అని కూడా 'పరకాల నల్లాన్ రహస్యం'లో వీరి పేరు నిర్దేశింపబడినందున వీరి తిరునామం ఇదే అని అర్థం అవుతున్నది. పిళ్ళైలోకాచార్యుల వారి తమ్ముల తిరునామం కూడా ఇదే అయినందున తేడా తెలియడంకోసం వారిని 'అళకియ మణవాళ పెరుమాళ్ నాయనార్' అని, వీరిని 'నాయనార్ ఆచ్చాన్ పిళ్ళై' అని

వ్యవహరించేవారు.

ఈ ఆచార్యులు అనేక గ్రంథాలను రచించారు. వాటిలో, యామునుల చతుఃశ్లోకికి వీరు రచించిన వ్యాఖ్యానం చాలా గొప్పది. లక్ష్మిని గురించి పూర్వాచార్యులు చేసిన నిర్ణయాలను చాలా వివరంగా ఈ గ్రంథంలో వీరు శాస్త్రీయంగా ప్రతిపాదించారు. ఇప్పుడు దొరికే వీరి ఇంకొక గ్రంథం 'తత్వసంగ్రహమ్'లో కూడా లక్ష్మి విషయమే చర్చించబడింది. 'చరమోపాయ నిర్ణయం' అనే గ్రంథంలో భగవద్రామానుజులు ఉత్తారకాచార్యులు అనే రహస్యాన్ని వీరు బాగా నిరూపించారు. వీరు రచించిన ఇంకో గ్రంథం 'ముక్తభోగావళి' అనేది ఇప్పుడు కూడా తెలుగు లిపిలో లభిస్తున్నది. దీనిని వీరు తమ చిన్న వయస్సులోనే రచించి, తమ తండ్రిగారైన పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళైకు చూపించగా, "నాకు చరమంలో కలిగిన జ్ఞానం నీకు ప్రథమంలోనే కలిగింది, అయినా, నా దగ్గర నువ్వు వైష్ణవాన్ని అభ్యసించాలి" అని అన్నారని వాదికేసరిజీయర్ శిష్యులైన, తిరుమాలై యాణ్డాన్ వంశానికి చెందిన 'యామునాచార్యులు' అనే పండితులు 'ప్రమేయ రత్నం' అనే గ్రంథంలో పలకడం వీరి జ్ఞానవైభవాన్ని తెలియజేస్తుంది.

అందువల్ల పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై వీరిని పెంపుడు చిలుక వలె పెంచి వీరి జ్ఞానాన్ని అభివృద్ధి చేసినట్లు తెలుస్తున్నది. 'జ్ఞానార్ణవం', 'తత్త్వత్రయ వివరణం', 'అణుత్వ పురుషకారత్వ సమర్థనం', 'చరమరహస్య త్రయం' మొదలైన కొన్ని గ్రంథాలను వీరు రచించినట్లు 'పెరియ తిరుముడి అడైవు' అనే గ్రంథంలో చెప్పబడింది. వీరు రచించిన ఈ గ్రంథాలు ఇప్పుడు దొరకడం లేదు.

పలు దివ్యప్రబంధవిషయాలలో అభిప్రాయభేదాలను కలిగిన వేదాంత దేశికులతో వీరు సాక్షాత్తుగాను, గ్రంథాల రచించడం ద్వారా చర్చించి, దివ్య ప్రబంధవ్యాఖ్యాతల అభిప్రాయాలను స్థిరపరచారు. శ్రీపిళ్ళైలోకాచార్యులవారంటే వీరికి ఆచార్యులతో సమానమైన గౌరవం అని వీరి గ్రంథాలను చూస్తే తెలుస్తున్నది. శ్రీ వేదాంత దేశికులకంటే వీరు సుమారు 40 సంవత్సరాలు పెద్దవారైనా ఈ ఇద్దరు చిరకాలం కలసి జీవించి ఉండాలి. తెన్నాచార్య సంప్రదాయ సిద్ధాంతాలను చాలా వాటిని దృఢపరచిన నాయనార్ గ్రంథాలు అనేకం లుప్తమైపోయాయి. ఇప్పుడు మిగిలి ఉండే గ్రంథాలు కూడా ప్రచారంలో లేకపోవడం విచారించదగిన విషయం.

ఆదివణ్ శఠకోపజీయర్‌కు పరమాచార్యులైన శ్రీరంగాచార్యులు, వాదికేసరి జీయర్, పరకాల దాసర్ మొదలయినవారు వీరి శిష్యులు.

ప్రకృత గ్రంథ ముద్రణ:

ప్రస్తుతం నాయనార్‌ఆచ్చాన్ పిళ్ళై గ్రంథాలలో ఒకటి అయిన **'తత్వసంగ్రహమ్'** తెలుగు అనువాదంతో పాటు ప్రవన్న లోకానికి సమర్పింపబడుతున్నది. ఈ గ్రంథానికి ఇంతవరకు తెలుగు అనువాదం వచ్చినట్లు కనుపించలేదు. అందుచేత ఈ అనువాద ప్రయత్నం చేయబడింది. ఈ అనువాదంలో ఉండే దోషాలను పెద్దలు పెద్దమనసుతో మన్నిస్తారని భావిస్తాను. మహనీయులైన పూర్వాచార్యుల అమూల్యమైన గ్రంథాలను ఈ విధంగా కాపాడుకునే అవకాశం ఉంటుందనే భావనతో ఈ గ్రంథం వెలువరింపబడుతున్నది. ఈ గ్రంథం మూలాన్ని అందజేసి సహకరించిన **నెల్లుట్ల దత్తాత్రేయ స్వామిగారికి** (వరంగల్లు) నా కృతజ్ఞతలు, మంగళాశాసనాలు. వారి సంప్రదాయ ప్రచారం భగవత్ భాగవతాచార్యుల అనుగ్రహంవల్ల అభివృద్ధి చెందాలని కోరుకుంటున్నాను. ఈ ప్రయత్నంలో నాకు మంగళాశాసనం చేసి మార్గదర్శనం చేసిన పితృపాదులు న్యాయవేదాంత విద్వాన్ ఉ.వే.శ్రీమాన్ ఈయుణ్ణి రంగాచార్య స్వామివారి సన్నిధిలో కృతతాపూర్వకంగా దండం సమర్పిస్తున్నాను. స్వస్తి.

శ్రీమాన్ శ్రీకృష్ణసూరేః తనుజమణిరయం సౌమ్యవర్యేశ్వరాఖ్యో
లక్ష్మ్యాః తత్త్వస్వరూపం ప్రమితిషు విదితం నిస్తుషం వ్యాజహార,
గ్రంథస్యాస్యానువాదం కలయతి కుతుకాత్ శింగరాచార్యదాసః
సంప్రీత్యై సజ్జనానాం గుణతదితరనిర్ధారణే చ క్షమానామ్.

భాగవతవిధేయుడు,
ఈ. ఏ. శింగరాచార్యులు

శ్రీః.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై ప్రణీత

నా య నా రా చ్చా న్పి ళ్ళై

అ రు ళి చ్చె య్ త

త త్త్వ న గ్ర హ మ్.

ఇష్ట గ్రంథమ్.

శ్రీమాన్-పుదుప్పేర్-ఇళైయవిల్లి

వి ద్వా న్ - వే ఙ్క ట ా చా ర్య ా లు మ్,

శ్రీమాన్-పుత్తుప్పట్టు-తిరువేఙ్కటాచార్యులుమ్,

వావదేతాని తావేక శ్రీశోభన్నిధిక భవాయ తివాల్

పరిశోధిప్పిక్కప్పట్టు,

ముద్రించినది

శ్రీవైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపక సభైయారాల్

శ్రీపరాభవ తిరువత్తారాది సంవత్సరం-వతు సంవత్సరమాన

పౌష్య మంవత్సరత్తిల్

కాఞ్చీపురమ

శ్రీగీతాచార్యముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ చెయ్యప్పట్టతు.

విజయతేతరామ్.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్).

ఈ సభలో తెనుఁగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

	రూ.	అ.	పై.
తనిశ్లోకమ్ భవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదార్థ్యభహితము	3	8	0
భారతీతిశ్లోకమ్ ,, ,,	0	X	0
కాదుపరమశ్లోకమ్ ,, ,,	0	3	0
పమ్మరిశ్లోకటప్పటి .	0	X	0
శాణ్ణ్యవిత్త చరమపర్వ శాత్రయం శాత్పర్యభహితము .	0	ా	0
మతిళ్ తిరువన్దాతి భవ్యాఖ్యానము అరుమ్పద ప్రతిపదభహితము .	0	3	0
ఇరణ్డామ్ తిరువన్దాతి ,, ,, .	0	0.3	0
మూన్ఱామ్ తిరువన్దాతి ,, ,, .	0	0.3	ా
నాన్ముగన్ తిరువన్దాతి ,, ,,	0	0X	0
తిరువయ్మొళి భవ్యాఖ్యానమయిభహితము ఉరై ప్రతిపద శాత్పర్యభహితము.	X	ా	0
తిరువాశిరియమ్ భవ్యాఖ్యానము అరుమ్పదభహితము-ప్రతిపద శాత్పర్యభహితము.	0	ఒ	0
పెరియతిరువన్దాతి ,, అరుమ్పద ప్రతిపదభహితము	0	0X	0
తిరుచ్చన్దవిరుత్తమ్ ,, ,,	0	X	0
శిఱియతిరువుడైమ్ ,, ,,	0	ా	ఒ
పెరియతిరువుడైమ్ ,, ,,	0	0X	0
ఇరామానుశనూఱ్ఱన్దాతి ,, ,,	3	ా	0
తిరుప్పల్లాణ్డు. ,, ,,	0	0ఒ	0
శ్రీవచనభూషణమ్ ,,	3	ా	0
శరణాగతిగద్య విచారమ్	0	X	0
ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్	0	0	ఒ
శాయమాత్మాభావ్యమ్	0	X	0
ఆనుశరక్కాట్చికరమ్	X	ఒ	0
తిరుప్పావై	ా	0ా	0
తీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ	X	0	0
గురుపరమ్పరా ప్రభావమ	X	0	0
తత్త్వగ్రహమ్	0	X	0

ఈ గ్రంథములు మట్టుకాగితములలో సగము వెలకు విక్రయింపఁబడును.

ఇట్లు,

రా-తిరువేఙ్కటాచార్యులు,
కార్యదర్శి, భవానీపురి.
మ-తిరువేఙ్కటాచార్యులు,
ఉపకార్యదర్శి.

కా. కిం, కాంగ్రెసు వాలంటీరు ప్రెస్సులో, వెలసిపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై కుమారులైన

'నాయనారాచ్చాన్ పిళ్ళై' అనుగ్రహించిన

తత్వసంగ్రహమ్.

ప్రత్యర్థసారజనకం స్మృతిబాలమిత్రం పద్మోల్లసద్భగవదంఘ్రిపురాణబంధుమ్,
జ్ఞానాధిరాజ మభయప్రదరాజపుత్రమ్ అస్మద్గురుం వరమకారుణికం నమామి॥

ప్రణమ్య ప్రణతార్తినాం హర్తారం హరి మిందిరామ్,
ఆచార్యాంశ్చాఽఽత్మతత్వజ్ఞాన్ క్రియతే తత్వసంగ్రహః॥

ప్రత్యక్షమ్, అనుమానమ్, ఆగమమ్ ఎన్న శొల్లప్పడుకిఱ ప్రమాణఙ్గళుక్కు విషయమాన వస్తుక్కళ్ ఎల్లామ్, భోక్తా, భోగ్యమ్, నియన్తావెన్ఱుశొల్లప్పడుకిఱ మూన్ఱుకోటియిలుమ్ అన్తర్భూతమ్.

అదిల్ భోగ్యమానతు – జ్ఞేయమై ఇరుక్కిఱ పదార్థమానతు అనుభవిక్కప్పడుకిఱ వస్తువాయిరుక్కుమ్. ఇవ్విడత్తిల్ అవధారణత్తాల్ జ్ఞానాశ్రయమల్లవెన్ఱు ఇరుక్కుమ్. భోక్తావాకిఱాన్ – జ్ఞాతృత్వమే స్వరూపమాయిరుప్పానొరువన్. అనుభవిక్కిఱ వస్తువాయిరుక్కుమ్. ఇవ్విడత్తిల్ అవధారణత్తాల్ నియన్తావల్లవెన్ఱు ఇరుక్కుమ్. నియన్తావాకిఱాన్ – నియన్తృత్వమే స్వరూపమాయిరుప్పానొరువన్. అనుభవిక్కిఱ

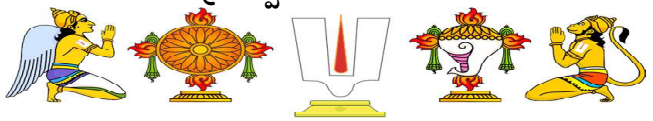

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీమద్వరవరమునయే నమః

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై కుమారులైన

'నాయనారాచ్చాన్ పిళ్ళై' అనుగ్రహించిన

తత్వ సంగ్రహమ్

ప్రత్యర్థసారజనకం స్మృతిబాలమిత్రం
పద్మోల్లసద్భగవదంఘ్రిపురాణబంధుమ్,
జ్ఞానాధిరాజ మభయప్రదరాజపుత్రమ్
అస్మద్గురుం వరమకారుణికం నమామి.

పణమ్య ప్రణతార్తీనాం హర్తారం హరి మిందిరామ్,
ఆచార్యాం శ్చాత్మతత్వజ్ఞాన్ క్రియతే తత్వసంగ్రహః.

తన భక్తులకు కలిగిన కష్టాలను పోగొట్టేవాడైన హరిని, లక్ష్మీదేవిని, తత్వజ్ఞానాన్ని కలిగిన ఆచార్యులను సేవించి తత్వసంగ్రహం అనే ఈ గ్రంథం రచింపబడుతున్నది.

తత్వత్రయ విచారము:

ప్రత్యక్షం, అనుమానం, ఆగమం అని చెప్పబడే మూడు ప్రమాణాలచే తెలియబడే వస్తువులన్నీ భోక్త, భోగ్యం, నియంత అని చెప్పబడే మూడు వర్గాలలో అంతర్భవిస్తాయి.

వీటిలో, భోగ్యమంటే – తెలియబడే వస్తువు. తెలియబడడమనేదే దీని స్వరూపమై ఉంటుంది. జ్ఞానం లేనిది అని అర్థం. తెలియబడడమే దీని స్వరూపం అనే 'ఏవ' కారంచేత ఇది జ్ఞాత కాదు అని తెలియబడుతున్నది. భోక్త అంటే– జ్ఞాతృత్వాన్నే స్వరూపంగా కలవాడని అర్థం. అంటే, తెలిసికోవడమే స్వరూపంగా

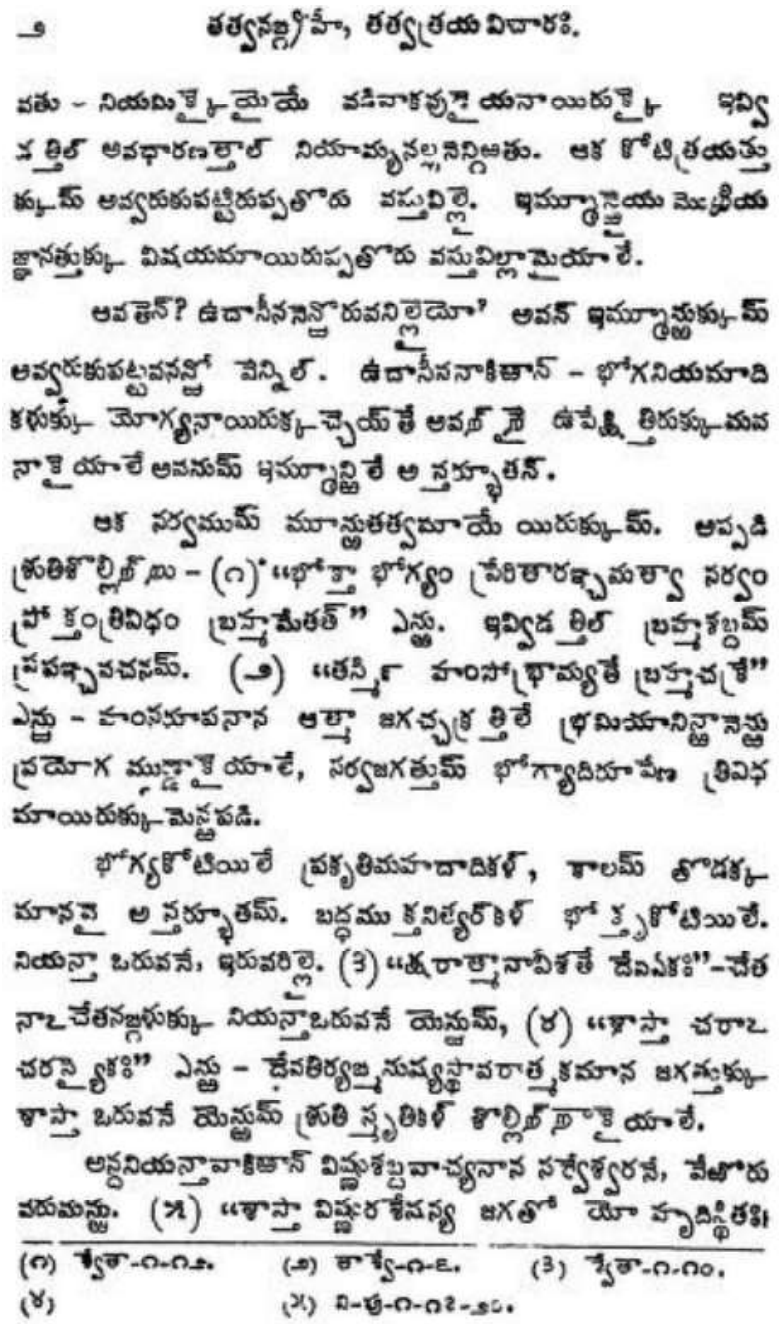

౩ తత్త్వనిర్ణయాహేతు, తత్త్వత్రయ విచారకి.

వతు - నియమించేవాడైయుండే వడివాకవున్నాయనాయిరుక్కై ఇవ్వి
ధత్తిల్ అవధారణత్తాల్ నియామ్యనల్లనిన్నిఱతు. ఆక కోటిత్రయత్తు
క్కుమ్ అవ్వరుకువట్టిరుప్పతొరు వస్తువిల్లై. ఇమ్మూన్ఱైయు మెయ్ఞాన
జ్ఞానత్తుక్కు విషయమాయిరుప్పతొరు వస్తువిల్లామైయాలే.

ఆవతెన్? ఉదాసీనన్నిర్రొరువనిల్లైయో' అవన్ ఇమ్మూన్ఱుక్కుమ్
అవ్వరుకువట్టవనన్రో వెన్నిల్. ఉదాసీననాకిఱాన్ - భోగనియమాది
కళుక్కు యోగ్యనాయిరుక్కచ్చెయ్తే ఆవఱ్ఱై ఉపేక్షిత్తిరుక్కుమవ
నాకైయాలే అవనుమ్ ఇమ్మూన్ఱిలే అన్తర్భూతన్.

ఆక సర్వముమ్ మూన్ఱుతత్వమాయే యిరుక్కుమ్. అప్పడి
శ్రుతిగొల్లిఱ్ఱు - (౧) "భోక్తా భోగ్యం ప్రేరితారఞ్చమత్వా సర్వం
ప్రోక్తంత్రివిధం బ్రహ్మమేతత్" ఎన్ఱు. ఇవ్విడత్తిల్ బ్రహ్మశబ్దమ్
ప్రపఞ్చవచనమ్. (౨) "తస్మిన్ హంసో భ్రామ్యతే బ్రహ్మచక్రే"
ఎన్ఱు - హంసరూపనాన ఆత్తా జగచ్చక్రత్తిలే భ్రమియాన్రిన్ఱానెన్ఱు
ప్రయోగ ముణ్డాకైయాలే, సర్వజగత్తుమ్ భోగ్యాదిరూపేణ త్రివిధ
మాయిరుక్కుమెన్ఱపడి.

భోగ్యకోటియిలే ప్రకృతిమహదాదికళ్, కాలమ్ మొదలాన
మూనావై అన్తర్భూతమ్. బద్ధముక్తనిత్యర్కిళ్ భోక్తృకోటియిలే.
నియన్తా ఒరువనే, ఇరువరిల్లై. (౩) "ఏకోరుద్రో నావీశతే కశ్చనైనం"-చేత
నాచేతనఙ్గళుక్కు నియన్తాఒరువనే యెన్ఱుమ్, (౪) "శాస్తా చరాచర
చరస్యైకః" ఎన్ఱు - దేవతిర్యఙ్మనుష్యస్థావరాత్మకమాన జగత్తుక్కు
శాస్తా ఒరువనే యెన్ఱుమ్ శ్రుతిస్మృతిగళ్ కొల్లిఱ్ఱున్రాకైయాలే.

అన్దనియన్తావాకిఱాన్ విష్ణుశబ్దవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనే, వేఱొరు
వరుమన్ఱు. (౫) "శాస్తా విష్ణురశేషస్య జగతో యో హృదిస్థితః

(౧) శ్వేతా-౧-౧౨. (౨) కాశ్యే-౧-౬. (౩) శ్వేతా-౧-౧౦.
(౪) (౫) వి-ధ-౧-౧౭-౬౦.

కలిగినవాడై ఉండడం. ఇక్కడ ఉండే 'ఏవ'కారం వల్ల ఇతడు నియంత కాదు అని తెలుస్తుంది. నియంత అంటే-కేవలం నియమించేవాడై ఉండడం. అంటే, నియమించడమే స్వరూపంగా కలిగినవాడు అని అర్థం. ఇక్కడ ఉండే అవధారణం, ఇతడు నియమింపబడేవాడు కాదు అని తెలుపుతున్నది. ఈ విధంగా ఉండే మూడు విధాలైన తత్త్వాలలో చేరని వస్తువు వేరొకటి ఏదీ లేదు. ఎందుకంటే, ఈ మూడు తప్ప జ్ఞానానికి విషయంగా ఉండే ఇంకొక వస్తువు అనేది ఏదీ లేదు కనుక.

ఇలా అనడం ఎందుకు? ఉదాసీనంగా ఉండేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు కదా! అతడు ఈ మూడు వర్గాల కంటే వేరయినవాడు కదా? అని అంటే, అతడు కూడా ఈ మూడిటిలో చేరిపోతాడు. అతడు భోగం, నియమనం మొదలైనవాటికి యోగ్యుడైనా, వాటిని ఉపేక్షిస్తున్నాడు కనుక, ఈ మూడింటిలో చేరిపోతాడు.

అందువల్ల అంతా ఈ మూడు తత్త్వాలలో చేరిపోతాయి. ఈ విధంగానే వేదంకూడా చెప్పింది. **"భోక్తా భోగ్యం ప్రేరితారం చ మత్వా సర్వం ప్రోక్తం త్రివిధం బ్రహ్మ మేతత్"** అని అన్నది. ఇక్కడ అ బ్రహ్మశబ్దం ప్రపంచాన్ని తెలుపుతుంది. ఇది **"తస్మిన్ హంసో భ్రామ్యతే బ్రహ్మచక్రే"** అని హంస అనే ఆత్మ జగత్తు అనే చక్రంలో భ్రమిస్తున్నాడు-అని, జగత్తు అంతా భోగ్య, భోక్త ప్రేరితల రూపాలలో మూడు విధాలుగా ఉంటుంది అనే ప్రయోగం ఉన్నది గదా. జగత్తు అంతా భోగ్యాదుల రూపంలో మూడు విధాలుగా ఉంటుంది అని అర్థం.

భోగ్యవర్గంలోకి - ప్రకృతి, మహత్తు మొదలైనవి, కాలం మొదలైనవి చేరుతాయి. భోక్తృవర్గంలో - బద్ధులు, ముక్తులు, నిత్యులు చేరుతారు. నియంత ఒకడే . ఇద్దరు లేరు. **"క్షరాత్మానా వీశతే దేవ ఏకః"** చేతనాలకు, అచేతనాలకు నియంత ఒకడే-అని, **"శాస్తా చరాచరస్యైకః"** చరాచరాలను నియమించేవాడు ఒకడే-అని, దేవతలు, తిర్యక్కులు, మనుషులు స్థావరాల రూపంలో ఉండే జగత్తును శాసించేవాడు ఒక్కడే-అని వేదాలు, స్మృతులు తెలియజేశాయి కనుక.

విష్ణువు యొక్క విభుత్వము:

ఆ నియంత అంటే ఎవరంటే, విష్ణుశబ్దంచేత చెప్పబడే సర్వేశ్వరుడే. ఇంకొకడు కాదు. **"శాస్తా విష్ణురశేషస్య జగతో యో హృది స్థితః, తమృతే పరమాత్మానం తాత! కః కేన శాస్యతే?"** (ఈ లోకాన్ని అంతటినీ శాసించేవాడు

తత్త్వనిర్ణయే, విష్ణోర్విభుత్వ సమర్థనమ్. 3

కమ్యతే పరమాత్మానం శాస్త్ర కృ కేన శాస్యతే" ఎన్ను - ఇవనుక్కు ఈశ్వరత్వత్తై విధిక్కైయాలుమ్ నిషేధిక్కైయాలుమ్, ఇవన్దాన్ సర్వత్తైయుమ్ అన్తర్ ప్రవేశత్తాలే వ్యాపిత్తు నిన్రునియమిక్కుమ్. అప్పడిక్కు-(౧)"అన్తర్ ప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా" ఎన్ను శ్రుతిశొల్లిర్కు. ఇవ్విడత్తిల్ జనశబ్దమ్ - ప్రత్యక్షాదిప్రమాణసిద్ధమాన వస్తుక్కళై చ్చొల్లుకిఱదు (౨)"యచ్చకిఞ్చిజ్జగత్యస్మిన్" ఇత్యాదియిలే ఇవనుక్కు సర్వవ్యాప్తిశొల్లుకైయాలే.

ఇన్దవ్యాప్తి- గుణవ్యాప్తియన్ఱు, స్వరూపవ్యాప్తి. (౩)"నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మమ్" ఎన్ను - సర్వగతనాన ఈశ్వరనుక్కు పరమమహత్పరిమాణమాన విభుత్వత్తై చ్చొల్లుకైయాలే. పరమమహత్పరిమాణమావతు - తనక్కువ్వరుకు విజ్ఞిన పరిమాణత్తైయుడైత్తాన్ఱి కే యిరుక్కుమ్ యాతొరుపరిమాణమ్, అదు పరమమహత్పరిమాణమ్. అదావదు - సర్వదేశత్తిలుముణ్డాగై.

ఇప్పడి విభువాయిరుక్కుమాకిల్ (౪) "అణోరణీయాన్" ఇత్యాదిక్కిణిలే ఇవనై "అణీయాన్" ఎన్ను శొల్లానిన్ఱదే? ఇంగు తెలిన్దే యెన్నిల్; "అర్భకౌకస్త్వన్యాయత్తాలే అణుక్కళిలేవర్తిక్కైయాలే యాతలాల్, అణ్డిక్కే స్వచ్ఛైయాలే యాతలాలక్కడవదు. అర్భకౌకస్త్వన్యాయమావదు- శితియత్తై యిరుప్పిడమాట్టాదు పూర్ణత్తానత్తై చ్చిత్తియత్తైన్ఱొల్లక్కడవత్తైన్ఱై.

ఇప్పడి పరమమహత్పరిమాణమానవిభుత్వమ్ భోక్తావుక్కిల్లై. ఉత్క్రాన్తిగత్యాదిక్కళ్ ఇవనుక్కు శ్రుతిశొల్లుకైయాలే; (౫) "ఏష అత్మా నిష్క్రామతి" (౬)"ఏషోఽణు రాత్మా" (౭)"వాలాగ్రశతభాగస్యశతధా కల్పితస్యచ। భాగో జీవః"ఎన్ను-ఉన్మానశ్రుతియుణ్డాగైయా

(౧) యజు-ఆరణ్య-౩-౧౧.(౨) తైత్తి-నా-౧౩- (౩) ముణ్డ-౩-౧-౩
(౪) తైత్తి-౧౩-౧ (౫) బృ-౬-౪-౩. (౬) ముణ్డ-౩-౧-౯.
(౭) శ్వేతా-౫-౯.

విష్ణువు ఒక్కడే, అతడు అందరి హృదయంలో ఉన్నాడు. అతడు తప్ప, నాయనా ! వేరొకడు ఎవడు ఈ లోకాన్ని శాసిస్తున్నాడు?) అని శ్రీవిష్ణుపురాణంలో ఈశ్వరత్వం విష్ణువునకు విధింపబడినందున, మిగిలినవారికి అది లేదని నిషేధింపబడినందున, ఇతడే అన్నిటిలోనూ లోపల ప్రవేశించి నియమిస్తున్నాడు. **"అంతః ప్రవిష్టః శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా"** అని వేదం ఈ విషయాన్ని పలికింది. ఇక్కడ ఈ శ్రుతివాక్యంలో ఉండే 'జన'శబ్దం ప్రత్యక్షం మొదలైన ప్రమాణాలచే తెలియబడే వస్తువులను తెలుపుతుంది. ఎందుకంటే, ఈ విధంగా పరమాత్మ లోకంలోని అన్ని వస్తువులలోనూ వ్యాపించి ఉన్నాడు - అనే విషయం **"యచ్చ కించిత్ జగత్యస్మిన్"** అని మొదలైన వాక్యాలలో చెప్పబడింది కనుక.

భగవానునకు కల ఈ వ్యాప్తి అనేది గుణంవల్ల ఏర్పడిన వ్యాప్తి కాదు. స్వరూపం వల్ల ఏర్పడిన వ్యాప్తి. **"నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మమ్"** (నిత్యమైనవాడు, అంతట వ్యాపించి ఉన్న వాడు, అన్నిటిలోనూ ఉన్నవాడు) అని అంతటా ఉండే భగవంతునకు, పరమమహత్ పరిమాణమైన విభుత్వం, అంటే, చాలా గొప్ప పరిమాణాన్ని కలిగి ఉండడం చెప్పబడిననందున, ఇది పరమాత్మకు చెప్పబడిన స్వరూప వ్యాప్తి తప్ప గుణవ్యాప్తి కాదు. 'పరమమహత్ పరిమాణం' అంటే-తన కంటే మించిన వేరొక పరిమాణం లేకపోవడం. అంటే-అంతటా వ్యాపించి ఉండడం అని అర్థం.

ఈ విధంగా పరమాత్మ విభువు అయితే, **"అణోరణీయాన్"** (పరమాత్మ అణువుకంటే అణవు) - ఇత్యాది శ్రుతులలో పరమాత్మ చాలా సూక్ష్మమైనవాడు అని చెప్పబడుతున్నదే - ఇది ఏ విధంగా కుదురుతుంది? అని సందేహం కలుగవచ్చు. ఇది **"అర్భకౌకస్త్వన్యాయం"** రీతిలో అణువులలో పరమాత్మ ఉండడంవల్ల కానీ, లేక, అతడు స్వేచ్ఛగా వ్యాపించడం వల్ల కానీ విభుత్వం కుదురుతుంది. అర్భకౌకస్త్వన్యాయం - చిన్న చోటును నివాసంగా కలిగినది చిన్నదే అవుతుంది - అని తెలుపుతుంది. భగవంతుడు జీవుని చాలా సూక్ష్మమైన హృదయకోశంలో ఉంటాడు కదా.

జీవాత్మ యొక్క అణుస్వరూపం:

ఈ విధంగా చాలా గొప్ప పరిమాణమనే విభుత్వం భోక్త అయిన జీవునకు

ళ తత్త్వస్వరూపమ్, జీవస్యాణుత్వ సమర్థనమ్.

లే, ఆత్మాఅణువే. అదృష్టవదాత్మసంయోగమన్నో అనిలాదిక్రియాహేతు, అప్పోతు ఆత్మా అణువాయిరుక్కుమాకిల్ దూరస్థమాన అనిలాది క్రియైకూడామైయాలే స్వరూపవ్యాప్తియై చొల్లుకిఱతు. స్వరూపవ్యాప్తియై చొల్లుమాకిల్ విభువాక వేణ్డుమేయెన్నిల్, అప్పడియన్ఱు. అవ్వా అదృష్టత్తై యఱిన్దిరుక్కిఱ ఈశ్వరనైచ్ఛయాలే అనిలాదిక్రియైక ళుణ్డాకిఱతాలైయాలే విభువాకవేణ్డుమెన్ఱిఱ నిర్బన్ధమిల్లై.

"పాదే మే వేదనా - శిరసి మే వేదనా" ఎన్ఱు - ఎన్కాల్ నోవానిన్ఱతు, ఎన్తలై నోవానిన్ఱతెన్ఱు వ్యవహారముణ్డాకానిన్ఱతు, ఇన్ద వ్యవహారమ్, వేదనై ఆత్మస్పర్శియాకిల్ కూడాతే? కూడుమాకిల్, పురుషాన్తరగతమాన దుఃఖజ్ఞానత్తిలుమ్ వ్యవహారముణ్డాకవేణ్డుమ్, ఆకైయాలే శరీరమాత్రపరిమాణనాకవేణ్డుమే యెన్నిల్? అవ్వేదనై యుళ్ళవిడత్తే ఇన్ద్రియజ్ఞానత్తిలుమ్ పఞ్చారమ్కూడుమైయాలే అతిలుమొరునిర్బన్ధమిల్లై.

(౧) "వాలాగ్రశతభాగస్య - శతాంశనన్త్యాయ కల్పతే" ఎన్ఱు వాలాగ్రత్తై పత్తు నూఱాయిరమ్ కూఱిట్టాల్ అతిలొరుకూఱుపోరుమ్ జీవాత్మా, అవన్దాన్ అనన్తనుమాయిరుక్కుమెన్ఱు శ్రుతిసొల్లుమైయాలే, జీవాత్మావుమ్ బద్ధావస్థైయిలే యఱివొన్ఱుమిల్లాతైయాలే బద్ధావస్థైయిల్ అణువాకవిరుక్కుమ్, ముక్తావస్థైయిలే అనన్తనాయిరుక్కుమ్, ముక్తావస్థైయిల్ అనన్త్యమడియాక విభుత్వమ్ కొళ్ళుమ్పార్క్కిల్, స్వరూపత్తుక్కు-ప్పరిణామమ్ వరుమైయాలే (౨) "ఆత్మాకుర్వోఽక్షరవిత్" ఎన్ఱిఱ అపరిణామశ్రుతియోడు విరోధిక్కుమాకైయాలే ఇనిముణాఽనన్త్యమెన్ఱ పాఠాన్తరమిడవతు.

(౩) "ప్రధానస్య సర్వగతత్వే" ఇత్యాదియిల్ సొల్లుకిఱ వ్యాప్తిగుణ వ్యాప్తి యెన్ఱొణ్డాలే, బద్ధావస్థైయైయుమ్ పఱ్ఱిచ్చొల్లుకిఱతా

(౧) శ్వేతా-౫-౯ (౨) (౩)

లేదు. ఎందుకంటే, వేదం ఈ జీవునకు శరీరంనుండి బయటకు వెళ్లడం, వేరొక లోకానికి వెళ్లడం మొదలైనవి చెప్పింది కనుక. **"ఏషోఽణురాత్మా"** (ఈ ఆత్మ అణువు) అని, **"వాలాగ్రశతభాగస్య శతధా కల్పితస్య చ, భాగో జీవః"** (ధాన్యపు గింజ మొన చివరి భాగాన్ని నూరు భాగాలు చేసి అందులో ఒక భాగాన్ని మళ్ళీ నూరు భాగాలు చేస్తే, అందులో ఒక భాగం ఎంత ఉంటుందో, అంత పరిమాణాన్ని జీవుడు కలిగి ఉన్నాడు) అని జీవుడు 'అణువు' అనే వేదప్రమాణం ఉన్నందున, ఆత్మ అణువే. అదృష్టంవలె ఆత్మసంయోగం కదా అనిలాదిక్రియలకు కారణం. అప్పుడు, ఆత్మ అణువు అయితే, ఆత్మకు దూరంగా ఉండే అగ్ని మొదలైనవానితో క్రియలు సాధ్యం కావు కనుక, ఆత్మకు స్వరూప వ్యాప్తి చెప్పబడింది. ఈ విధంగా ఆత్మకు స్వరూపవ్యాప్తి చెబితే అది విభువు కావలసి వస్తుంది కదా! అని అంటే, ఆ విధంగా కాదు. ఆయా అదృష్టాలను తెలిసిన భగవంతుని సంకల్పంచేత జీవుడు చేసే ఆ అగ్నికార్యాదులు సంభవిస్తాయి కనుక, ఆత్మ విభువు కావాలనే నిర్బంధం లేదు.

"పాదే మే వేదనా, శిరసి మే వేదనా" (నా కాలు నొప్పి పుడుతున్నది, నా తల నొప్పి పుడుతున్నది) – అనే వ్యవహారాలు లోకంలో ఉన్నాయి కదా. ఈ వ్యవహారాలు వేదన అణువైన ఆత్మకు సంబంధించినది అయితే కుదరదు కదా. కుదిరితే ఇంకొక పురుషుడిలో ఉండే సుఖాదులలో కూడా ఈ వ్యవహారం ఏర్పడాలి. అందువల్ల ఆత్మ అణువు కాదు. శరీరం ఎంత ఉందో అంత పరిమాణంలో ఆత్మ ఉన్నది – అని చెప్పాలి – అని అంటే, ఆ విధంగా చెప్పరాదు. శరీరంలో ఆయా బాధలు కలిగే చోట ఇంద్రియాలవలె ఆత్మకు కూడా ధర్మభూతజ్ఞానంద్వారా సంచారం కుదురుతుంది కనుక, ఆత్మ శరీరపరిమాణం కానక్కరలేదు. విభువు కావాలనే నిర్బంధం లేదు.

"వాలాగ్రశతభాగస్య .....న చానంత్యాయ కల్పతే" అని వేదం పలికినట్లు ధాన్యపు గింజ పైన ఉండే మొనను నూరు వేల భాగాలను చేస్తే, అందులో ఒక భాగం ఎంత పరిమాణంలో ఉంటుందో అంత పరిమాణంలో ఆత్మ ఉంటుంది. అతడు ఆనంత్యాన్ని, అనగా, అంతులేని స్వరూపాన్ని పొందుతాడు–అని శ్రుతి పలికింది. అందువల్ల, ఆత్మ బద్ధావస్థలోకూడా ఉంటుంది గనుక, 'అపుడు అణువుగా ఉంటుంది, ముక్తావస్థలో అనంతంగా ఉంటుంది'– అని చెప్పవచ్చు అని అంటే,

తత్త్వనిర్ణయే, లక్ష్మీస్వరూప విచారకి. ౫

కైయాశే, బద్ధావస్థాయిల్ గుణమ్ తిరోహితమాయున్నో యిరువ్వతె న్నిల్; ఉన్నాన శ్రుతిక్కు- వేఱుపాడుల్లామైయాలే అతుక్కు-కైయర్యమ్ పిఱక్కుమ్. ఆకైయాలే అతు అనుప్రవేశయోగ్యతానిబన్ధనమ్.

ఇప్పడి ఆత్మాక్కళుడైయ స్వరూపమ్ అణువాయిరుక్కుమాకిల్ (౧) "యథా సర్వగతో విష్ణు స్తథైవేయం ద్విజోత్తమ" ఎన్ఱు-చూలొరుపడి అవన్ సర్వగతనాయిరుక్కిఱాన్, అప్పడి ఇవరుమ్ సర్వగతైయాయిరుక్కుమెన్ఱు పిరాట్టిక్కు ఈశ్వరనోపాది వ్యాప్తిగొల్లాసిన్ఱ తెన్ఱనేయెన్నిల్,

"ఇవళ్ ఆత్మజాత్యన్తర్భూతైయల్లళ్" ఎన్ఱ శిలర్ ఉత్తరమ్ శొల్లువర్గళ్. అతుఅయుక్తిమ్. ఇవళ్ ఆత్మజాత్యన్తర్భూతైయా యిన్ఱు మాత్రమ్, భోగ్యకోటియిలే ఒరుత్తియాయెన్ఱుమ్, ఈశ్వరకోటియిలేయాయెన్ఱుమ్, కోటిత్రయత్తుక్కుమ్ అవ్వరుకు పట్టవళాయెన్ఱుమ్ శెయ్యుచ్చెయ్యవేణ్డుమ్.

అతిల్ మున్దుఅమున్నమ్ భోగ్యకోటియిలన్వయమిల్లై, ఎన్బనేయెన్నిల్-జ్ఞాతృకూటైయాన ఇవరుక్కు- జ్ఞానశూన్యత్వమ్ కూడామైయాలి. అప్పడి ఈశ్వరకోటియిలుమ్ అన్తర్భావమిల్లై; ఈశ్వరత్వమ్ ఇరణ్డాశ్రయత్తిల్ కిడవామైయాలే, ఎన్బనేయెన్నిల్, ఈశ్వరత్వమాకి అతు -తనై నెయ్గిన్ఱార్క్కు-డైయ జ్ఞానవిశ్వాసకనాయ్ తనక్కొరు విశ్వాసకైయుడైయనట్టియిలే యిరుక్కైయాయిఱ్ఱు. ఇతుఇరణ్డాశ్రయత్తిల్ కిడక్కుమాకిల్ అన్యోన్యమ్ ఆజ్ఞాభఙ్గమ్ పిఱక్కైయాలే ఇరువర్క్కుమ్ ఈశ్వరత్వమ్కుఱైయుమ్. ఆకైయిఱే (౨) "ఈశతే దేవఏకః" ఎన్ఱ శ్రుతిశొల్లిఱ్ఱు.

అన్దఈశ్వరవ్యక్తి, ఇవళానాలోవెన్నిల్, భర్తృభార్యాసామ్యత్వమ్ కూడాతే. (3) "నాస్తి విష్ణురశేషస్య జగతోయో న్వదిష్ఠితః|

(౧)వి- పు-౧-౯-౫౩. (౨) శ్వేశా-౧-౧౦- (3) వి-పు-౧-౧౩-౭౦.

ఆ విధంగా అనరాదు. ముక్తావస్థను ఆధారంగా చేసుకుని, ఆ అవస్థలో ఆత్మస్వరూపంలో అనంతంగా ఉంటాడు కనుక అతనికి విభుత్వం చెప్పాలని చూస్తే, అది ఆత్మ స్వరూపానికి పరిణామం కలిగిందని చెప్పినట్లు అవుతుంది. అంటే, బద్ధావస్థలో అణువు అయిన ఆత్మ ముక్తావస్థలో విభువు అవుతాడు అని చెప్పినట్లవుతుంది. ఇది **"ఆత్మా శుద్ధోఽక్షరః"** (ఆత్మ శుద్ధమైనది, ఏ విధమైన వికారాలు లేనిది) అని చెప్పే నిర్వికారశ్రుతితో విరోధిస్తున్నందున, ఆత్మ అణువే. విభువు అనరాదు. ఇక, ఆనంత్యానికి ఏమని అర్థం చెప్పాలి? అంటే, ఇది గుణాలలో ఆనంత్యమే తప్ప రూపంలో ఆనంత్యం కాదు.

"పుమాన్ సర్వగతః" (ఆత్మ అంతటా ఉన్నాడు) అని ఆత్మకు చెప్పే వ్యాప్తి గుణవ్యాప్తి అని అనరాదు. ఎందుకంటే, అది బద్ధావస్థను కూడా ఉద్దేశించి చెప్పబడింది కనుక. బద్ధావస్థలో ఈ గుణం ఆవరింపబడి ఉంటుంది కదా-అని అంటే, ఆత్మ అణువు అని చెప్పే వేదాదిప్రమాణాలకు వేరు అర్థం చెప్పలేము కనుక, ఆత్మ విభువు అని అంటే, అది అణువు అని చెప్పే శ్రుతి వ్యర్థమైపోతుంది. అందువల్ల అది ముక్తావస్థలోని అనుప్రవేశయోగ్యతనుబట్టి ఆత్మకు ఆనంత్యం చెప్పబడింది.

లక్ష్మీస్వరూప విచారం:

ఈ విధంగా ఆత్మస్వరూపం అణువై ఉంటే, **"యథా సర్వగతో విష్ణుః తథైవేయం ద్విజోత్తమ"** (ఏ విధంగా భగవంతుడు అంతటా ఉన్నాడో, ఆ విధంగా లక్ష్మీదేవి కూడా అంతటా ఉన్నది) అని అంటూ లక్ష్మికి కూడా భగవంతునకువలె వ్యాప్తి చెప్పబడింది కదా! అది ఏవిధంగా కుదురుతుంది? అనే సందేహం కలుగవచ్చు.

దీనికి సమాధానంగా - "లక్ష్మీదేవి ఆత్మ జాతిలో చేరదు" అని కొందరు సమాధానం పలికారు. అది సరి కాదు. ఈమె ఆత్మజాతిలో చేరకపోతే, భోగ్యవర్గంలో ఒకటి అని చెప్పాలి. లేక, ఈశ్వరకోటిలో చేరినది అని చెప్పాలి. లేకపోతే ఈ మూడు వర్గాల కంటే వేరు అని చెప్పాలి. ఈ విషయాలను కొంచెం చూద్దాం.

లక్ష్మికి ఈశ్వరత్వం చెప్పరాదు:

వీటిలో ముందుగా, భోగ్యకోటిలోకి లక్ష్మి చేరుతుంది-అనే అవకాశం లేదు.

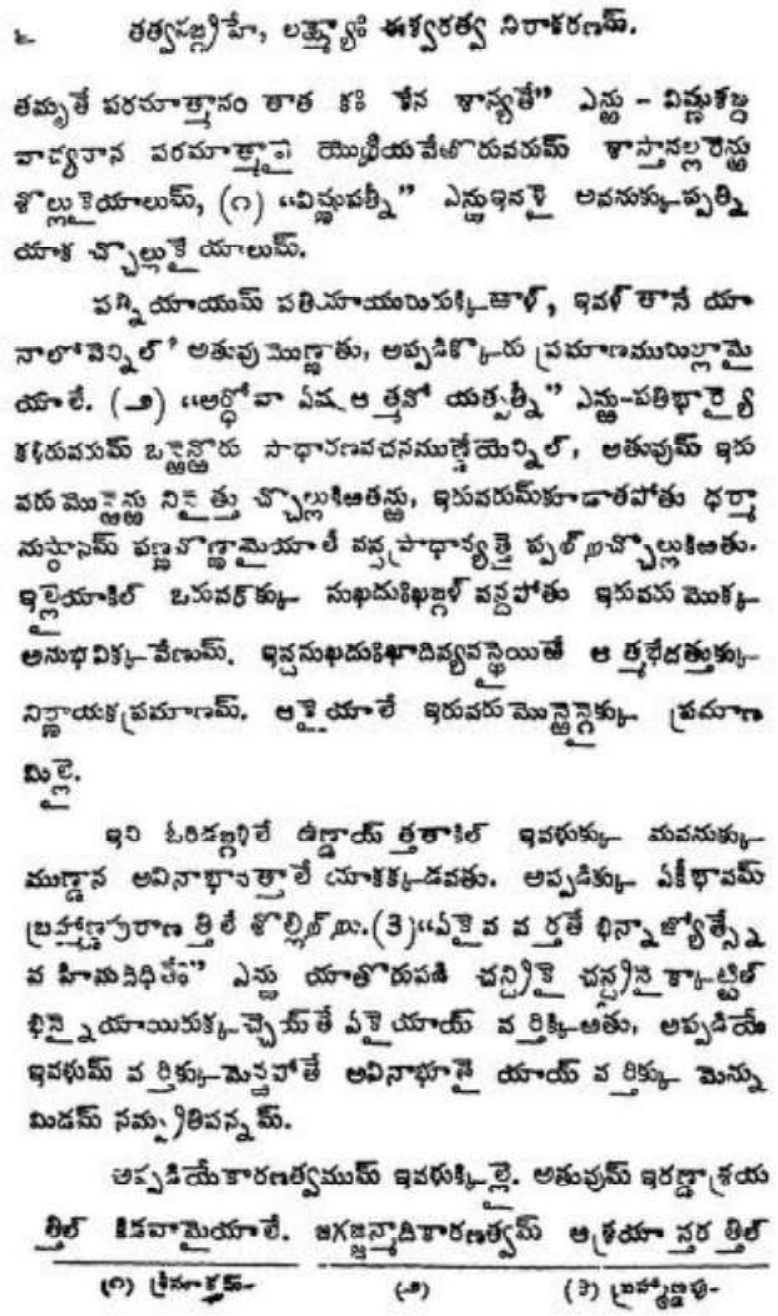

౬ తత్త్వవిశ్లేషే, లక్ష్మ్యాః ఈశ్వరత్వ నిరాకరణమ్.

తమృతే పరమాత్మానం తాత! కం కేన శాస్యతే" ఎన్న - విష్ణుశబ్ద వాచ్యతాన పరమాత్మాన్నె యొళియవేఱొరువరుమ్ శాస్తానల్లవెన్న శొల్లువైయాలుమ్, (౧) "విష్ణుపత్నీ" ఎన్నుమినై అవనుక్కుప్పత్నియాక చ్చొల్లువైయాలుమ్.

పత్నియాయుమ్ పతియాయిరుక్కిఱాళ్, ఇవళ్ తానే యానాలోవెన్నిల్ అతువుమొన్ఱుతు, అప్పడిక్కొరు ప్రమాణముమిల్లామైయాలే. (౨) "అర్ధో వా ఏష ఆత్మనో యత్పత్నీ" ఎన్న-పతిభార్యై రెణ్డుమ్ ఒన్ఱెన్ఱొరు సాధారణవచనముణ్డేయెన్నిల్, అతువుమ్ ఇరువరుమొన్ఱెన్న నినైత్తు చ్చొల్లుకిఱతిల్లై, ఇరువరుమ్కూడాతపోతు ధర్మానుష్ఠానమ్ పణ్ణిఱ్ఱామైయాలే వన్నప్రధాన్యత్తై ప్పుల్ప్రచొల్లుకిఱతు. ఇల్లైయాకిల్ ఒరువర్క్కు సుఖదుఃఖఙ్గళ్ వన్దాతు ఇరువరుమొక్క అనుభవిక్క వేణుమ్. ఇవ్వసుఖదుఃఖాదివ్యవస్థైయిలే ఆత్మభేదత్తుక్కు నిన్ఱాయకప్రమాణమ్. ఆనాలాలే ఇరువరుమొన్ఱెన్ఱెన్ఱుక్కు ప్రమాణమిల్లై.

ఇని ఓరిడత్తిలే ఉణ్డాయ్ త్తకాకిల్ ఇవళుక్కు మవనుక్కు ముణ్డాన అవినాభావసత్తాలే యాకక్కడవతు. అప్పడిక్కు ఏకీభావమ్ బ్రహ్మాణ్డపురాణత్తిలే శొల్లిఱ్ఱు.(3)"ఏకైవ వర్తతే భిన్నా జ్యోత్స్నైవ హిమదీధితేః" ఎన్న యాలొరుపడి చన్ద్రనై చన్ద్రనిడత్తిల్ భిన్నైయాయిరుక్క చ్చెయ్తే ఏనాయాయ్ వర్తిక్కిఱతు, అప్పడియే ఇవళుమ్ వర్తిక్కిఱాళెన్ఱాలే అవినాభూతనాయ్ వర్తిక్కిఱాళెన్ఱు మిడమ్ నమ్బిరున్నమ్.

అప్పడియేకారణత్వముమ్ ఇవళుక్కిల్లై. అతువుమ్ ఇరణ్డాశ్రయత్తిల్ కిడవామైయాలే. జగజ్జన్మాదికారణత్వమ్ ఆశ్రయాన్తరత్తిల్

(౧) క్రీమూక్తమ- (౨) (3) బ్రహ్మాణ్డ-

ఎందుకంటే, జ్ఞాత అయిన ఈమెకు జ్ఞానశూన్యత్వం చెప్పలేము. ఇక, ఈశ్వరకోటిలో కూడా చేరదు. ఎందుకంటే, ఈశ్వరత్వం అనేది రెండు చోట్ల ఉండదు. ఏ విధంగా అంటే, ఈశ్వరత్వం అనేది తనకంటే మిగిలినవారిని నిర్వహించేదిగా, తనను నిర్వహించే వ్యక్తి ఇంకొకడు లేనిదిగా ఉంటుంది కదా. ఒకవేళ ఈ ఈశ్వరత్వమనే స్థితి ఇద్దరిలో ఉన్నదని అంటే, ఒకరి ఆజ్ఞను ఇంకొకరు తిరస్కరించే అవకాశం ఉన్నందున ఇద్దరికీ ఈశ్వరత్వం సిద్ధించకుండా పోతుంది. అందువల్లనే వేదం **"ఈశతే దేవ ఏకః"** అని చెప్పింది. అది సరే. ఆ ఈశ్వరుడు లక్ష్మియే కావచ్చు కదా! అని అంటే, అపుడు భగవంతునకు, ఈమెకు మధ్య భర్తృభార్యా సంబంధం కుదరదు. **"శాస్తా విష్ణురశేషస్య జగతో యో హృది స్థితః, తమృతే పరమాత్మానం తాత! కం కేన శాస్యతే?"** విష్ణుశబ్దంచేత చెప్పబడే పరమాత్మ తప్ప వేరే ఎవరూ కూడా శాసించేవారు కారు – అని చెప్పినందున, "విష్ణుపత్నీ" (శ్రీసూక్తం) అని ఈమెను వేదం ఆ పరమాత్మకు పత్ని అని చెప్పినందున, లక్ష్మి ఈశ్వరతత్వం అని చెప్పే అవకాశం లేదు.

ఆ విధంగా కాదు, ఈమె పతిగా, పత్నిగా కూడా ఉన్నది–అని చెప్పవచ్చు కదా! అని అంటే, ఆ విధంగా కూడా అనడానికి వీలులేదు. ఎందుకంటే, ఆ విధంగా చెప్పే ప్రమాణం అనేది ఏమీ లేదు కనుక. **"అర్ధో వా ఏష ఆత్మనో యత్పత్నీ"** అని భార్య భర్త ఇద్దరూ ఒకటే–అని లోకంలో సామాన్యంగా చెప్పే మాట ఉన్నది కదా! అని అంటే, అది కూడా ఇద్దరూ ఒకటే అని భావించి చెప్పే మాట కాదు. ఇద్దరూ లేకపోతే ధర్మాన్ని ఆచరించడం సాధ్యం కాదు కనుక, దానిని బట్టి చెప్పిన మాట అది. లేకపోతే, ఒకరికి కలిగిన సుఖదుఃఖాలు ఇంకొకరు కూడా అనుభవించవలసి ఉంటుంది. ఈ సుఖదుఃఖాల వ్యవస్థయే కదా ఆత్మభేదానికి కారణం. అందువల్ల, భార్య, భర్త ఇద్దరూ ఒకటే–అని అనడానికి ఏ ప్రమాణము లేదు.

ఇక, ఎక్కడైనా ఒకచోట ఇద్దరికీ ఏకీభావం చెప్పబడినట్లయితే, అది అతనికి, ఈమెకు మధ్య ఉండే అవినాభావాన్నిబట్టి చెప్పబడింది అని ఆనాలి. అంతే. అటువంటి ఏకీభావాన్ని బ్రహ్మాండపురాణం చెబుతున్నది. **"ఏకైవ వర్తతే భిన్నా జ్యోత్స్నైవ హిమదీధితేః"** అని ఏ విధంగా చంద్రుని కంటే వెన్నెల వేరుగా ఉన్నా, ఒకటిగానే చెప్పబడుతున్నదో, ఆ విధంగానే ఈమె కూడా పరమాత్మ కంటే వేరు

తత్త్వనిర్ణయాహే, లక్ష్మ్యాః కారణత్వే నిరాకరణమ్. ౭

కూడుమాకిల బ్రహ్మలక్షణమాత్ర నిర్దేశిక్క కూడాదే. లక్షణ మావతు - అసాధారణధర్మమాయిరబేకల్లవే. అప్పడిక్కు (౧) "యతో వా ఇమాని" ఇత్యాదిగళిల్లి బ్రహ్మలక్షణమాగి నిర్దేశిసిరువుదన్ను తిళిదిదే.

అదన్నల్లియిల్లి ఇవుగళు కారణభూతనాద యేనన్నువ మాతు నిమిత్తోపాదానసహకారిగళు మూరన్నూ ఇవళేయెన్నువుదల్లి, మూరల్లి ఇవుగళు ఒళగిన్నువుదల్లి శాస్త్రవిల్లదే.

అదర నిమిత్తోపాదానత్వనిరాకరణమ్ ఇవళిగిన్నవళల్లవాదుదు.(౨) "సదేవ సోమ్య ఇదమగ్ర ఆసీత్। ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ" ఎన్నుత్తదే, (౩) "సృష్ట్వా సృజతి చాత్మానం విష్ణుం పాల్యాంశ్చ పాతిచ। ఉపసంహరియతే చాంతే సంహర్తా చ స్వయం ప్రభుః" ఎన్నుత్త-నిమిత్తోపాదానత్వనిరాకరణమ్ ఈశ్వరనే యెన్నుత్తిరువుదరింద.

ఇనిసహకారియెన్నువుదు, సహకారిగళు కాన్- నిమి త్తరూపమాయిరుత్తవే, ఉపాదానసహకారిరూపగళాగిరుత్తవే, ఉపకరణరూపమాయిరుత్తవే త్రివిధవాగియిరుత్తవే. అదర ఉపకరణరూపసహకారిగళన్ను క్రియాసాధనగళు. ఉపాదానసహకారిగళన - ఉపాదానాశ్రయగళు. నిమిత్తరూపసహకారిగళన - నిమిత్తాశ్రయగళు. ఘటనిష్పత్తిగె నిమిత్తభూతనాద కులిద్దనుక్కు కులిద్దా శ్రయగళు సహకారిగళాగక్కాగల్లవల్లవే, అవరిగళు నిమిత్తరూపసహకారిగళాగక్కడవరిగళు. నానావర్ణమాన పటత్తిక్కు తన్తు ఉపాదానవాదుదరింద నేయ్దవనల్లదే యాదా త్తాన ద్రవ్యవిల్లవుదు కూడవేందువుదాగియే అదు ఉపాదానసహకారిగళాగక్కడవను. రథనిర్మాణత్తిక్కు వాస్యాదిగళాకిరువుదరింద అపేక్షితవిల్లదాగియే, ఉపకరణసహకారిగళాగక్కడవను.

అదర (౪) "మనసైవ జగత్సృష్టిం సంహారఞ్చ కరోతి యః" ఎన్నుత్తదే, (౫) "జ్ఞానమంతే కొండ్లాక్కియమల్లవుదరింద నేయ్దల్లియిల్

(౧) తై-శృ-౧- (౨) ఛా-ఉ-౬-౨. (౩) వి-పు-౧-౬-౬౬.
(౪) వి-పు-౬౬-౧౫. (౫) తె-కాయ-౩-౧౦-౨.

అయినా, అతనికి అవినాభూత, అంటే, ఆ స్వామి ఉన్నచోట అంతా ఉంటుంది, లేనిచోట ఉండదు - అనే స్థితి ఈమెకు ఉంటుంది - అనే విషయం చక్కగా తెలుస్తున్నది.

లక్ష్మికి కారణత్వం చెప్పరాదు:

ఆ విధంగానే జగత్ కారత్వం కూడా ఈమెకు లేదు. ఎందుకంటే, జగత్ కారణత్వం అనేది ఇద్దరిలో ఉండదు కనుక. జగత్తుకు జన్మ, రక్షణ, లయాలకు కారణమై ఉండడం అనేది భగవంతునిలో కంటే వేరొకచోట ఉన్నట్లయితే బ్రహ్మ లక్షణం కుదరదు. **"యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే"** ఎవరి వల్ల ప్రాణులన్నీ జన్మిస్తున్నాయో) అని లోకాల సృష్టి, స్థితి, లయాలకు కారణమై ఉండడం బ్రహ్మ లక్షణంగా చెప్పడానికి వీలు లేదు. ఎందుకంటే, లక్షణం అంటే - అసాధారణ ధర్మమే కదా. అంటే, చెప్పబడిన ఆ వ్యక్తిలో మాత్రమే కనిపించే ధర్మం అది. పరమాత్మలో కంటే వేరొక చోట అ ధర్మం కనిపిస్తే అది అసాధారణధర్మం , అంటే, లక్షణం కాబోదు. **"యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే"** అని మొదలైన వాక్యాలలో జగత్తుకు సృష్టి స్థితి కారణమై ఉండడమే బ్రహ్మ లక్షణమని నిర్దేశింపబడింది కదా.

ఆ విధంగా కాకుండా, ఈమె జగత్కారణం అంటే, ఏమని అర్థం? జగత్తుకు ఈమె నిమిత్త, ఉపాదాన, సహకారి కారణాలనే మూడు కారణాలు ఈమెయే - అని అనాలి. లేక, ఈ మూడింటిలో ఏదో ఒక కారణం-ఈమె-అని అయినా చెప్పాలి. వీటిని గమనిద్దాం.

ఈమె నిమిత్త, ఉపాదాన కారణాలు రెండు అని చెప్పరాదు. ఎందుకంటే, వేదం, పురాణాలు మొదలైనవి **"సదేవ సోమ్య! ఇదమగ్ర ఆసీత్ ఏకమేవ అద్వితీయం బ్రహ్మ"** (సృష్టికి ముందు 'సత్' అనే బ్రహ్మం ఒక్కటే ఉన్నది అది అద్వితీయం) అని, **"సృష్ట్వా సృజతి చాత్మానం విష్ణు పాల్యం చ పాతి చ, ఉపసంహ్రియతే చాంతే సంహర్తా చ స్వయం ప్రభుః"** (విష్ణువే ఆరంభంలో తనను తాను సృష్టించుకుంటున్నాడు. ఆ విధంగా సృష్టించిన జగత్తును రక్షిస్తున్నాడు. చివరిలో ఉపసంహరించుకుంటున్నాడు, లయం చేస్తున్నాడు) అని భగవంతుడే జగత్తుకు నిమిత్త కారణం, ఉపాదాన కారణం అవుతున్నాడు? అని చెప్పబడింది

ఈ తత్వసిద్ధిహే, లక్ష్మ్యాః కారణత్వ నిరాకరణమ్.

సాయన్" ఎన్నుమ్ నిమిత్తభూతనాన ఈశ్వరనుక్కు తన్సంకల్ప జ్ఞానమొళియ వేణ్డత్తక్కపడి తమనైనుళ్ళుళ్ళపడియాలే, ఇవళ్ ఉపకరణ భూతైయెన్ఱు కొణ్డాళ్.

అప్పడియే ఉపాదానకారణసహకారియుమళ్ళ్, (౧) "సదేవ, ఏకమేవ" ఎన్నుమ్, (౨) "అహమేవ - బహుస్యామ్" ఎన్నుమ్- (౩) "స్వయమకురుత" ఎన్నుమ్, (౪) "ఐతదాత్మ్యమిదం సర్వమ్" ఎన్నుమ్, (౫) "నేహనానాస్తి కిఞ్చన" ఎన్నుమ్, (౬) "యస్సైయుమ్ యవరుమ్ తానాయ్" ఎన్నుమ్, (౭) "తానేయులకెల్లామ్" ఎన్నుమ్ సచ్ఛబ్దవాచ్యనానపరవస్తువై యొళియ ఉపాదానాకారమిల్లైయెన్ను శొల్లుకైయాలే. చిదచిత్తుక్కుక్కైకూట్టి కొణ్డుళ్ళకిఱపోది ఇవళైయుమ్కూట్టికొణ్డాలుమ్, ఉపాదానాకారనిమ్మిత్తవిరోధమ్ వీటి వాకేయెన్నిల్ అప్పడియన్ఱు. అవళ్ తైకూట్టికొళ్ళాతపోదు బ్రహ్మత్తుక్కు జగదుపాదానత్వమ్ నిర్వహియాదు; బ్రహ్మమ్ అపరిణామియాయిరుక్కుమ్, పరిశుద్ధమాయిరుక్కుమ్. ఎన్రేయెన్నిల్; అపరిణామియంబాయ్, పరిశుద్ధముమాన బ్రహ్మత్తుక్కు ఉపాదానమడియాక పరిణామిత్వ అజ్ఞాన దుఃఖాదిరూపమాన అశుద్ధియుమ్ ప్రసక్తియాగుమ్, ఉపాదానత్వమ్ అనుపపన్నమామే. తన్నిర్వాహార్థమాక పరిణామియాన అచిదైయుమ్, అవిద్యాక్రియభూతనాన అత్తావైయుమ్ కూట్టికొళ్ళవేణ్డుమే, అప్పడిఇరణ్డైయుమ్ కూట్టికొళ్ళాతపోదు బ్రహ్మత్తుక్కు ఇన్న దోషమ్ వరుమెన్ఱెక్కు ఒన్ఱిల్లైయే. ఇనికారణభూతనాన బ్రహ్మత్తుక్కు నిరూపకభూతైయాయిరుక్కుమే ఇవళ్ సన్నిధి అవశ్యనీయమన్ఱో మెన్నిల్? అత్తుక్కుమ్. అవశ్యనీయమాన

(౧) ఛా-౬-౩-౧- (౨) ఛా-౬-౩-౩- (౩) తై-ఆ-౩-
(౪) ఛా-౬-౪-౩, (౫) బృ-౯-౪-౧౯. (౬) తి-వాయ్-౩-౪-౧౦.
(౭) తి-వాయ్-౧౦-౪-౩.

కనుక.

ఇక, మిగిలినది సహకారి కారణం కదా! ఈమె జగత్తుకు సహకారి కారణం అని అనాలి. సహకారులనేవి 'నిమిత్తసహకారి' రూపంగాను, 'ఉపాదానసహకారి' రూపంగానూ, 'ఉపకరణసహకారి' రూపంగానూ మూడు విధాలుగా ఉంటాయి. అందులో, ఉపకరణరూపమైన సహకారులనేవి క్రియాసాధనాలు. ఉపాదాన సహకారులు ఏవి అంటే-ఉపాదానాంతరాలు. అంటే, వేరు ఉపాదానాలు. నిమిత్తరూప సహకారులు అంటే వేరొక నిమిత్తాలు. వస్త్రాన్ని నేయడంలో నిమిత్త కారణం అయిన సాలెవానికి వేరొక సాలివాడు సహాయంగా ఉండడం చూస్తున్నాం కదా. అందువల్ల, వారు, అంటే సహకారం చేసే మిగిలిన సాలెవారు నిమిత్తరూప సహకారులు అవుతారు. అనేక రంగులు కలిగిన వస్త్రానికి దారాలు ఉపాదాన కారణం అయినప్పుడు ఎరుపు, నలుపు మొదలైన రంగులను కలిగిన వస్తువులు కూడా కావాలి కనుక, అవి ఉపాదాన సహకారులు అవుతాయి. రథం నిర్మించడానికి వాస్యం మొదలైన సాధనాలు కూడా కావాలి కనుక, అవి ఉపకరణ సహకారులు అవుతాయి.

వీటిలో, **"మనసైవ జగత్సృష్టిం సంహారం చ కరోతి యః"** (భగవంతుడు సంకల్పంతోనే సృష్టిని, సంహారాన్ని-అన్నీ చేస్తాడు) అని, **"నమవదే కొణ్డు ఎల్లా క్కురుమ్గళుమ్ శెయ్ ఎల్లైయిల్ మాయనై"** (కేవలం సంకల్పంతోనే అన్ని కార్యాలను చేసే అంతులేని సంకల్పరూప జ్ఞానం కలవాడు) అని జగత్తును సృష్టించడంలో నిమిత్తకారణం అయిన భగవానునకు తన సంకల్పరూపజ్ఞానం తప్ప వేరొకటి అక్కరలేదు కనుక, లక్ష్మి ఉపకరణ సహకారి అని అనరాదు.

ఆ విధంగానే లక్ష్మీదేవి ఉపాదాన రూపమైన సహకారి కారణం కాదు. **"సదేవ, ఏకమేవ"** (సృష్టి ఆరంభంలో సత్తు మాత్రమే ఉన్నది, అది ఒక్కటే) అని, **"అహమేవ బహు స్యామ్"** (నేనే పలు రూపాలను పొందుతాను) అని, **"స్వయమకురుత"** (స్వయంగానే పరమాత్మ జగత్తును సృష్టించాడు) అని, **"ఐతదాత్మ్యమిదం సర్వమ్"** (ఈ జగత్తు అంతా పరమాత్మను అంతర్యామిగా కలిగినది) అని, **"నేహ నానాస్తి కించన"** (ఈ లోకంలో పరమాత్మ ప్రకారాలు కానివి ఏమీ లేవు) **"యావైయుమ్ యవరుమ్ తానాయ్ "** (చేతన, అచేతన పదార్థాలన్నీ తానే అయినవాడు) అని, **"తానే ఉలకెల్లామ్"** (ఈ లోకం అంతా

పద్మావతీదేవి – తిరుచానూరు

పుష్పవల్లీ తాయార్ – తిరుక్కోవలూర్

తానే) అని, ఈ విధంగా పలు ప్రమాణాలలో 'సత్' అనే శబ్దంచేత చెప్పబడే పరమాత్మ తప్ప వేరొక వస్తువు ఏది సృష్టి ఆరంభంలో లేదని చెప్పబడినందున, ఆ భగవంతుడు తప్ప వేరొక ఉపాదానం లేదని తెలుస్తున్నది. కనుక, లక్ష్మి ఉపాదానసహకారి కాదు. జగత్ సృష్టిలో చేతనాచేతనాలను గ్రహించినట్లుగా పరమాత్మ ఈమెను కూడా గ్రహిస్తున్నాడు – అని అంటే, ఉపాదానాంనాంతర దోషం, అంటే, పరమాత్మ కంటే వేరొక ఉపాదానం ఉన్నది–అనే దోషం రాదు కదా–అని చెప్పవచ్చు. కానీ, అది కూడా సరికాదు. చిత్తు, అచిత్తులను పరమాత్మ గ్రహించకపోతే, పరమాత్మకు జగత్తుకు ఉపాదాన కారణంగా ఉండడం సాధ్యం కాదు. ఎందుకంటే, బ్రహ్మం పరిణామం లేనిది, పరిశుద్ధమైనది. అటువంటి పరమాత్మ చిదచిత్తులద్వారా కాకుండా, నేరుగా ఉపాదాన కారణం అయితే, పరమాత్మకు పరిణామిత్వం, అజ్ఞత్వం, దుఃఖిత్వం (మార్పును పొందడం, అజ్ఞానాన్ని కలిగి ఉండడం, దుఃఖాన్ని పొందడం) మొదలైన దోషాలు వస్తాయి. అందువల్ల పరమాత్మ ఉపాదాన కారణం కాకుండా పోతాడు. భగవంతుడే ఉపాదాన కారణం అని స్థితిని నిర్వహించడం కోసం స్వరూప పరిణామాన్ని కలిగిన అచిత్తును, అవిద్యకు ఆశ్రయమైన ఆత్మను గ్రహించి పరమాత్మ సృష్టి చేయవలసి ఉంటుంది. అందువల్ల తనకు విశేషణాలైన చిత్తు, అచిత్తులలో స్వరూప స్వభావ వికారాలను కలిగించి, పరమాత్మ సృష్టి చేస్తాడు గనుక, సృష్టిలో ఈ రెండు ఆవశ్యకాలు. ఆ విధంగానే ఈమెనుకూడా గ్రహించకపోతే బ్రహ్మకు ఈ దోషం వస్తుంది – అని చెప్పగలిగే దోషమనేది లేదు కదా. ఇక, లక్ష్మీదేవి పరమాత్మకు నిరూపక కనుక, ఈమె సన్నిధి సృష్టికాలంలో కూడా పరమాత్మకు తప్పనిసరి– అని అంటే, అది సరే, అయితే, అది అవర్జనీయమైన సన్నిధి తప్ప (అంటే, విడిచి ఉండడానికి సాధ్యంకాని సన్నిధి తప్ప), కారణానికి ఉపయోగించే సాన్నిధ్యం ఈమెకు లేదు. ఆ విధంగా కారణానికి ఉపయోగించే సాన్నిధ్యం ఈమెకు ఉన్నది– అని తెలిపే ప్రమాణం ఏమీ లేదుకూడా. ఆ విధంగా అవర్జనీయమైనవి అన్నీ కారణోపయోగులే (అంటే, కారణం కావడానికి ఉపయోగిస్తాయి) అని అంటే, అది కూడా సరికాదు. అపుడు కుండకు ఉపాదాన రూపమైన మట్టి ఘట రూపంగా పొంది, నీటిని తీసుకురావడం మొదలైన క్రియలకు ఉపయోగిస్తున్నట్లుగా, ఆ ఘటంలోని వర్ణాలుకూడా నీటిని తీసుకొని రావడానికి కారణాలు కావలసి వస్తాయి. లోకంలో ఆ స్థితి కనిపించనందున, అవర్జనీయాలన్నీ కారణానికి ఉపయోగపడతాయి

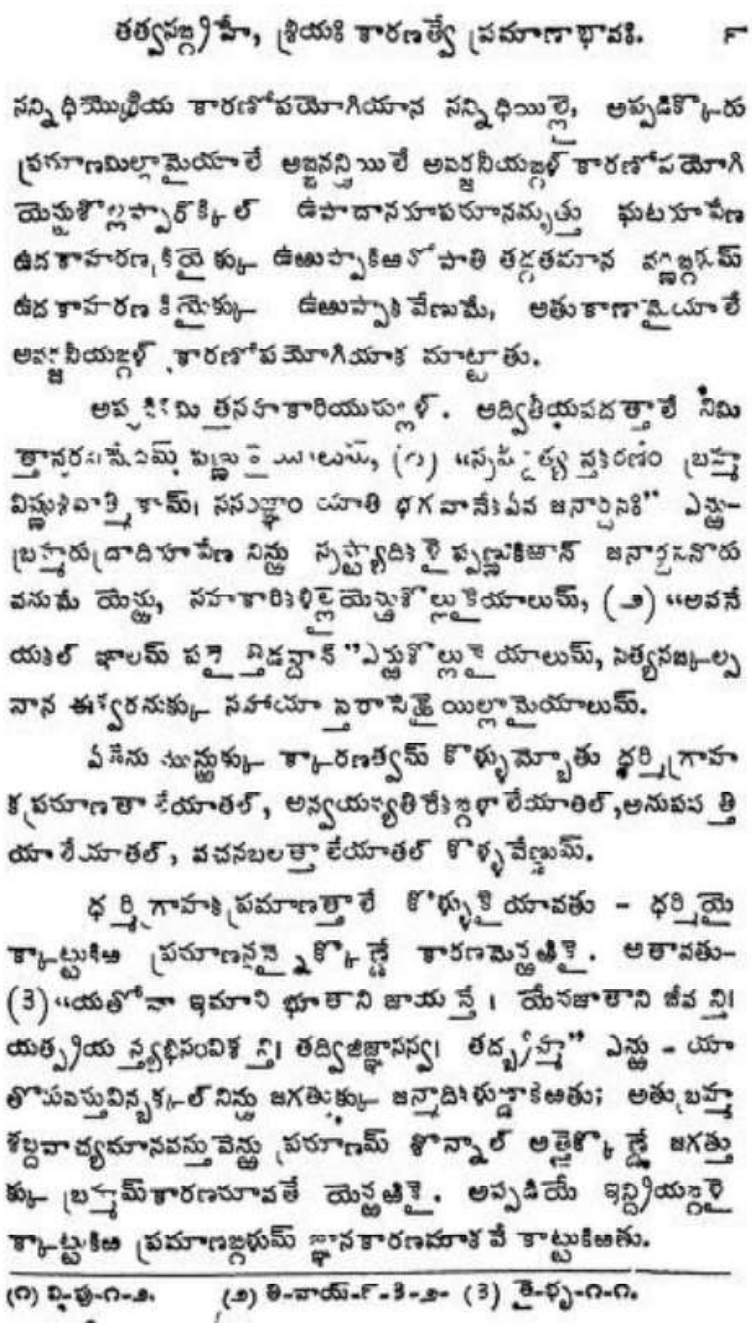

తత్వసఙ్గ్రహే, శ్రియఃకారణత్వే ప్రమాణాభావః. ౯

నన్నిధిమొక్షీయ కారణోపయోగియాన నన్నిధియిల్లై, అప్పడికొక్కరు ప్రకృతిమిల్లామైయాలే అజ్ఞనన్తియిలే అవర్జనీయఙ్గళ్ కారణోపయోగి యెన్నుశొల్లప్పార్కిల్ ఉపాదానకారణమృత్తు ఘటకార్యేణ ఉదకాహరణకియైక్కు ఉఱుప్పాకిఆరోపాతి తఙ్గతమాన వస్త్రఙ్గళుమ్ ఉదకాహరణకియైక్కు ఉఱుప్పాకివేణుమే, అత్తుకాణామైయాలే అవర్జనీయఙ్గళ్ కారణోపయోగియాక మాట్టాతు.

అప్పడిమి తత్సహకారియుమిల్లై. అద్వితీయపదత్తాలే నీమి త్తాన్తరమిల్లామై పిణ్ణుపైయిరుప్పతు, (౧) "సృష్టిస్థిత్యన్తకరణం బ్రహ్మ విష్ణుశివాత్మికామ్, ససఞ్జ్ఞాం యాతి భగవానేక ఏవ జనార్దనః" ఎన్ఱు బ్రహ్మరుద్రాదిరూపేణ నిన్ఱు సృష్ట్యాదికళైప్పణ్ణుకిఱాన్ జనార్దనన్ ఒరువనుమే యెన్ఱు, సహకారికళిల్లామెన్ఱిశొల్లుకైయాలుమ్, (౨) "అవనే యఖిల్ ఞాలమ్ పడైత్తిడన్దాన్" ఎన్ఱుశొల్లుకైయాలుమ్, సత్యసఙ్కల్ప నాన ఈశ్వరనుక్కు సహాయమా ఏదావదొరు పొరుళ్మైయిల్లామైయాలుమ్.

ఏనెనుమొన్ఱుక్కు కారణత్వమ్ కొళ్ళుమ్బోదు ధర్మిగ్రాహక ప్రమాణత్తాలేయాతల్, అన్వయవ్యతిరేకత్తిన్దిఱమైయాతల్, అనుపపత్తి యాలేయాతల్, వచనబలత్తాలేయాతల్ కొళ్ళవేణ్డుమ్.

ధర్మిగ్రాహకప్రమాణత్తాలే కొళ్ళుకైయావతు - ధర్మియై కాట్టుకిఱ ప్రమాణన్దానై కొళ్ళుదలే కారణమెన్ఱఱిదల్. అదావతు- (3) "యతోవా ఇమాని భూతాని జాయన్తే। యేనజాతాని జీవన్తి। యత్ప్రయన్త్యభిసంవిశన్తి। తద్విజిజ్ఞాసస్వ। తద్బ్రహ్మేతి" ఎన్ఱు - యాతొరువస్తువిన్వఱ్కాల్ నిన్ఱు జగత్తుక్కు జన్మాదికళ్ళాకిఱతు; అత్తుబత్త శబ్దవాచ్యమానవస్తువెన్ఱు ప్రమాణఙ్గళాల్ అఱిన్దుకొళ్ళప్పడుకిఱ జగత్తుక్కు బ్రహ్మమే కారణమావతే యెన్ఱఱిదల్. అప్పడియే ఇన్ద్రియఙ్గళిన్ కాట్టుకిఱ ప్రమాణఙ్గళుమ్ జ్ఞానకారణమాకవే కాట్టుకిఱతు.

(౧) విష్ణు-౧-౩. (౨) తై-వాయ్-౩-౩-౩ (3) తైత్త-౩-౧.

-అని చెప్పలేము. .

ఈ విధంగానే, లక్ష్మీదేవి సృష్టికి నిమిత్తసహకారి కాదు. **"ఏకమేవ అద్వితీయమ్"** (సృష్టిఆరంభంలో బ్రహ్మం ఒకటే ఉన్నది, ఇంకొకటి లేదు) అని ఈ వేదం అద్వితీయ పదాన్ని ప్రయోగించి, భగవంతునకంటే ఇంకొక నిమిత్త కారణం లేదు అని నిషేధించినందున, **"సృష్టిస్థిత్యంతకరణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్,స సంజ్ఞాం యాతి భగవాన్ ఏక ఏవ జనార్దనః"** (బ్రహ్మ రుద్రుల రూపంలో నిలచి సృష్టిని, సంహారాన్ని చేసేవాడు జనార్దనుడు ఒక్కడే) అని ఈ కార్యాలను చేయడంలో అతనికి వేరొక సహాయం లేదని చెప్పినందున, **"అవనే అకల్ నమ్ పడైత్తిడన్దాన్"** (భగవంతుడే ఈ విశాలమైన పైన లోకాన్ని సృష్టించి, కాలిచాడు) అని నమ్మాళ్వారులు అన్నందున , సత్యసంకల్పుడైన పరమాత్మకు ఇంకొక సహాయం అక్కర లేనందున, లక్ష్మీదేవి సృష్టికి నిమిత్తసహకారి కారణం కాదు.

లక్ష్మికి కారణత్వం చెప్పుటకు ప్రమాణాలు లేవు:

ఏదైనా ఒకటి కారణం అని చెప్పాలంటే దానికి ధర్మిగ్రాహక ప్రమాణం కాని, అన్వయ వ్యతిరేకాలు కాని, అనుపపత్తి కాని, ప్రమాణ బలం కాని కావాలి. ఇక్కడ ధర్మిగ్రాహక ప్రమాణాన్నిబట్టి తెలిసికోవడం అంటే- ధర్మిని తెలిపే ప్రమాణాన్నిబట్టే కారణాన్ని తెలుసుకోవడం. అది ఏవిధంగా అంటే, **"యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే యేన జాతాని జీవంతి యత్ప్రయంత్యభిసంవిశంతి తద్విజిజ్ఞాసస్వ తద్బ్రహ్మేతి"** (జగత్తుకు జన్మ, రక్షణ, లయాలు కలుగుతున్నాయో - అది 'బ్రహ్మ' అని చెప్పబడుతున్నది) అనేది ధర్మి అయిన పరమాత్మను తెలిపే ప్రమాణం. ఆ ప్రమాణాన్నిబట్టి జగత్తుకు బ్రహ్మం కారణం అని తెలియడమే ధర్మి గ్రాహక ప్రమాణంతో తెలియడం. ఇక్కడ ఈ వాక్యం ధర్మి అయిన పరమాత్మను గ్రహించడానికి ప్రమాణం గనుక ఇది ధర్మి గ్రాహక ప్రమాణం. ఈ విధంగానే ఇంద్రియాలను తెలిపే ప్రమాణాలు కూడా భగవంతుడు జ్ఞానకారణమని తెలుపుతున్నాయి.

అన్వయ వ్యతిరేకాలద్వారా తెలిసికోవడం అంటే, ఏది పుట్టేటప్పుడు ఏది ముందు ఉంటుందో, ఏది లేకపోతే ఏది పుట్టదో అది దానికి కారణం-అని

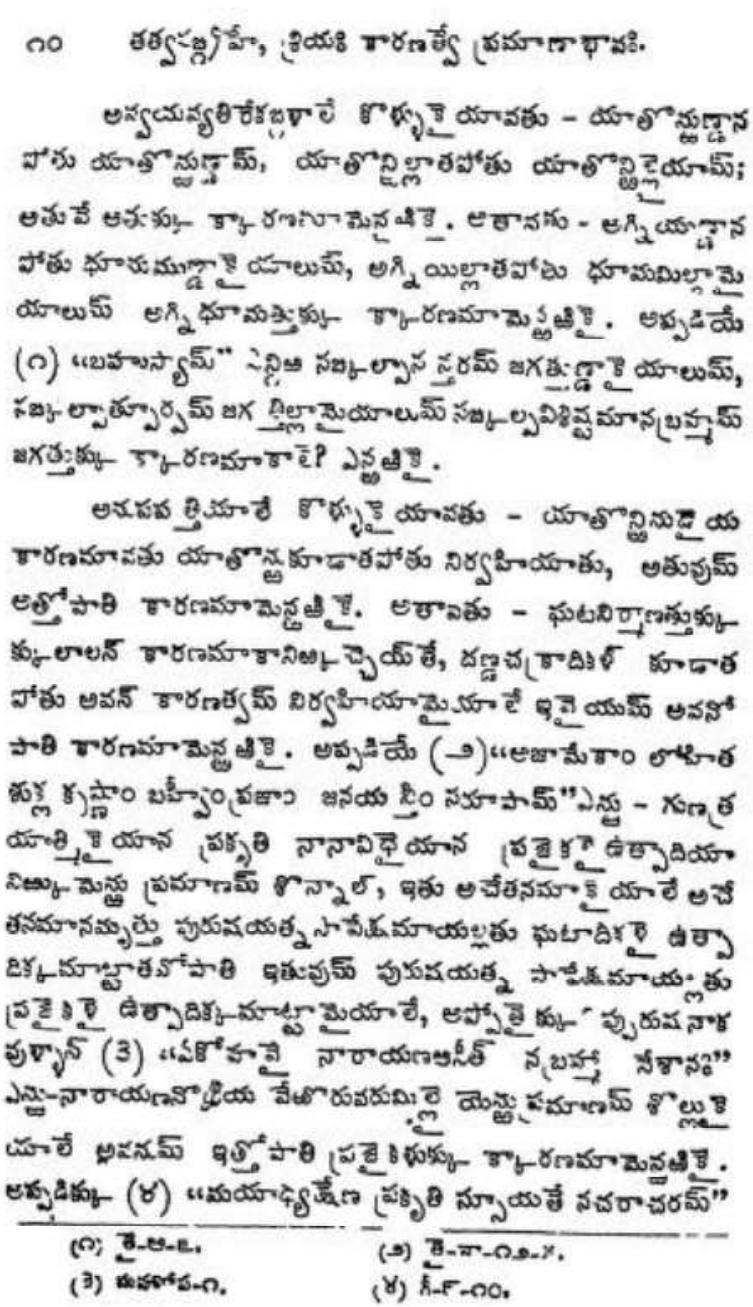

౧౦ తత్త్వసఙ్గ్రహే, శ్రియశ్చ కారణత్వే ప్రమాణాభావశ్చ.

అన్వయవ్యతిరేకాభ్యాం లోకస్యైవాయం - యాత్రోన్ముద్యాన పోతు యాత్రోన్ముద్యామ్, యాత్రోన్నిల్లాతపోతు యాత్రోన్నిల్లాయామ్; అతువే ఆచేతనస్యాపి కారణమాన్మైనట్టిలై. ఆకాశము - అగ్నియున్నాన పోతు ధూమముణ్డాకైయాలుమ్, అగ్నియిల్లాతపోతు ధూమమిల్లామై యాలుమ్ అగ్నిధూమత్తిక్కు కారణమామెన్నట్టిలై. అప్పడియే (౧) "బహుస్యామ్" ఎన్నిఅ సఙ్కల్పానన్తరమ్ జగత్తుణ్డాకైయాలుమ్, సఙ్కల్పాత్పూర్వమ్ జగత్తిల్లామైయాలుమ్ సఙ్కల్పవిశిష్టమానబ్రహ్మమ్ జగత్తుక్కు కారణమాకాదే? ఎన్నట్టిలై.

అనుపపత్తియాలే కొళ్ళకైయావతు - యాత్రొన్నినుడైయ కారణమావతు యాత్రోన్నకూడాతపోతు నిర్వహియాతు, అతువుమ్ అత్రోపాది కారణమామెన్నట్టిలై. అకావతు - ఘటనిర్మాణత్తుక్కు కులాలన్ కారణమాకానిల్లక్కెయ్తే, దణ్డచక్రాదికళ్ కూడాత పోతు అవన్ కారణత్వమ్ నిర్వహియామైయాలే ఇవైయుమ్ అవనోపాది కారణమామెన్నట్టిలై. అప్పడియే (౨)"అజామేకాం లోహిత శుక్ల కృష్ణాం బహ్వీం ప్రజాం జనయన్తీం సరూపామ్" ఎన్ను - గుణత్రయాత్మకైయాన ప్రకృతి నానావిధైయాన ప్రజైకళై ఉత్పాదియానిక్కుమెన్ను ప్రమాణమ్ కొణ్డాల్, ఇతు అచేతనమాకైయాలే అచేతనమానమ్ పురుషయత్నమిల్లామలే ఘటాదికళై ఉత్పాదిక్కమాట్టాతపోలే ఇతువుమ్ పురుషయత్న మిల్లామలే ప్రజైకళై ఉత్పాదిక్కమాట్టామైయాలే, అప్పోలైక్కుమ్ పురుషనాల పుళాన్ (3) "ఏకోహవై నారాయణఆసీత్ న బ్రహ్మా నేశానః" ఎన్ను-నారాయణనొరువనే యేతొరువరుమిల్లై యెన్ను ప్రమాణమ్ కొళ్ళుకైయాలే అవనుమ్ ఇత్రోపాది ప్రజైకళుక్కు కారణమామెన్నట్టిలై. అప్పడిక్కు (౪) "మయాధ్యక్షేణ ప్రకృతిస్సూయతే సచరాచరమ్"

(౧) తై-ఆ-౬. (౨) తై-నా-౧౩-౪.
(౩) సుబాలో-౧. (౪) గీ-౯-౧౦.

తెలియడం. అది ఏ విధంగా అంటే, అగ్ని ఉంటే పొగ పుడుతుంది, అగ్ని లేకపోతే పొగ పుట్టదు కనుక, అగ్ని పొగకు కారణం అని తెలుసుకోవడం. ఆ విధంగానే ఇక్కడ **"బహు స్యామ్"** (నేను పలు రూపాలను పొందుతాను) అని పరమాత్మ సంకల్పం చేసిన తరువాత జగత్తు పుడుతున్నది కనుక, సంకల్పానికి ముందు పుట్టడం లేదు కనుక, సంకల్పం జగత్తుకు కారణం అని తెలుసుకోవడం.

అనుపపత్తిద్వారా తెలిసిపోవడం అంటే, ఒక వస్తువు యొక్క కారణం అనేది దేనితో కలవకపోతే ఆ వస్తువును పుట్టించదో, అది దానితోపాటు కలిపి కారణం – అని తెలియడం. అది ఏవిధంగా అంటే, కుండను తయారు చేసేటప్పుడు కుమ్మరి కారణం. దండం, చక్రం మొదలైనవి లేకపోతే అతడు ఆ కుండకు కారణం కాలేడు కదా. అందువల్ల దండం, చక్రం మొదలైనవికూడా కుమ్మరివానివలె కారణం అని తెలుసుకోవడం. ఆ విధంగానే ఇక్కడ **"అజా మేకాం లోహిత శుక్ల కృష్ణాం బహ్వీం ప్రజాం జనయంతీం సరూపామ్"** (సత్వం, రజస్సు, తమస్సు అనే మూడు గుణాలు కలిగిన ప్రకృతి – అనేక విధాలైన ప్రజలను పుట్టిస్తున్నది) – అని ప్రమాణం పలికితే, ఈ ప్రకృతి అచేతనం కనుక, అచేతనమైన మన్ను కుమ్మరి అనే పురుషుని ప్రయత్నం లేకపోతే కుండను పుట్టించలేనట్లుగా, ఈ ప్రకృతి కూడా పురుషుని ప్రయత్నం లేకపోతే ప్రజలను పుట్టించలేదు. **"ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్ న బ్రహ్మా నేశానః"** (నారాయణుడు తప్ప వేరే పురుషుడు ఇంకోడు లేడు) అని ప్రమాణం తెలుపుతున్నందున, ఈ పరమ పురుషుడైన నారాయణుడే ప్రజల ఉత్పత్తికి కారణం అని తెలియడం. ఈ విషయం **"మయాధ్యక్షేణ ప్రకృతిః సూయతే సచరాచరమ్"** అని గీతలో పరమాత్మ "నేను ప్రకృతిని అధిష్ఠించినందుననే అది ఈ చరాచర రూపమైన జగత్తును పుట్టిస్తున్నది" అని స్వయంగా చెప్పాడు కదా.

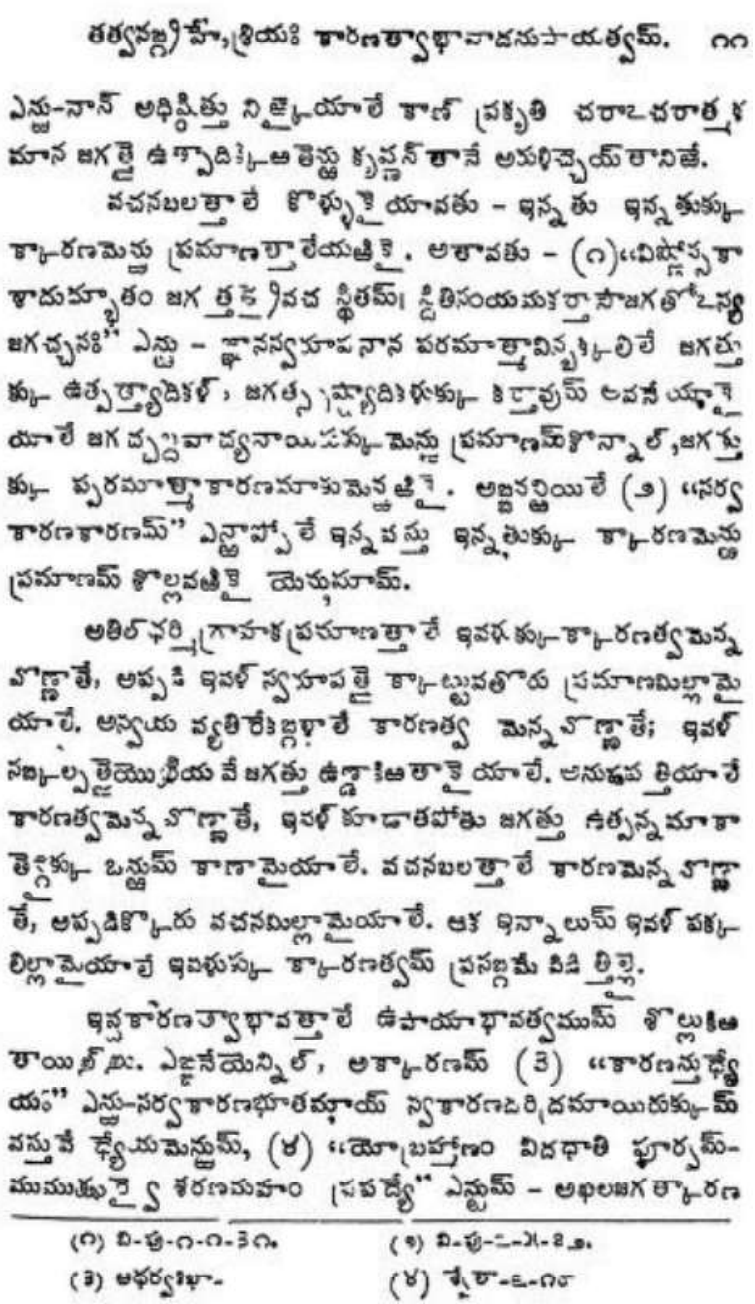

తత్వవిచారోపక్రియాయాం కారణశ్వాభావాదనుపాయత్వమ్. ౧౧

ఎన్న-నాన్ అధిష్ఠిత్తు నిర్వర్తయాలే కాణ్ ప్రకృతి చరాచరాత్మక మాన జగత్తై ఉత్పాదిక్కిఅతైన్న కృష్ణన్ కానే అమర్చిచ్చెయ్ కానిజే.

వచనబలత్తాలే కొళ్ళుపైయావతు - ఇన్నతు ఇన్నతుక్కు కారణమెన్ను ప్రమాణత్తాలేయతిక్కై. అదావతు - (౧)"విష్ణోస్సకాశాదుద్భూతం జగత్తత్రైవ చ స్థితమ్, స్థితిసంయమకర్తాసౌ జగతోఽన్య జగచ్చసః" ఎన్ను - జ్ఞానస్వరూపనాన పరమాత్మావిన్నిక్కిలే జగత్తుక్కు ఉత్పత్త్యాదికళ్, జగత్సృష్ట్యాదికళుక్కు కిర్తావుమ్ అవనే యిరుప్పతై యాలే జగదుత్పత్తివాద్యనాయిరుక్కుమెన్ను ప్రమాణమ్ కొన్నాల్, జగత్తుక్కు పరమాత్మాకారణమాకుమెన్నతిక్కై. అప్పటియిలే (౨) "సర్వకారణకారణమ్" ఎన్రాప్పోలే ఇన్నవస్తు ఇన్నతుక్కు కారణమెన్ను ప్రమాణమ్ కొల్లవతిక్కై యెత్తుక్కూమ్.

అతిల్ ధర్మగ్రాహకప్రమాణత్తాలే ఇవళుక్కు కారణత్వమెన్న వొన్రాతే, అప్పడి ఇవళ్ స్వరూపత్తై కాట్టువతోయ ప్రమాణమిల్లామైయాలే. అన్వయ వ్యతిరేకిగళాలే కారణత్వ మెన్నవొన్రాతే; ఇవళ్ సంకల్పత్తైయొట్టియే జగత్తు ఉణ్డాకిఅతాకైయాలే. అనుపపత్తియాలే కారణత్వమెన్నవొన్రాతే, ఇవళ్ కూడాతపోతు జగత్తు ఉత్పన్నమాకాతెన్కిక్కు ఒన్రుమ్ కాణామైయాలే. వచనబలత్తాలే కారణమెన్నవొన్రాతే, అప్పడికొక్కరు వచనమిల్లామైయాలే. ఆక ఇన్నాలుమ్ ఇవళ్ పక్కలిల్లామైయాలే ఇవళుక్కు కారణత్వమ్ ప్రసక్తియే పిడిత్తిల్లై.

ఇవ్వకారణత్వాభావత్తాలే ఉపాయాభావత్వముమ్ శొల్లుకిఅతాయిత్తు. ఎజ్జనేయెన్నిల్, అకారణమ్ (౩) "కారణన్తుధ్యేయం" ఎన్ను-సర్వకారణభూతమాయ్ స్వకారణపరిపూర్ణమాయిరుక్కుమ్ వస్తువే ధ్యేయమెన్రుమ్, (౪) "యోబ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్-ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే" ఎన్రుమ్ - అఖిలజగత్కారణ

(౧) వి-పు-౧-౧-౩౧. (౨) వి-పు-౬-౫-౭౨.
(౩) అథర్వశిఖా- (౪) శ్వేతా-౬-౧౮

ఇక, వచనబలంతో తెలియడం అంటే, "ఇది దీనికి కారణం" అని ప్రమాణం ద్వారా తెలియడం. అది ఏవిధంగా అంటే, "విష్ణోస్సకాశాదుద్భూతం జగత్ తత్రైవ చ స్థితమ్, స్థితిసంయమకర్తాఽసౌ జగతోఽన్య జగచ్చ సః" (జ్ఞానస్వరూపుడైన పరమాత్మవల్ల ఈ జగత్తుకు ఉత్పత్తి మొదలైనవి జరుగుతున్నాయి. జగత్ సృష్టి మొదలైనవానికి కర్త కూడా అతడే. కనుక అతడే 'జగత్తు' అనే శబ్దంచేత చెప్పబడుతున్నాడు) – అని ప్రమాణం పలికితే జగత్తుకు పరమాత్మ కారణం అని తెలియడం. ఆ విధంగా కాక, **"సర్వకారణ కారణమ్"** అనే విధంగా ఈ వస్తువు దీనికి కారణం అని ప్రమాణం చెప్పగా తెలియడం అని కూడా అర్థం.

వీటిని గమనించి చూస్తే, ధర్మిగ్రాహక ప్రమాణం ద్వారా లక్ష్మికి జగత్ కారణత్వం సిద్ధిస్తున్నది – అని చెప్పడానికి లేదు. ఎందుకంటే, ఈ విధంగా ఈమె స్వరూపాన్ని తెలిపే ప్రమాణం ఏదీ లేదు కనుక. అన్వయ వ్యతిరేకాలతో ఈమెకు కారణత్వం ఏర్పడుతున్నది – అని చెప్పలేము. ఈమె సంకల్పం లేకపోయినా జగత్తు పుడుతున్నది కనుక. అనుపపత్తివల్ల ఈమెకు కారణత్వం సిద్ధిస్తున్నది అని చెప్పలేము. ఈమె లేకపోతే జగత్తు పుట్టకపోవడానికి కారణమేమీ కనిపించడం లేదు కనుక. వచన బలంవల్ల ఈమెకు కారణత్వం ఏర్పడుతున్నది అని చెప్పలేము. ఆ విధంగా తెలిపే వచనం ఏదీ లేదు కనుక. ఈ విధంగా ఈ నాలుగు రీతులలో ఈమెకు కారణత్వం సిద్ధించడం లేదు. కనుక ఈమె జగత్కారణం అని చెప్పే అవకాశమే లేదు.

లక్ష్మికి ఉపాయత్వం లేదు:

ఈ విధంగా ఈమెకు జగత్ కారణత్వం లేదు కనుక, ఉపాయత్వంకూడా లేదు – అని చెప్పినట్లయినది. ఏ విధంగా అంటే, ఆ కారణం **"కారణం తు ధ్యేయః"** (జగత్కారణం ధ్యానించ దగినది) అనే విధంగా, అన్నింటికీ తానే కారణమై తనకు వేరే ఒక కారణం ఏది లేనిదై ఉంటుందో, అదే ధ్యేయం అని, **"యో బ్రహ్మాణం విధధాతి పూర్వం...ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే"** (ఎవడు సృష్టి ఆరంభంలో బ్రహ్మను సృష్టించి, అతనికి వేదాలను ప్రసాదిస్తున్నాడో, ఆ స్వామిని నేను మోక్షాన్ని పొందగోరి శరణు పొందుతున్నాను) అని అన్నిటికీ కారణమై, అడిగిన కోరికలను అన్నిటిని ఇచ్చేదై, ఏ దోష గంధం ఏమీ అంటనిదై,

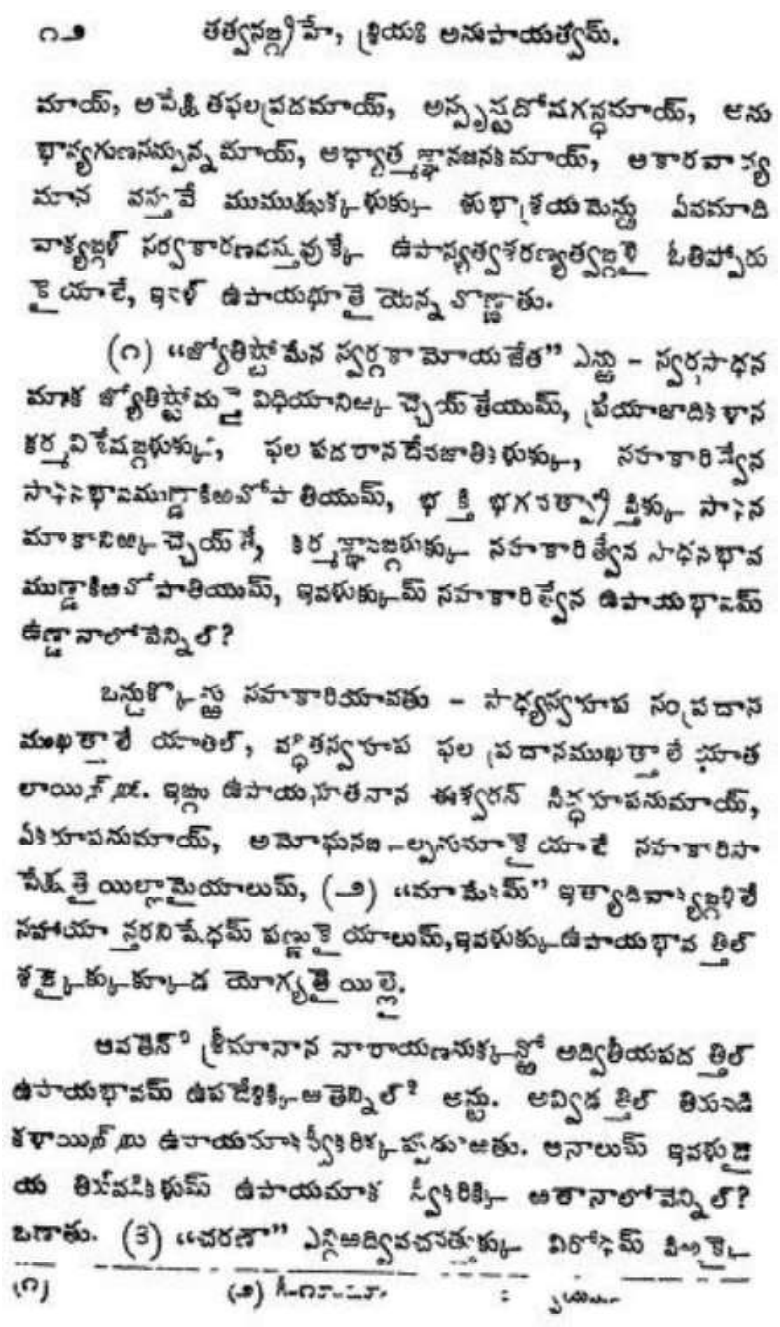

అనుభవించదగిన మంచి గుణాలతో కూడినదై, అధ్యాత్మ జ్ఞానాన్ని ఇచ్చేదై, ఆకారంచేత చెప్పబడే వస్తువే ముముక్షువులకు శుభాశ్రయము – అని ఈ విధంగా పలికిన వాక్యాలు అన్నీ సర్వకారణమైన వస్తువే ఆశ్రయించదగినది, ఉపాసించదగినది అని తెలుపుతున్నందున లక్ష్మీదేవి మోక్షానికి ఉపాయం అని చెప్పే వీలు లేదు.

"జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత" అని స్వర్గాన్ని పొందడానికి జ్యోతిష్టోమయాగం విధింపబడినా, ప్రయాజాదులు (అంగ కర్మలు)మొదలైన కర్మ విశేషాలకు, ఫలాన్ని ఇచ్చే దేవతలకు సహకారుల రూపంలో సాధనత్వం ఉండేవిధంగా భక్తి అనేది భగవానుని పొందడానికి సాధనం అయినా, దానికి సహకారాలుగా కర్మ, జ్ఞానం అనేవి అవుతున్నట్లుగానే, ఈమె కూడా మోక్షానికి సహకారిరూపమైన ఉపాయ భావాన్ని కలిగి ఉన్నది చెప్పవచ్చు కదా – అని అనవచ్చు.

ఒకదానికి ఒకటి సహకారంగా ఉండడం అంటే, సాధ్యమైన ఫలంయొక్క స్వరూపాన్ని సంప్రదానం చేయడంద్వారాగాని (విశదంచేయడంగాని), స్వరూపాన్ని అభివృద్ధి చేసి, తద్వారా ఫలాన్ని కలిగించడం గాని కావాలి. ఇక్కడ ప్రాప్యం భగవంతుడు. అతడు సాధ్యుడు కాడు. సిద్ధరూపుడు. ఒకేరూపం కలవాడు. అందువల్ల అతని స్వరూపం వేరొక ఉపాయం ద్వారా వర్ధిల్లుతుందని చెప్పలేము. అతడు అమోఘమైన సంకల్పాన్ని కలవాడు. అందువల్ల సహకారిరూపమైన ఉపాయాంతరాల అపేక్ష లేదు. అంతేకాక, **"మామేకమ్"** మొదలైన వాక్యాల ద్వారా భగవంతునకు వేరొక సహాయం అక్కరలేదు అని స్పష్టంగా చెప్పబడింది. అందువల్ల లక్ష్మి మోక్షానికి ఉపాయం అవుతుందేమో – అనే సందేహం అవకాశం కూడా లేదు.

అలా అనడం ఎందుకు? లక్ష్మితో కూడిన నారాయణుడు కదా అద్వితీయపదంలో ఉపాయంగా చెప్పబడ్డాడు! అని అంటే, ఆ విధంగా అనరాదు. అక్కడ భగవానుని శ్రీచరణాలు ఉపాయంగా స్వీకరించబడుతున్నాయి. అయినా, ఈమె శ్రీచరణాలను కూడా ఉపాయంగా స్వీకరించవచ్చు కదా! అని అంటే, అది వీలు కాదు, **"చరణౌ"** అనే ద్వివచనానికి విరోధం వస్తుంది. ఇందువల్ల భగవానునకు విశేషణమై ఉండే ఈమెకు ఇంకొక రూపంలో ప్రయోజనాన్ని భావించాలి. అది ఏమంటే, పురుషకారమే. అందువల్ల ఈమె ఈశ్వరకోటి లోనికి చేరుతుంది – అని అనరాదు.

తత్త్వనిర్ణయే, శ్రియః స్వరూపవ్యాప్తి నిరాకరణమ్. ౧౩

యాలే. ఇనవిశేషణభూతైయాయిపక్కి-అ ఇనభుక్కు వేఱేవిధమోగ మాకిక్క-డనతు. అతావతు - పురుష కారిభావమాకిక్క-డవతు అనై యాలే ఈశ్వరకోటిఘటినైయెన్న కూడ్దాతు.

కోటిత యాతిరిక్తైకొన్న ప్పార్థక్కల్, అతువు మొద్దాతు. అప్పడి కొక్కరు ప్రమాణమిల్లామై యాలే.

ఆత్మకోట్యన్తర్భావనిశ్చయాత్ - అజ్ఞకృత్యమ్.

అప్పడి భోగ్యకోటియిలుమ్ ఈశ్వరకోటియిలుమ్ అన్వయింపి శైక్కుక్కు ఒన్నాతహేతుక్కళోవాతి, ఆత్మకోటియిలుమ్ అన్వయింపి శైక్కుక్కు ఒన్నాతవ్యాపకత్వ ఈశ్వరత్వాదిగళాకిఅ హేతుక్కళ్, ఈశ్వర నోపాతి ఇనభుక్కు ముద్దాతైయాలే ఇవళ్ ,ఆత్మజాత్యన్తర్భూతై యిల్లై; అనై ఇరణ్డాలుమన్రో ఉత్తమపురుషనుక్కు పురుషాన్యత్వమ్ శొల్లప్పట్టతు, (౧) "ఉత్తమః పురుష స్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతం యో లోకత్రయమావిశ్య బిభర్త్యవ్యయ ఈశ్వరః" ఎన్ఱు-యావనొరువన్ లోకత్రయత్తైయుమ్ వ్యాపిత్తు నియమియాని-క్కిఱాన్, అవ్వుత్తమపురుషన్ అన్యనెన్ఱపడి, అప్పడియే (౨) "యథా సర్వగతో విష్ణుస్తథైవేయం ద్విజోత్తమ" ఎన్ఱు-ఈశ్వరనోవాతి సర్వగతైయెన్ఱుమ్, (3) "ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్" ఎన్ఱు - సర్వభూతిగళుక్కు ఈశ్వరి యెన్ఱుమ్ ఇవళుమ్ శొల్లప్పడానిన్ఱాళెయెన్ఱిల్

ఇతుపురాణజ్ఞరల్లాతవర్కిళ్ శొల్లుమ్ వార్తైయిఱే. మున్నుఅ మున్నుమ్ వ్యాపకత్వమ్ ఇవళుక్కిల్లై, (3) "యథా సర్వగతో విష్ణుః" ఎన్గిఅ ప్రమాణత్తిల్ సొన్నపడి వ్యాప్తిక్కు ప్రమాణమాక వేణ్డిప్పోయిన్, అవ్విడత్తిల్ సర్వగతశబ్దత్తుక్కు ఇవళుడైయవుమ్ అవ్వోవిగ్రహవిశేషఙ్గళాలుణ్డానవన్నిధియే అర్థమాయఅ ఇఱాకైయాలే, స్వరూపవ్యాప్తియై శ్శొల్లుకిఅ తెన్గిఅతన్ఱు అప్పడిక్కు ప్రశ్నమ్ పణ్ణిన ప్రకారత్తాలుమ్,

(౧) శ్రీవిష్ణు. (౨) వి-పు-౧-౯-౧౯. (3) క్షీరస్వామి.

ఈమె భోగ్య, భోక్త, ప్రేరిత – అనే మూడు వర్గాలకంటే వేరే అయినది అని కూడా అనరాదు, ఎందుకంటే, ఆ విధంగా అనడానికి ఏ ప్రమాణం లేదు కనుక.

ఆత్మ కోటిలోఈమె చేరదు – అని అనడం సరికాదు.

లక్ష్మికి స్వరూపవ్యాప్తి చెప్పలేము:

ఆ విధంగా ఈమెను భోగ్యకోటిలోకాని, ఈశ్వర కోటిలో కానీ చేర్చడానికి వీలు కాని హేతువులున్నట్లే, ఆత్మవర్గంలో చేర్చడానికి సాధ్యం కాని వ్యాపకత్వం, ఈశ్వరత్వం అనే హేతువులు ఈశ్వరునకు ఉన్నట్లే, ఈమెకు కూడా ఉన్నవి కనుక ఈమె ఆత్మవర్గంలో చేరదు. అవి రెండే కదా ఉత్తమ పురుషుడు వేరొక పురుషుని కంటే వేరయినవాడు అని నిరూపిస్తున్నాయి. **"ఉత్తమః పురుష స్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః, యో లోకత్రయమావిశ్య బిభర్త్యవ్యయ ఈశ్వరః"** (ఎవడు లోకత్రయంలో వ్యాపించి వాటిని నియమిస్తున్నాడో అతడు ఉత్తమపురుషుడు. అతడు మిగిలినవారి కంటే వేరయినవాడు) – అని గీతలో చెప్పబడింది. ఆ విధంగానే **"యథా సర్వగతో విష్ణుః తథైవేయం ద్విజోత్తమ!"** (ఈమె కూడా పరమాత్మవలె అంతట ఉన్నది అని, అన్ని భూతాలకు ఈమె ఈశ్వరి అని చెప్పబడుతున్నది కదా) – అని అడగవచ్చు.

ఈ మాట పురాణాల అర్థాన్ని తెలియనివారు చెప్పే మాట. మొదట వ్యాపకత్వం ఈమెకు లేదు. **"యథా సర్వగతో విష్ణుః"** అనే ప్రమాణ శ్లోకం కదా ఈమె స్వరూపవ్యాప్తికి ప్రమాణంగా చెప్పాలి. అక్కడ ఆ శ్లోకంలో ఈమె స్వీకరించిన ఆయా రూపాలలో ఉండే సాన్నిధ్యమే అర్థంగా తెలియబడుతున్నందున ఈ ప్రమాణం లక్ష్మికి స్వరూపవ్యాప్తిని చెప్పదు. ఈ విషయం ప్రశ్నించిన రీతి వల్ల, సమాధానం చెప్పిన రీతి వల్ల, తరవాత చెప్పబోయే అర్థప్రకారం వల్ల తెలియబడుతున్నది.

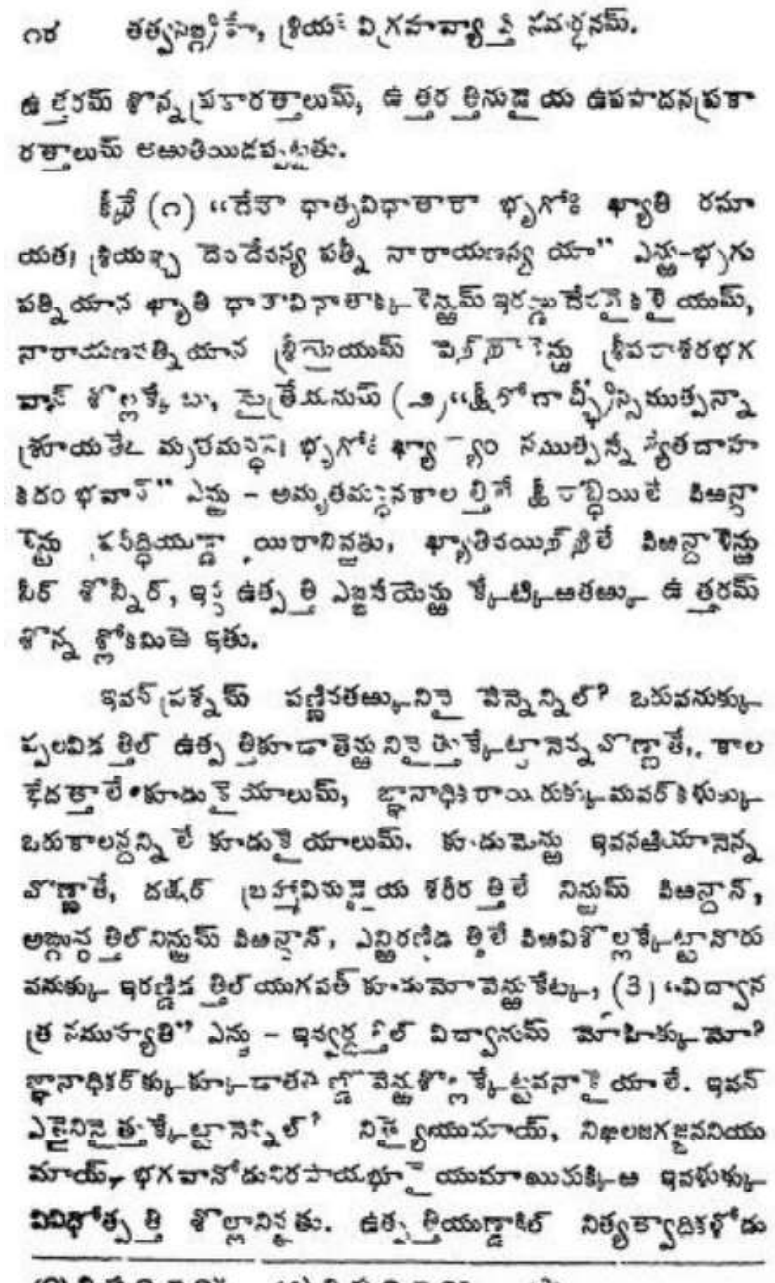

౧౪ తత్త్వసంగ్రహే, శ్రియ: విగ్రహవ్యాప్తి సమర్థనమ్.

ఉత్తరమ్ లోన్న ప్రకారత్రాలుమ్, ఉత్తర త్రినుజ్జాయ ఉపహాదనప్రకా
రత్రాలుమ్ అఱుతియిుడవ్వటితు.

శ్లోకే (౧) "దేవౌ ధాత్రవిధాతారౌ భృగోశ్ ఖ్యాతి రమా
యత, శ్రియశ్చ దెుండేవస్య పత్నీ నారాయణస్య యా" ఎన్ను-భృగు
పత్నియాన ఖ్యాతి ధాతావిధాతాలాక్కి కెన్నుమ్ ఇరన్నుదేవతైకిళైయుమ్,
నారాయణనత్నియాన శ్రీస్రెయుమ్ పెన్ణాకెన్ను శ్రీపరాశరభగ
వాన్ శొల్లుక్కి బు, మైత్రేయనుమ్ (౨) "క్షీరోదాత్ శ్రీస్ సముదత్పన్నా
శ్రూయతేమ్మ రమమంధనే, భృగోశ్ ఖ్యాత్యాస్ సముత్పన్నేత్యేతదాహ
కిదం భవాన్" ఎన్ను - అమృతమథనకాలత్తిలే శ్రీ పుట్టియిలే పిఱన్ద
దెన్ను ప్రసిద్ధియుణ్డాగియిరుక్కిన్ఱతు, ఖ్యాతియిన్ పుత్రిలే పిఱన్ద
దెన్ను పీర్ శొన్నార్, ఇన్ద ఉత్పత్తి ఎన్బదెన్ను కేట్టుక్కిఱతుక్కు ఉత్తరమ్
శొన్న శ్లోకమిదె ఇతు.

ఇవర్ ప్రశ్నమ్ పణ్ణినతుక్కునిై వెన్నెన్నిల్? ఒరువనుక్కు
ప్పలవిశ త్తిల్ ఉత్పత్తిపుడాదెన్ను నినైత్తుక్కేట్టాలెన్న వొణ్ణాతే, కాల
భేదత్తాలే కూడుమైయాలుమ్, జ్ఞానాధికరాయిరుక్కుమవర్కిరుక్కు
ఒరుకాలత్తిలే కూడుమైయాలుమ్. కూడుమెన్ను ఇవనతియానెన్న
వొణ్ణాతే, దక్షర్ బ్రహ్మవిన్ దైయ శరీరత్తిలే నిన్రుమ్ పిఱన్దాన్,
అజ్జున్ద త్తిల్ నిన్రుమ్ పిఱన్దాన్, ఎన్ఱిరణ్డి త్తిలే పిఱవిశొల్లుక్కేట్టానారు
వనుక్కు ఇరణ్డిడ త్తిల్ యగవత్ కూడుమో వెన్ను కేట్క, (3) "విద్వాన
త్ర సముహ్యతి" ఎన్ను - ఇవ్వర్థత్తిల్ విద్వాన్ మోహిక్కుమో
జ్ఞానాధికర్క్కు కూడాదెన్ఱు సొన్నశొల్లుక్కేట్టవనాయిరాతే. ఇవన్
ఎనైనినైత్తుక్కేట్టాన్నిల్ నిశ్చయముమాయ్, నిఖిలజగజ్జననియు
మాయ్, భగవానోడునిరపాయభూతయుమాయిరుక్కిఱ ఇవళుక్కు
వివిధోత్పత్తి శొల్లానిన్ఱతు. ఉత్పత్తియణ్డాతిల్ నిత్యత్వాదికళోడు

(౧) వి-పు-౧-౮-౧౪. (౨) వి-పు-౧-౮-౧౬. (3)

ఇంతకుముందు **"దేవౌ ధాతృ విధాతారౌ భృగోః రమా యతః, శ్రియం చ దేవదేవస్య పత్నీ నారాయణస్య యా"** అని గురుపత్ని అయిన ఖ్యాతి ధాత, విధాత అని ఇద్దరు దేవతలను, నారాయణుని పత్ని అయిన లక్ష్మిని పొందింది - అని శ్రీ పరాశర భగవానుడు చెప్పగా విన్న మైత్రేయుడు, **"క్షీరోదాత్ శ్రీః సముదత్పన్నా శ్రూయతేమృతమంథనే, భృగోః ఖ్యాత్యాః సముత్పన్నేత్యేతదాహ కథం భవాన్"** అని అమృత మథనకాలంలో పాలసముద్రం నుండి ఈమె పుట్టిందని ప్రసిద్ధి ఉన్నది కదా! మరి, మీరు ఈమె ఖ్యాతి కడుపున పుట్టింది - అని అంటున్నారు. ఇది ఏ విధంగా జరిగింది? అని అడిగితే, దానికి సమాధానంగా పరాశర మహర్షి పలికిన శ్లోకం ఇది.

ఇతడు ప్రశ్న చేయడంలో ఏమి అభిప్రాయం? అని అంటే, ఒకనికి పలుచోట్ల జన్మ సాధ్యం కాదు - అని భావించి ఈ విధంగా అడిగాడు - అని చెప్పడానికి వీలు లేదు కదా! కాలభేదంచేత ఆ విధంగా ఒకనికి పలుచోట్ల పుట్టుక సాధ్యం కనుక, జ్ఞానాధికులుగా ఉండేవారికి ఒకే కాలంలో పలుచోట్ల జన్మ అసాధ్యం కాదు కనుక, ఇది కుదురుతుంది అనే విషయం మైత్రేయునకు తెలియలేదు - అని అనడానికి లేదుకదా! "దక్షుడు బ్రహ్మ శరీరంనుండి పుట్టాడు" అని, అంగుష్ఠంనుండి పుట్టాడు" అని చెప్పగా విన్న ఒకనికి, ఈ విధంగా దక్షుడు ఒకేసారి రెండుచోట్లనుండి పుట్టే అవకాశం ఉన్నదా? అని ప్రశ్నించగా, **"విద్వాన్ అత్ర న ముహ్యతి"** (ఈ విషయంలో పండితుడు మోహాన్ని పొందుతాడా? జ్ఞానం అధికంగా కలవారికి ఏది సాధ్యం కాదు?) అని చెప్పగా విన్నవాడు గనుక, ఈ విధంగా ఒకే వ్యక్తి పలుచోట్ల జన్మించడానికి వీలు కాదని భావించి ఈ ప్రశ్న మైత్రేయుడు అడిగాడని చెప్పలేము. అయితే మరి ఏమని తలచి ఈ ప్రశ్నను అడిగాడు? అని అంటే, నిత్యయై ఉన్నది, సమస్తలోకాలకు తల్లి, భగవానుని ఏ నాడు విడువనిది అయిన ఈమెకు రకరకాలుగా పుట్టుక చెప్పబడుతున్నదే! జన్మ ఉంటే అది నిత్యత్వానికి విరోధి కదా. ఏ విధంగా అంటే, నిత్య అయిన ఈమెకు అనిత్యత్వానికి హేతువైన జన్మ కలిగే అవకాశం లేదు కనుక, ఏనాడు భగవంతుని విడిచి ఉండని ఈమెకు, భగవంతునితో విడిచి ఉండడం వల్లనే సాధ్యమయ్యే జన్మ ఏ విధంగా సాధ్యమవుతుందని తలచి ఈవిధంగా మైత్రేయుడు "లక్ష్మికి ఈ విధంగా పలు చోట్ల జన్మ సంభవించడం ఏ విధంగా జరుగుతుంది?" - అని అడిగాడు అని భావించాలి.

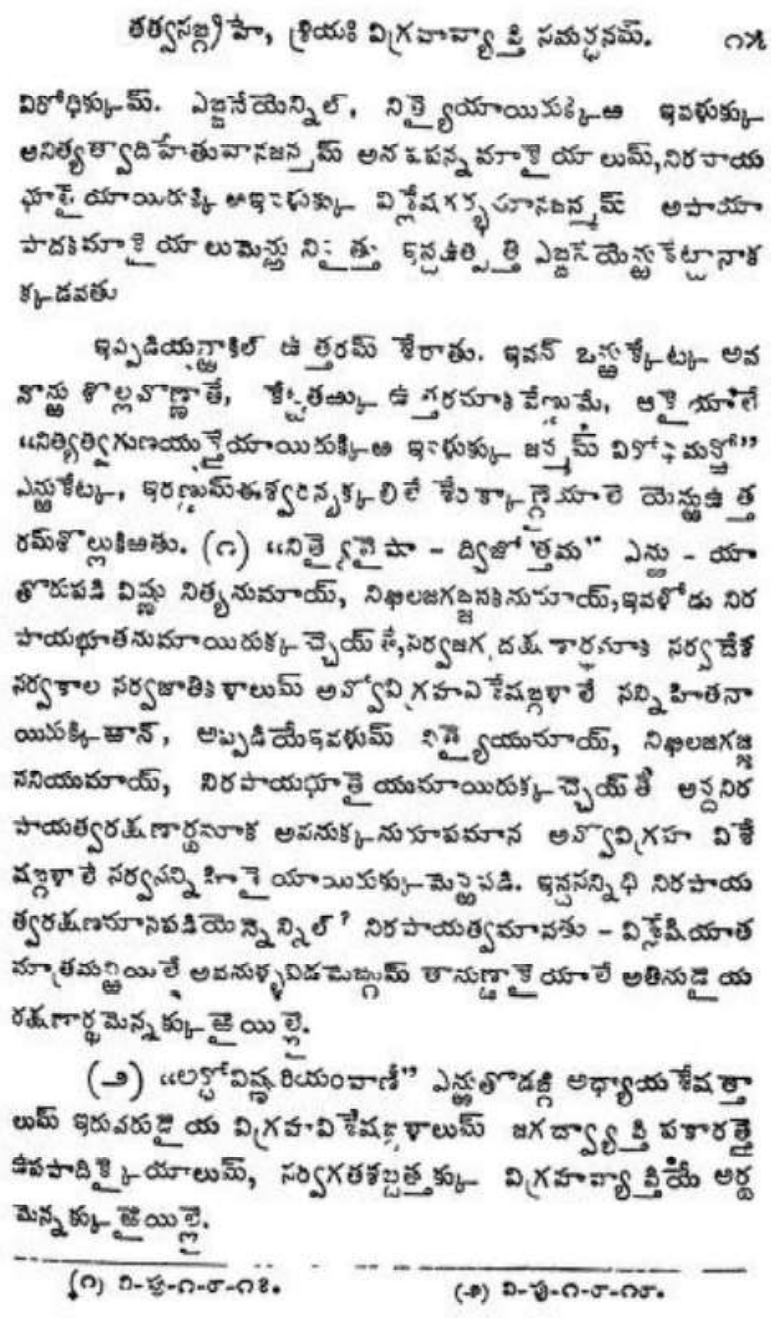

తత్వసఙ్గ్రహే, క్రియాది విగ్రహావ్యాప్తి సమర్థనమ్. ౧౫౫

విరోధిక్కుమ్. ఎజ్జనేయెన్నిల్, నిత్యైయాయిరుక్కిఱ ఇవళుక్కు అనిత్యత్వాదిహేతువానజన్మమ్ అనుపపన్నమాగైయాలుమ్, నిరపాయ భూతైయాయిరుక్కిఱ అవళుక్కు విశ్లేషగర్భమానజన్మమ్ అపాయాపాదకమాగైయాలుమెన్ఱు నిత్యత్వ ఇవర్తిప్రత్తి ఎజ్జనేయెన్ఱకేట్టానాక్కడవతు

ఇప్పడియన్ఱాకిల్ ఉత్తరమ్ శొల్లవేణ్డుమే. ఇవన్ ఒన్ఱుక్కేట్టుక్ అవనాన్ఱు శొల్లవేణ్డుమాకైయాలే, కేట్టతుక్కు ఉత్తరమాగవేణ్డుమే, ఆగైయాలే "నిత్యిత్వగుణయుక్తైయాయిరుక్కిఱ ఇవళుక్కు జన్మమ్ విరోధమిన్ఱో" ఎన్ఱుకేట్క, ఇరణ్డుమ్ఈశ్వరనిడత్తిలే శొల్లక్కూడియాగైయాలే యెన్ఱుమిత్తరమ్శొల్లుకిఱతు. (౧) "నిత్యైవైషా - ద్విజోత్తమ" ఎన్ఱు - యాతొరుపడి విష్ణు నిత్యనుమాయ్, నిఖిలజగజ్జనకినుమాయ్, ఇవళోడు నిరపాయభూతనుమాయిరుక్కచ్చెయ్తే, సర్వజగదుద్ధారణమాగ సర్వదేశ సర్వకాల సర్వజాతిగతయాలుమ్ అవ్వోవిగ్రహవిశేషఙ్గళాలే సన్నిహితనాయిరుక్కిఱాన్, అప్పడియేఇవళుమ్ నిత్యైయానూయ్, నిఖిలజగజ్జనని యుమాయ్, నిరపాయభూతైయానూయిరుక్కచ్చెయ్తే అన్దనిరపాయత్వరక్షణార్థమాగ అవనుక్కనుగుణమాన అవ్వోవిగ్రహ విశేషఙ్గళాలే సర్వదా సన్నిహితైయాయిరుక్కుమెన్ఱపడి. ఇవ్వసన్నిధి నిరపాయత్వరక్షణమానపడియెన్నిన్నిల్? నిరపాయత్వమానదు - విశ్లేషితయాతమాత్రమల్లియిలే అవనుళ్ళవిడమెఙ్గుమ్ శాన్నిధ్యమైయాలే అతినుడైయరక్షణార్థమెన్నక్కుమైయిఱ్ఱే.

(౨) "లక్ష్మీర్విష్ణోరియంవాణీ" ఎన్ఱుతొడఙ్గి అధ్యాయశేషమాగుమ్ ఇరువరుడైయ విగ్రహవిశేషఙ్గళాలుమ్ జగద్వ్యాప్తిప్రకారత్తై ఉపపాదిక్కైయాలుమ్, సర్వగతశబ్దత్తుక్కు విగ్రహవ్యాప్తియే అర్థమెన్నక్కుమైయిఱ్ఱే.

(౧) వి-పు-౧-౯-౧౯. (౨) వి-పు-౧-౯-౧౯.

ఈ విధంగా చెప్పకపోతే పరాశర భగవానుడు పలికిన సమాధానం సరిపోదు. మైత్రేయుడు ఒక ప్రశ్నను అడిగితే పరాశర భగవానుడు దానికి కాకుండా వేరొకదానికి సమాధానం పలుకడుకదా! పరాశర భగవానుడు పలికిన సమాధానం మైత్రేయుడు అడిగిన ప్రశ్నకు తగినదిగా కదా ఉంటుంది. అందువల్ల నిత్యత్వం అనే గుణాన్ని కలిగి ఈమెకు జన్మ అనేది నిత్వానికి నిరోధం కదా! అని మైత్రేయుడు ప్రశ్నించగా, "నిత్యత్వం, జన్మ" అనే ఈ రెండు భగవంతునిలో సాధ్యం కావడం గమనించినందువల్ల ఇది సాధ్యం'' అని సమాధానం చెప్పబడింది. **"నిత్యైవైషా...ద్విజోత్తమ"** అని అంటూ "ఏ విధంగా విష్ణువు నిత్యుడై, సమస్త లోకాలకు తండ్రియై, లక్ష్మితో ఏనాడు విశ్లేషం లేనివాడై ఉన్నప్పటికీ, సర్వ జగత్తును రక్షించడంకోసం సర్వ దేశ సర్వకాల సర్వజాతులలో ఆయా రూపవిశేషాలతో అవతరిస్తున్నాడో, ఆ విధంగానే ఈమె కూడా నిత్య, నిఖిలజగత్తుకు తల్లి, భగవంతునితో విశ్లేషంలేనిది అయినా, భగవంతునితో విడిచి ఉండకపోవడం అనే గుణాన్ని కాపాడుకోవడం కోసం భగవంతుని అవతార రూపాలకు తగిన ఆయా రూపాలతో ఎల్లప్పుడు అతనితో పాటు అవతరిస్తున్నది – అని భావం. ఈ సాన్నిహిత్యం, అంటే – ఈ విధంగా విడువకుండా అవతరించడం అనేది తన నిరపాయత్వం, అంటే, భగవంతుని విడచి ఉండకపోవడం అనే గుణానికి రక్షణ అవుతున్నది – అని అనడం ఏవిధంగా తగినది? అని అంటే... నిరపాయత్వం అంటే ఏమి? కేవలం విడిచి ఉండకపోవడమే కాక, అతడు ఉన్న చోట అంతా తాను ఉండడం కనుక, నిరపాయత్వరక్షణకోసం ఈ విధంగా అవతరిస్తున్నది? అని అనడంలో ఏ లోటూ లేదు.

లక్ష్మికి యొక్క విగ్రహవ్యాప్తి:

"అర్థో విష్ణురియం వాణీ" (విష్ణువు అర్థం, ఈమె శబ్దం) అని ఆరంభించి ఆ అధ్యాయంలో మిగిలిన భాగం అంతా ఈ ఇద్దరి అవతార విశేషాలతో వ్యాప్తి ప్రకారం చెప్పబడింది కనుక, ఉదాహృత విష్ణుపురాణ శ్లోకంలోని సర్వగత శబ్దానికి విగ్రహవ్యాప్తి అనే అర్థం అని అనడంలో ఏ లోటు లేదు.

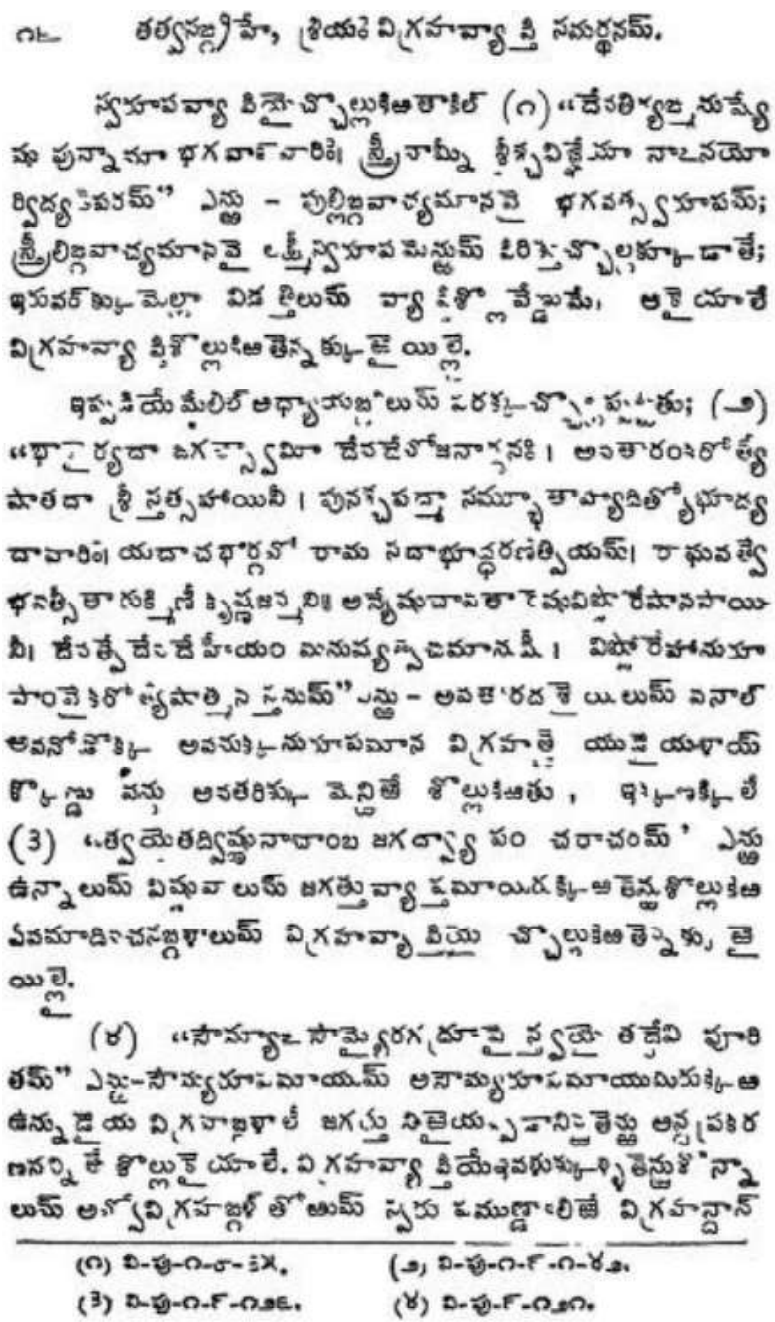

౧౬ తత్త్వనిర్ణయే, శ్రియో విగ్రహవ్యాప్తి సమర్థనమ్.

స్వరూపవ్యాప్తిపైన చొల్లుకిఅతాకిల్ (౧) "దేవతిర్యఙ్నృషు పుంనామా భగవాన్ హరిః, స్త్రీనామ్నీ శ్రీశ్చ విజ్ఞేయా నానయోః విద్యతే పరమ్" ఎన్ను - పుల్లింగవాచ్యమానవై భగవత్స్వరూపమ్; స్త్రీలింగవాచ్యమానవై లక్ష్మీస్వరూపమెన్నుమ్ పిరిత్తుచ్చొల్లకూడాతే; ఇరువర్కుమెల్లా విభక్తిలుమ్ వ్యాప్తిశొల్లవేణ్డుమే, ఆపైయాలే విగ్రహవ్యాప్తిశొల్లుకిఅతెన్నుక్కుపైయిల్లై.

ఇప్పడియే మేలిల్ అధ్యాయఙ్గళిలుమ్ పరక్కచ్చొల్లప్పట్టతు; (౨) "భార్యాదా జగత్స్వామినో దేవదేవోజనార్దనాత్. అవతారంకరోత్యేషా తదా శ్రీస్తత్సహాయినీ। పునశ్చ పద్మా సమ్భూతా హ్యాదిత్యోభూత్యదా హరిః, యదా చ భార్గవో రామః తదాభూద్ధరణీత్వియమ్, రాఘవత్వేభవత్సీతా రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని అన్యేషు చావతారేషు విష్ణోరేషానపాయినీ, దేవత్వే దేవదేహేయం మనుష్యత్వే చ మానుషీ విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మనస్తనుమ్" ఎన్ను - అవతారదశైయిలుమ్ ఎనాల్ అవనోడొక్క అవతారత్తిలుమ్ ఒవ్వొరు విగ్రహత్తై యుడైయళాయ్ కొణ్డు ఎన్ను అవతరిక్కుమెన్నిఱే శొల్లుకిఅతు, ఇక్కూఱిలే (3) "త్వయైతద్విష్ణునాచాంబ జగద్వ్యాప్తం చరాచరమ్" ఎన్ఱ ఉన్నాలుమ్ విష్ణువాలుమ్ జగత్తువ్యాప్తమాయిరుక్కిఱపొళుదిల్ అవనుక్కేఱ్ఱపడి ఎవమాదిరిచనఙ్గళాలుమ్ విగ్రహవ్యాప్తియై చ్చొల్లుకిఅతెన్నుక్కు పైయిల్లై.

(౪) "సౌమ్యాసౌమ్యైర్జగద్రూపైస్త్వయైతత్ దేవి పూరితమ్" ఎన్ఱు-సౌమ్యరూపమాయుమ్ అసౌమ్యరూపమాయుమిరుక్కిఱ ఉన్నుడైయ విగ్రహఙ్గళాలే జగత్తు నిరైయప్పడివిత్తెన్ఱు అన్నప్రకిరణత్తిలే శొల్లుగైయాలే. విగ్రహవ్యాప్తియేశ్వరనుక్కుళ్ళతెన్ఱుళ్ళన్నాలుమ్ అన్నవిగ్రహఙ్గళ్ తోఱుమ్ స్వరూపముణ్డాగిఱపడియే విగ్రహవాన్

(౧) వి-పు-౧-౯-౬౫. (౨) వి-పు-౧-౯-౬౬.
(౩) వి-పు-౧-౯-౬౬. (౪) వి-పు-౯-౧౬౧.

ఆ విధంగా కాకుండా, ఇక్కడ లక్ష్మీదేవికి స్వరూప వ్యాప్తి చెప్పబడుతున్నది అని అంటే **"దేవతిర్యఙ్నృషు పుంనామా భగవాన్ హరిః, స్త్రీనామ్నీ శ్రీశ్చ విజ్ఞేయా నానయోః విద్యతే పరమ్"**, (పుంలింగం చేత చెప్పబడేవి అన్నీ భగవానుని స్వరూపాలు. స్త్రీలింగంచేత చెప్పబడేవి అన్నీ లక్ష్మీస్వరూపాలు) అని విభాగించి చెప్పి ఉండకూడదు కదా. ఇద్దరికీ అన్ని చోట్ల వ్యాప్తిని చెప్పి ఉండాలి కదా. అందువల్ల ఇక్కడ విగ్రహ వ్యాప్తి చెప్పబడింది – అని అనడంలో ఏ లోటూ లేదు.

ఈ విధంగానే మిగిలిన అధ్యాయాలలో కూడా ఇదే ఈ విధంగా చెప్పబడింది. **"యదా జగత్స్వామీ దేవో జనార్దనః, అవతారం కరోత్యేషా తదా శ్రీః తత్సహాయినీ, పునశ్చ పద్మా సంభూతా హ్యాదిత్యోభూత్యదా హరిః, యదా చ భార్గవో రామః తదాభూద్ధరణీత్వియమ్, రాఘవత్వేభవత్సీతా రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని అన్యేషు చావతారేషు విష్ణోరేషానపాయినీ, దేవత్వే దేవదేహేయం మనుష్యత్వే చ మానుషీ విష్ణోర్దేహానురూపాం వై కరోత్యేషాత్మనస్తనుమ్"** (లోకాలకు ప్రభువైన దేవదేవుడైన జనార్దనుడు ఎప్పుడెప్పుడు అవతారాలను ఎత్తుతాడో అప్పుడప్పుడు లక్ష్మీదేవి అతనికి సహాయంగా అవతరిస్తుంది. భగవంతుడు సూర్యుడై పుట్టినప్పుడు ఆమె తామర అయినది. ఎప్పుడు భగవానుడు పరశురాముడయ్యాడో, అప్పుడు ఆమె భూమి అయినది. రాముడుగా భగవంతుడు అవతరించినప్పుడు ఈమె సీత అయినది. కృష్ణుని అవతారంలో రుక్మిణి అయినది. ఆ విధంగానే ఈమె విష్ణువును విడవకుండా అతని వెంట ఉండి అవతరిస్తుంది. భగవంతుని దేవరూపంలో దేవరూపాన్ని, మానవ రూపంలో మానవ రూపాన్ని కలిగి ఉంటుంది. విష్ణువు రూపానికి అనుగుణంగా తన రూపాన్ని గ్రహిస్తుంది) అని అవతార దశలో కూడా ఈమె భగవానునకు తగిన, ఇష్టమైన రూపాలతో అవతరిస్తుంది – అని కదా చెప్పబడింది. ఈ విధంగా **"త్వయైతద్విష్ణునా చాంబ! జగద్వ్యాప్తం చరాచరమ్"** అని "నీచేత, విష్ణువుచేత జగత్తు అంతా వ్యాపింపబడింది" అని చెప్పే ఈ వచనాలు విగ్రహవ్యాప్తిని తెలుపుతున్నాయి – అని అనడంలో ఏ కొరతా లేదు.

లక్ష్మికి వ్యాపకత్వం చెప్పుట కుదరదు:

"సౌమ్యాసౌమ్యైః జగద్రూపైః త్వయైతత్ దేవి! పూరితమ్" అని

(సౌమ్యంగాను, అసౌమ్యంగాను ఉండే నీ రూపాలతో జగత్తు అంతా నిండి ఉన్నది) అని ఆ ప్రసంగంలోని చెప్పినందున లక్ష్మీదేవికి విగ్రహవ్యాప్తి మాత్రమే ఇక్కడ చెప్పబడినదని భావించవచ్చు. కాని, ఆ రూపాలలో అంతటా స్వరూపం ఉంటే కదా ఆ విగ్రహం కుదురుతుంది. ఈ విధంగా ఆత్మతో కూడిన శరీరం, ఆత్మ లేకుండా ఉండే శరీరం – ఏ పని అయినా చేయగలగడం, ఏ పనిని చేయలేక పోవడం లోకంలో చూస్తున్నాము. స్వరూపం అణువైతే ప్రతిరూపంలోనూ వ్యాప్తి వీలుకాదు కదా. అందువల్ల మొదట చెప్పినట్టుగా లక్ష్మికి స్వరూపవ్యాప్తి కదా చెప్పబడినట్లయింది – అని అడగవచ్చు.

కాని, ఆ విధంగా చెప్పే అవకాశం లేదు. గొప్ప జ్ఞానం కలిగిన జీవుడైన సౌభరి అనే ముని అనేక శరీరాలను ఎత్తడం మనకు తెలుసు. ఆ శరీరాల్లో అంతటా గుణంద్వారా వ్యాప్తి వీలయింది కనుక, రూపాలలో అంతటా స్వరూప వ్యాప్తి ఉండి తీరాలనే నిర్బంధం లేదు. ఈ విషయంలో **"గుణాద్వాలోకవత్"** అని బ్రహ్మసూత్రకారుడు పలికినట్లుగా గుణంవల్ల కూడా, అంటే, ధర్మభూతజ్ఞానం ద్వారా కూడా వ్యాప్తి సాధ్యమవుతుంది. (సూర్యుడు మొదలైనవారి కాంతివలె) అని బ్రహ్మసూత్రకారులు కూడా అన్నారు కదా. శరీరాత్మభావం అనేది గుణవ్యాప్తివల్ల కదా కుదురుతుంది. జ్ఞాన, ఇచ్చా ప్రయత్నాలు లేకుండా ఆ సంబంధం సంభవించదుకదా. ఆ విధంగా కాకుండా, స్వరూప వ్యాప్తితోనే శరీరాత్మభావాన్ని చెప్పాలని చూస్తే అప్పుడు ఆకాశం మొదలైన వస్తువులకు, జగత్తుకు మధ్య శరీరాత్మభావం చెప్పవలసి వస్తుంది. అందువల్ల, గుణవ్యాప్తి తప్ప వ్యాపకత్వం అనే ధర్మం ఈమెకు లేదు. ఇక ఈశ్వరునకు అది స్వరూపం కనుక చెప్పడం తప్పనిసరి.

లక్ష్మికి ఈశ్వరత్వం చెప్పుట కుదరదు:

ఆ విధంగానే, వైజాత్యహేతువు అయిన ఈశ్వరత్వం అనేది ఏది ఉన్నదో, ఆ ఈశ్వరత్వం లక్ష్మికి లేదు. ఈశ్వరత్వం అంటే, స్వేతరసకలేశ్వరత్వం. అంటే, తనకంటే వేరైనా చేతనాచేతనాలను అన్నిటినీ నిర్వహించగలిగి ఉండడం. ఆ విధంగా కాకుండా, ఏదో ఒక చోట ఈశ్వరుడు అయినంత మాత్రం చేత వైజాత్య హేతువును, అంటే, ఈశ్వరత్వాన్ని చెప్పాలని చూస్తే, అది అందరికీ చెప్పవలసి వస్తుంది. ప్రతీ

తత్వసంగ్రహే, శ్రియశ్చ వ్యాపకత్వ నిరాకరణమ్. ౧౭

హుడువతు, ఇప్పడిక్కు- ఆత్మనంయుక్తివియుక్తిమాన శరీరత్తుక్కు- నవ్యాపారనిర్వ్యాపారత్వంగళ్ కాణానిన్రతిజే, స్వరూపమ్ అణువాయిరుక్కుమాకిల్ విగ్రహంగళ్ తోఱుమ్ వ్యాప్తికూడాతే. ఆకైయాలే పత్నియ స్వరూపవ్యాప్తియే ఫలిత్తతియెన్నిల్?

అప్పడియన్ఱు, సమ్శ్లిషన్న క్షేత్రజ్ఞానాన సౌభరి అనేకశరీరపరిగ్రహమ్ పణ్ణుకిఱ్ఱపోలే అన్యోశరీరంగళ్ తోఱుమ్ గుణద్వారావుమ్ వ్యాప్తికూడుమాకైయాలే, స్వరూపవ్యాప్తియావేణుమెన్గిఱ నిర్బన్ధమిల్లై అప్పడిక్కు (౧) "గుణాద్వా లోకవత్" ఎన్ఱు గుణత్తాలుమ్ వ్యాప్తికూడుమ్, ఆదిత్యాదికళై పోలే యెన్ఱు సూత్రకారరుమ్ శొన్నారిఱే. శరీరాత్మ భావన్దానుణ్డావతు గుణవ్యాప్తియాలే; జ్ఞానేచ్ఛా ప్రయత్నంగళై యొళ్ళియ కూడుమైయాలే. అఱ్ఱనన్రియిలే స్వరూపవ్యాప్తియాలే శరీరాత్మభావమెన్న పార్క్కిల్, అప్పోతు ఆకాశాది వ్యాపకవస్తుక్కళుక్కుమ్ జగత్తుక్కుమ్ శరీరాత్మభావమ్ ప్రసఙ్గిక్కుమే. ఆకైయాలే గుణవ్యాప్తియొళ్ళియ వ్యాపకత్వమాకిఱ ధర్మమ్ ఇవళుక్కిల్లై. ఇని ఈశ్వరనుక్కు స్వరూపమ్ అవర్జనీయతయా అన్వయిక్కిఱతినాల్ తన్నై.

అప్పడియే వైజాత్య హేతువాన ఈశ్వరత్వమ్ యాతొన్ఱు- అన్ద ఈశ్వరత్వమ్ ఇవళుక్కిల్లై. అతావతు- స్వేతరసకలేశ్వరత్వమ్. అఱ్ఱనన్రియిలే ప్రజేశేశ్వరత్వత్తుక్కుమ్ వైజాత్యహేతు కొళ్ళపార్క్కిల్, ఎల్లార్క్కుమ్ ఈశ్వరత్వమేయామ్. ఒరువర్క్కుమ్ ఆ తత్వమిన్ఱిక్కే యొళ్ళియుమ్. ఎఱ్ఱనేయెన్నిల్, శరీరమాత్రత్తుక్కు నిర్వాహకరిన్రియిలే యిరుప్పారొరువరుమిల్లైయిఱే.

ఇవళ్ స్వేతరేశ్వరియానాలోవెన్నిల్, ఒణ్ణాతు. (౨)"ఈశ్వరీంసర్వభూతానామ్" ఎన్గిఱవాక్యమన్ఱో ఈశ్వరత్వత్తుక్కు ప్రమాణమాక వెళు

(౧) బ్రహ్మసూ-౪-౪-౫. (౨) శ్రీసూక్తమ్.

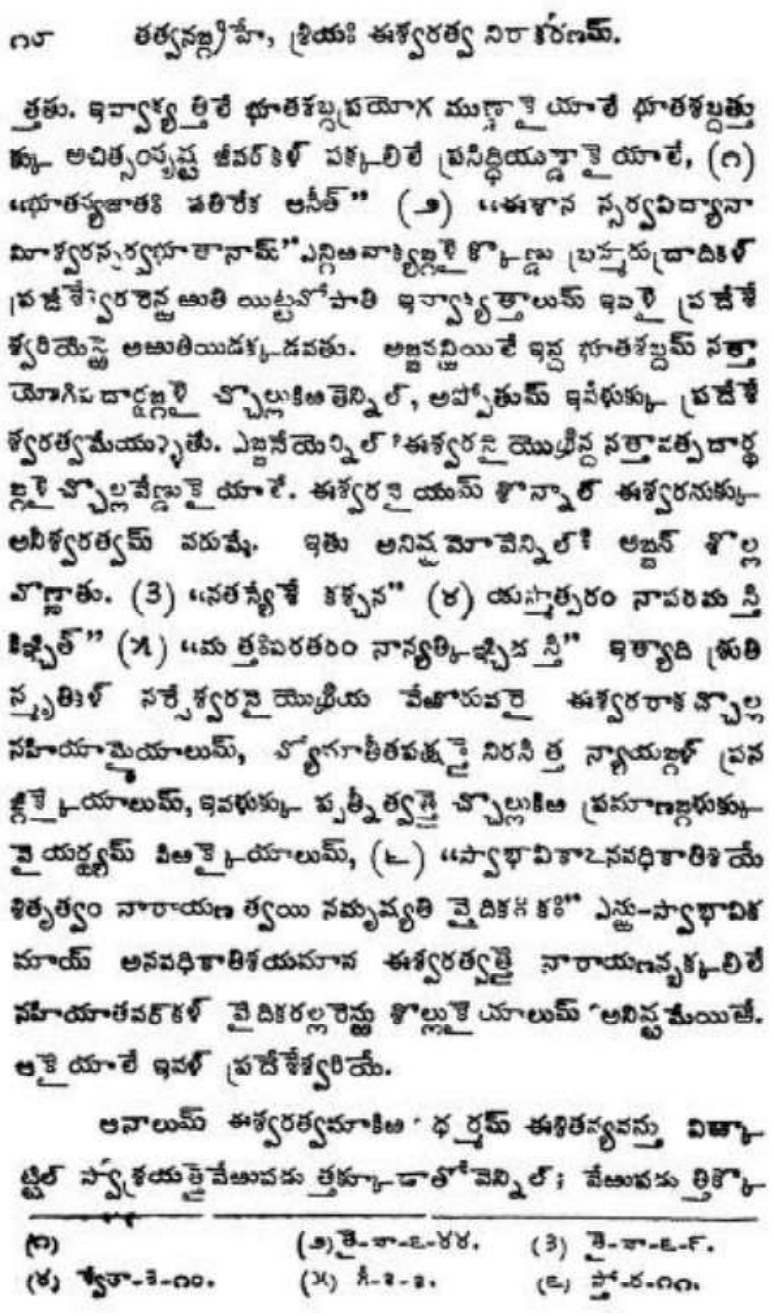

వాడు ఏదో ఒకదానికి ఈశ్వరుడై ఉంటాడు కదా. అందువల్ల ఆత్మతత్వం అనేదే లేకుండా పోతుంది. ఎందుకంటే, కనీసం తన శరీరాన్ని అయినా నిర్వహించలేనివాడు ఈ లోకంలో ఎవరూ ఉండరు కదా.

లక్ష్మి యొక్క ప్రదేశ్వరత్వం:

ఆ విధంగా కాదు. ఈమె స్వేతరేశ్వరి, అంటే, తనకంటే వేరైన అన్నిటికి ఈశ్వరి – అని చెప్పండి అని అంటే, అది కూడా సరికాదు. **"ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్"** అనే వాక్యం కదా ఈమె ఈశ్వరత్వానికి ప్రమాణంగా చెప్పబడుతున్నది. ఈ వాక్యంలో 'భూత'శబ్ద ప్రయోగం ఉన్నందున, ఆ భూతశబ్దానికి అచిత్తుతో కలిసిన జీవుల ఈ విషయంలో ప్రయోగం ఉన్నందున, "భూతస్య జాతః ప్రతి రేక ఆసీత్" (భూతసమూహానికి అంతటికి ఒక్కడే ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు) **"ఈశానః సర్వవిద్యానామ్"** (అన్ని విద్యలకు ఈశ్వరుడు), **"ఈశ్వరః సర్వభూతానామ్"** (అన్ని ప్రాణులకు ఈశ్వరుడు) అనే వాక్యాలను గ్రహించి బ్రహ్మరుద్రాదులు ఆయా ప్రదేశాలకు ప్రభువులు అని చెప్పినట్లుగా, ఈ వాక్యంవల్ల కూడా ఈమెను ఆయా చోట్లకు ఈశ్వరి – అనే తెలియాలి. ఆ విధంగా కాకుండా, ఈ భూతశబ్దం సత్తను కలిగిన అన్ని పదార్థాలను తెలుపుతుంది అని అంటే, అప్పుడు కూడా ఈమెకు ప్రదేశేశ్వరత్వమే ఏర్పడుతుంది. ఏ విధంగా అంటే, ఈశ్వరుడు కాకుండా ఉండే మిగిలిన, సత్తను కలిగిన పదార్థాలను ఇక్కడ భూతశబ్దానికి అర్థంగా చెప్పాలి. ఆ విధంగా కాకుండా, ఈశ్వరుని కూడా కలిపి అర్థం చెబితే, ఈశ్వరుడు ఈశ్వరుడే కాకుండా పోతాడు. ఇది అనిష్టమా – అని అంటే, ఆ విధంగా చెప్పరాదు. అది ప్రమాణ విరుద్ధం కదా. **"న తస్యేశే కశ్చన"** (పరమాత్మను మించినవాడు ఎవడు లేడు) అని, **"యస్మాత్ పరం నాపరమస్తి కించిత్"** (పరమాత్మకంటే గొప్పవాడు ఎవడు లేడు) **"మత్తః పరతరం నాన్యత్ కించిదస్తి"** (నా కంటే గొప్ప వాడు, గొప్పది – ఏది లేదు) అని మొదలైన శ్రుతిస్మృతి వాక్యాలు భగవంతుని తప్ప వేరొకరిని ఈశ్వరుడని చెప్పడం సహించవు గనుక, వ్యోమాతీత పక్షాన్ని నిరసించే న్యాయాలు ఇక్కడ ప్రసక్తి అవుతాయి కనుక, భగవంతునకు ఈమె పత్ని అని చెప్పే ప్రమాణాలు అన్ని వ్యర్థం అవుతాయి గనుక, **"స్వాభావికానవధికాతిశయే-శితృత్వం నారాయణ త్వయి న మృష్యతి వైదిక కః"** అని (స్వాభావికంగా ఉ

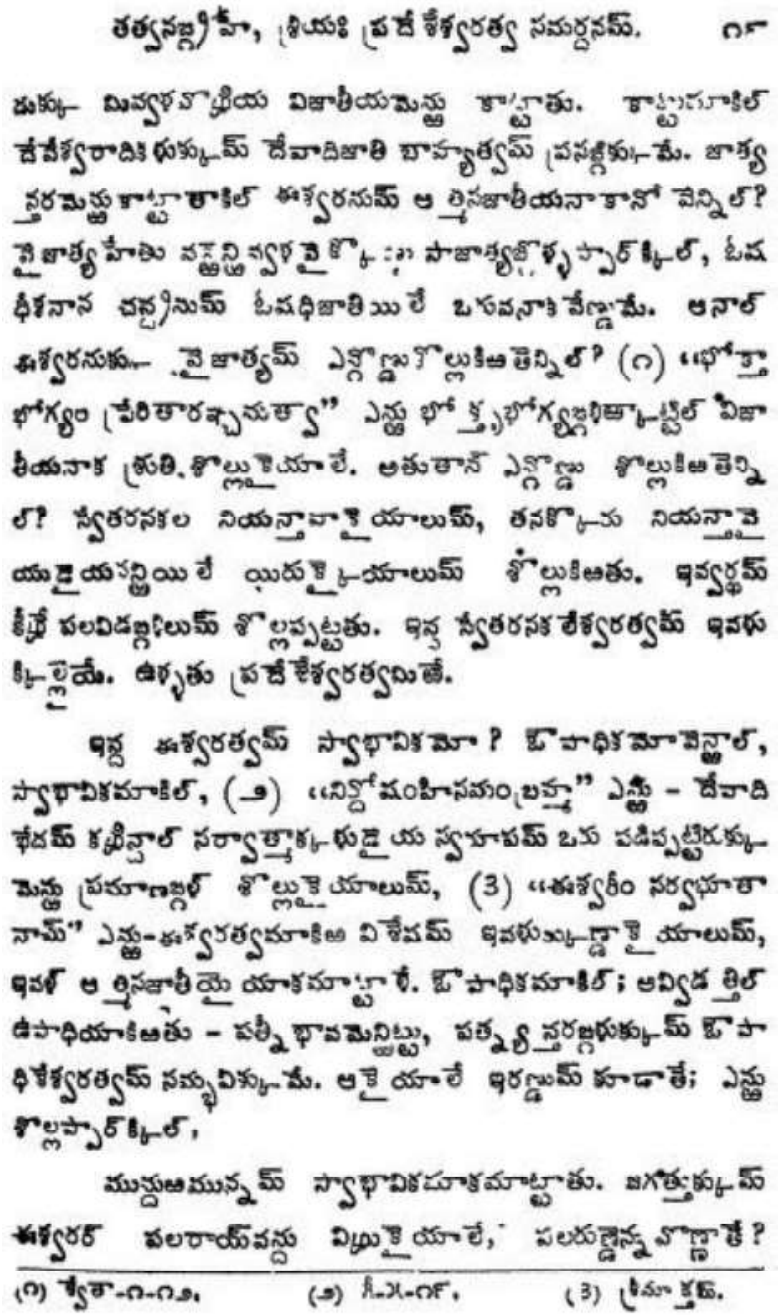

తత్వనబ్ధీహే, శ్రీయఃి ప్రదేశేశ్వరత్వ సమర్థనమ్. ౧౯

ముక్కు మివ్వళవాశ్రీయ విజాతీయమెన్ను కాట్టాతు. కాట్టుగూకిల్ చేవేశ్వరాదికిథుక్కుమ్ దేవాదిజాతి భావ్యత్వమ్ ప్రసక్తిక్కుమే. జాశ్య స్తరమెన్ను కాట్టాకిల్ ఈశ్వరనుమ్ ఆ త్తినజాతీయనాకానో వెన్నిల్? వైజాత్య హేతు వష్టన్ధివ్వళ వైకొక్కు పాజాశ్యజ్ఞళ్ళ స్పార్క్కిల్, ఓష ధీశనాన చన్ద్రనుమ్ ఓషధిజాతియిలే ఒరువనాకేణ్డుమే. అనాల ఈశ్వరనుకు వైజాత్యమ్ ఎన్గాణ్డుకొల్లుకిఅతెన్నిల్? (౧) "భోక్తా భోగ్యం ప్రేరితారఞ్చమత్వా" ఎన్ను భోక్త్రభోగ్యజ్ఞధిక్కాట్టిల్ విజా తీయనాక శ్రుతి శొల్లుకైయాలే. అతుతాన్ ఎన్గాణ్డు శొల్లుకిఅతెన్ని ల్? స్వేతరసకల నియన్తావాకైయాలుమ్, తనకొక్కు నియన్తావై యుడైయవన్తియిలే యిరుక్కైయాలుమ్ శొల్లుకిఅతు. ఇవ్వర్థమ్ కీళే పలవిడత్తిలుమ్ శొల్లప్పట్టతు. ఇన్న స్వేతరసకలేశ్వరత్వమ్ ఇవళు క్కిల్లైయే. ఉళ్ళతు ప్రదేశేశ్వరత్వమితే.

ఇన్న ఈశ్వరత్వమ్ స్వాభావికమో? ఔపాధికమోఎన్గాల్, స్వాభావికమాకిల్, (౨) "నిర్దోషంహి సమం బ్రహ్మ" ఎన్గి - దేవాది భేదమ్ కఱ్ఱిన్గాల్ సర్వాత్మాక్కళుడైయ స్వరూపమ్ ఒరు పడిప్పట్టిరుక్కు మెన్ను ప్రమాణత్తిల్ శొల్లుకైయాలుమ్, (3) "ఈశ్వరీం సర్వభూతా నామ్" ఎన్ను-ఈశ్వరత్వమాకిఅ విశేషమ్ ఇవళుక్కుణ్డాకైయాలుమ్, ఇవళ్ ఆ త్తినజాతియై యాకమాట్టాళ్. ఔపాధికమాకిల్; అన్విడత్తిల్ ఉపాధియాకిఅతు - పత్నీభావమెన్నిట్టు, పత్న్యాస్తరజ్ఞరుక్కుమ్ ఔపా ధికేశ్వరత్వమ్ సమ్భవిక్కుమే. ఆకైయాలే ఇరణ్డుమ్ కూడాతే; ఎన్ను శొల్లప్పార్క్కిల్,

మున్దుఅముణ్ణుమ్ స్వాభావికమాకమాట్టాతు. జగత్తుక్కుమ్ ఈశ్వరర్ పలరాయ్వన్దు విళుకైయాలే, పలరుణ్డెన్న వాగ్గాకే?

(౧) శ్వేతా-౬-౭. (౨) గీ-౫-౧౯. (3) క్రీమాకృష్ణ.

న్నది, అంతులేని గొప్పతనాన్ని కలిగినది అయిన పరత్వాన్ని నారాయణుడి విషయంలో చెప్పడం సహించలేనివారు వైదికులే కాదు) అని అన్నందున అనిష్టమేకదా. అందువల్ల లక్ష్మి ప్రదేశేశ్వరి మాత్రమే.

అయినా, ఈశ్వరత్వం అనే ధర్మం, ఈశితవ్యంకంటే, అంటే, పాలింపబడే వస్తువు కంటే, తనకు ఆశ్రయమైన ఈశ్వరుని వేరు చేయలేదా! (ఈశ్వరత్వం అనే ధర్మం ఈశ్వరుని, అతనిచే పాలింపబడేవారి కంటే అతడు వేరయినవాడు అని చూపదా?) అని అంటే – వేరు చేస్తుంది, అంతే తప్ప, దానిని విజాతీయమని చూపలేదు. చూపగలిగితే, దేవతల ప్రభువులు మొదలైనవారు ఆ దేవజాతుల కంటే వేరు కావలసివస్తుందికదా. ఈ విధంగా ఈశ్వరత్వం జాత్యంతరమని (ఈశ్వరుని వేరొక వర్గానికి చెందినవాడు) అని చూపకపోతే, ఈశ్వరుడు కూడా ఆత్మవర్గంలోకి చేరినవాడు అయిపోతాడు కదా! – అని అంటే, ఈశ్వరత్వం వైజాత్యహేతువు కాదు – అని ఇంతమాత్రంతో పరమాత్మకు ఆత్మతో సాజాత్యాన్ని (ఆత్మవర్గంలో చెందినవాడని) చెప్పాలని చూస్తే, ఓషధీశుడైన చంద్రుడు ఓషధులలో ఒకటి కావలసివస్తుంది. అయితే మరి, ఈశ్వరుడు ఆత్మవర్గం కంటే వేరయినవాడు అని దేనినిబట్టి చెప్పబడుతున్నది – అని అంటే , **"భోక్తా భోగ్యం ప్రేరితారం చ మత్వా"** అని భోక్త అయిన జీవుడు, భోగ్యమైన అచిత్తుకంటే పరమాత్మ విజాతీయుడు అని చెప్పినందున భగవంతుడు విజాతీయుడుగా చెప్పబడుతున్నాడు. అయితే వేదం ఈమాట దేనినిబట్టి చెప్పింది? అంటే, స్వేతరసకలనియంత కనుక. అంటే, పరమాత్మ తనకంటే వేరైన అన్నిటిని నియమిస్తున్నాడు కనుక, తనను నియమించివాడెవడూ ఇంకొకడు లేనివాడు కనుక ఈ విధంగా వేదం పలికింది. ఈ విషయం ఇంతకుముందే చాలాసార్లు చెప్పబడింది. ఈ స్వేతరసకలేశ్వరత్వం అనేది లక్ష్మికి లేదు. కేవలం ప్రదేశేశ్వరత్వమే ఉన్నది.

లక్ష్మి యొక్క ప్రదేశ్వరత్వం ఔపాధికము:

ఈ ఈశ్వరత్వం స్వాభావికమా? లేక ఔపాధికమా? స్వాభావికం అయితే, **"నిర్దోషం హి సమం బ్రహ్మ"** (ఆత్మవర్గం దోషరహితమైనది. స్వరూపంలో సమానమైనది) అని దేవాది శరీర భేదాలు తొలగిపోతే ఆత్మలందరూ ఒక రూపాన్ని కలిగినవారై ఉంటారు అని ప్రమాణాలు తెలుపుతున్నాయి. **"ఈశ్వరీం**

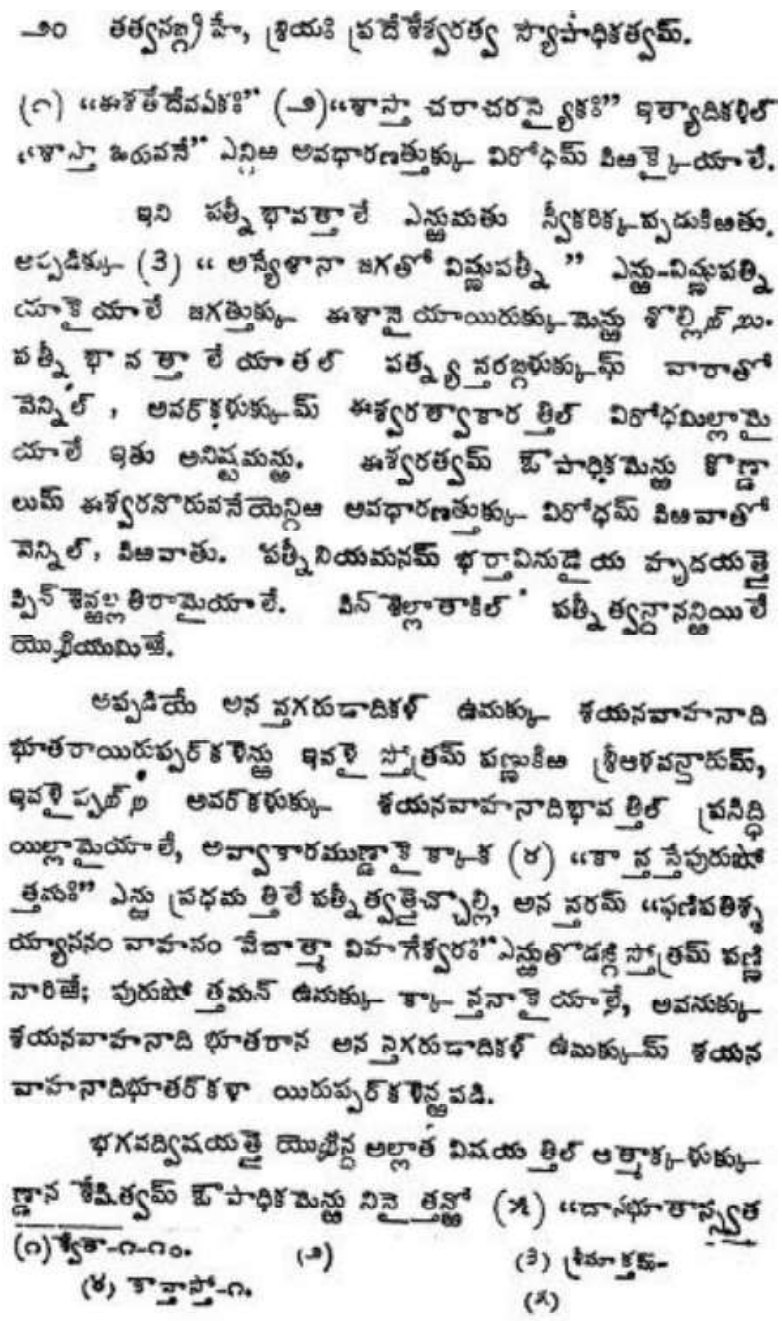

...ం తత్వనట్లి హే, శ్రియః ప్రదేశేశ్వరత్వ స్యాపాధికత్వమ్.

(౧) "ఈశతే దేవఏకః" (౨) "శాస్తా చరాచరస్యైకః" ఇత్యాదికళిల్ "శాస్తా ఒరువనే" ఎన్నిఅ అవధారణత్తుక్కు విరోధమ్ పిఅకైక్కయాలే.

ఇని పత్నీ భావత్తాలే ఎన్నుమతు స్వీకరిక్కప్పడుకిఱతు. అప్పడిక్కు (3) "అస్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ" ఎన్ఱ-విష్ణుపత్నీ యాకైయాలే జగత్తుక్కు ఈశానైయాయిరుక్కుమెన్ఱు శొల్లిఱ్ఱు. పత్నీ భావత్తాలేయాల్ పత్న్యన్తరఙ్గళుక్కుమ్ వాశత్తో వెన్నిల్, అవర్కళుక్కుమ్ ఈశ్వరత్వాకార త్తిల్ విరోధమిల్లామైయాలే ఇతు అనిష్టమన్ఱు. ఈశ్వరత్వమ్ ఔపాధికమెన్ఱు కొణ్డాలుమ్ ఈశ్వరనొరువనేయెన్ఱిఅ అవధారణత్తుక్కు విరోధమ్ పిఅవాతో వెన్నిల్, పిఅవాతు. పత్నీనియమనమ్ భర్తావినుడైయ హృదయత్తై ప్పిన్శెల్లలిరామైయాలే. పిన్శెల్లాతాకిల్ పత్నీత్వమ్ తానన్ఱియిలే యెన్ఱియమిఱ్ఱే.

అప్పడియే అనన్తగరుడాదికళ్ ఉమక్కు శయనవాహనాది భూతరాయిరుప్పర్కళెన్ఱు ఇవర్కళ్ స్తోత్రమ్ పణ్ణుకిఅ శ్రీఆళవన్దారుమ్, ఇవర్కళ్పక్కల అవర్కళుక్కు శయనవాహనాదిభావత్తిల్ ప్రసిద్ధియిల్లామైయాలే, అవ్వాకారముణ్డాకైక్కాగ (౪) "శాన్తస్తేపురుషోత్తమః" ఎన్ఱు ప్రథమత్తిలే పత్నీత్వత్తైచ్చొల్లి, అనన్తరమ్ "ఫణిపతిశ్శయ్యాసనం వాహనం వేదాత్మా వినతేశ్వరః" ఎన్ఱుతొడర్న్ద స్తోత్రమ్ పణ్ణినారిఱ్ఱే; పురుషోత్తమన్ ఉనక్కు కాన్తనాకైయాలే, అవనుక్కు శయనవాహనాది భూతరాన అనన్తగరుడాదికళ్ ఉమక్కుమ్ శయన వాహనాదిభూతర్కళా యిరుప్పర్కళెన్ఱవది.

భగవద్విషయత్తై యొట్టిన్ద అల్లాత విషయత్తిల్ ఆత్మాక్కళుక్కుణ్డాన శేషిత్వమ్ ఔపాధికమెన్ఱు నినైత్తల్ (౫) "దాసభూతాస్స్వత

(౧) శ్వేతా-౬-౯. (౨) (౩) క్రీమూక్త-
(౪) కాన్తాస్తో-౧. (౫)

సర్వభూతానామ్" (అన్ని ప్రాణులకు ఈశ్వరి) అని ఈశ్వరత్వం అనే విశేషం లక్ష్మికి కూడా ఉన్నందున ఈమె ఆత్మసజాతీయ కాదు. అంటే, ఆత్మవర్గంలోకి చేరదు. ఔపాధికమని భావించినపుడు, ఆ ఉపాధి పత్నీత్వంవల్ల ఏర్పడిందని అనాలి. ఆ పత్నీత్వం అనేది మిగిలిన పత్నులకు కూడా సంభవిస్తుంది కదా. అందువల్ల స్వాభావికమైన ఈశ్వరత్వం, ఔపాధికమైన ఈశ్వరత్వం రెండూ కుదరవు కదా? అని అంటే,

ముందుగా గమనిస్తే, ఈశ్వరత్వం స్వాభావికం కాదు. స్వాభావికం అంటే – జగత్తుకు పలువురు ఈశ్వరులు ఉండే స్థితి ఏర్పడుతుంది కనుక. పలువురు ఈశ్వరులు ఉన్నారని చెప్పలేము కదా. ఎందుకంటే, వేదం **"ఈశతే దేవ ఏకః"** (పరమాత్మ ఒక్కడే లోకాలను శాసిస్తున్నాడు) **"శాస్తా చరాచరస్యైకః"** (చరాచరాలను శాసించేవాడు ఒకడే) అని మొదలైన ప్రమాణాలలో ఈశ్వరుడు ఒక్కడే అని చెప్పబడిన అవధారణకు విరోధం వస్తుంది కనుక.

ఇక, పత్నీభావంవల్ల ఈశ్వరత్వం లక్ష్మికి ఏర్పడుతున్నది అనే ఈ విషయాన్ని గమనిద్దాం. దీనికి ప్రమాణం **"అస్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ"** (ఈమె జగత్తుకు ఈశ్వరి, విష్ణువునకు పత్ని) అని ఈమె విష్ణుపత్ని కనుక జగత్తుకు ఈశ్వరిగా ఉన్నది – అని చెప్పబడింది. ఈ ఈశ్వరత్వం పత్నీభావంవల్ల వస్తే, ఈ భావం మిగిలిన పత్నులకు కూడా ఉంటుంది కనుక, వారికి కూడా ఈశ్వరత్వం వస్తుంది కదా! అని అనవచ్చు. ఈ విధమైన ఈశ్వరత్వాకారం వారికి కూడా ఉండడంలో ఏ విరోధం లేదు కనుక, ఇది అనిష్టం కాదు. ఒకవేళ ఈ ఈశ్వరత్వం ఔపాధికం అని అన్నా, ఈశ్వరుడు ఒక్కడే అనే అవధారణకు విరోధం రాదా? అంటే – రాదు, పత్ని చేసే నియమనం భర్త హృదయాన్ని అనుసరించి చేస్తుంది కనుక. ఆ విధంగా భర్తహృదయాన్ని అనుసరించి చేయకపోతే పత్నీత్వం అనేదే నిలువదు.

ఆ విధంగానే "అనంత గరుడవిష్వక్సేనాదులు నీకు శయనం, వాహనం మొదలైన రూపాలలో నిన్ను సేవిస్తారు" అని లక్ష్మిని స్తుతించే శ్రీయామునులు, లక్ష్మీదేవికి వీరంతా నేరుగా శయనం, వాహనం మొదలైనవిగా ఉండే ప్రసిద్ధి లేనందున, అటువంటి సంబంధం వారికి ఈమెతో ఉన్నదని వర్ణించడం కోసం **"కాంతస్తే పురుషోత్తమః"** (నీ భర్త పురుషోత్తముడు) అని ముందుగా ఈమె భగవంతునకు పత్నిగా ఉండే స్థితిని చెప్పి, ఆ తర్వాత **"ఫణిపతిః శయ్యాసనం**

తతస్సర్వేశ్వరత్వే, శ్రియః అసాధారణగుణ నిరూపణమ్. 10

స్సర్వే హ్యేతస్యానిః పరమా త్మనః"ఎన్ను-సర్వాత్మాక్కళుమ్ పరమాత్మావై ప్పోన్ర స్వాభావిక శేషభూతరాన్నువిశేషిత్తతు.

ఆక వైజాత్యహేతువాన వ్యాపకత్వేశ్వరత్వఙ్గళ్ ఈశ్వరన్ క్కళ్పోలే ఇవళ్ పక్కలిల్లామైయాలే ఇవళ్ ఆత్మజాత్యన్తర్భూతై యల్లాన్రె అయుక్తమ్.

ఇవళ్ ఆత్మజాత్యన్తర్భూతై యాయిరుక్కుమాకిల్ - ఆత్మాక్కళిడ్డాట్టిల్ ఇవళుక్కువాశియెన్నిన్నిల్, పత్నిత్వమ్, మాతృత్వమ్, నియన్తృత్వమ్ తుడక్కమానవిశేషఙ్గళాలే అవర్కళిడ్డాట్టిల్ అధికై యాయిరుక్కుమ్. అప్పడిక్కు పత్నీత్వాదిగుణఙ్గళ్ (౧) "విష్ణుపత్నీ" (౨) "శ్రీశ్చతే లక్ష్మీశ్చపత్న్యౌ" (3) "త్వం మాతా సర్వలోకానామ్" (౪) "అఖిలజగన్మాతరమ్"(౫)"మాతర్మైథిలి" (౬) "ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్" (౭) "అస్యేశానా జగతః" (౮)"మామలరాళ్ మణవాళన్" (౯) "మాతావినై పితువై తిరుమాలై" (౧౦) "తిరుమకళార్ తనిక్కేళ్వన్ పెరుమైయుడైయ పిరానార్" ఎన్ను బహుముఖమాక చొల్లప్పట్టతు.

ఇప్పడియే పత్న్యాదిగుణఙ్గళిడ్డాట్టిల్ అధికై యాయిరుక్కుమ్. అవర్కళిడ్డాట్టిల్ ఇవళుక్కు ఎత్తాలే అధిక్యమెన్నిల్; మహిషీభావమ్, అనుభావ్యమ్, అభిమతత్వమ్, భోగ్యతోత్కర్షత్వమ్, నిరపాయత్వమ్, స్వరూపనిరూపకత్వమ్, శేషిత్వాదిస్వభావమ్, ఆశ్రితాశ్రయణ నియమమ్, వ్యవసాయజనకత్వమ్, అపరాధానామపాకరణత్వమ్, ప్రా

(౧) శ్రీమత్కృమ్. (౨) భుజయమనాకృమ్. (3) వి-పు-౧-౯-౧౩౬.
(౪) శరణాగతిగద్యమ్. (౫) శ్రీవరవర్ణ-౫౦. (౬) శ్రీమాకృమ్.
(౭) శ్రీమాకృమ్- (౮) (౯) తిరువిరు-౯౫.
(౧౦) తి-వాయ్-౧-౬.౯.

వాహనం వేదాత్మా విహగేహేశ్వరః" (ఆదిశేషుడు నీకు శయ్య, ఆసనం, గరుడుడు నీకు వాహనం) అని ఆరంభించి స్తుతించారు కదా. పురుషోత్తముడు నీకు భర్త కనుక, అతనికి స్వయంగా వాహనంగా ఉండే అనంతుడు, గరుడుడు మొదలైనవారు నీకు కూడా శయనం, వాహనం మొదలైనవిగా ఉన్నారు – అని ఈ శ్లోకంలోని భావం.

లక్ష్మి యొక్క అసాధారణగుణములు:

భగవంతుడు తప్ప మిగిలిన ఆత్మలందరి విషయంలో ఉండే శేషత్వం ఔపాధికం అని తలచి కదా **"దాసభూతాః స్వతః సర్వే హ్యేత్మానః పరమాత్మనః"** అని ఆత్మలన్నీ పరమాత్మకు సహజంగానే శేషాలు అని విశేషించి చెప్పబడింది. ఈ విధంగా వైజాత్య హేతువు, అంటే, వేరే వర్గానికి చెందినవాడు భగవంతుడు అని చెప్పడానికి హేతువులైన వ్యాపకత్వ, ఈశ్వరత్వాలు – అనేవి భగవంతుని వద్ద ఉన్నట్లు ఈమె దగ్గర లేనందున, ఈమె ఆత్మజాతిలో అంతర్భవించదు – అని అనడం యుక్తం కాదు .

ఈమె ఆత్మవర్గంలో అంతర్భవించినదే అయితే, ఆత్మల కంటే ఈమెకు ఉండే అతిశయం ఏమి? అంటే, పత్నీత్వం, మాతృత్వం, నియంతృత్వం మొదలైన విశేషాలవల్ల మిగిలిన జీవుల కంటే ఈమె అధికురాలు. ఆ విధంగా ఈమెలో పత్నీత్వం మొదలైన గుణాలు ఉన్నాయి – అనే విషయాన్ని పలు ప్రమాణాలు తెలుపుతున్నాయి. **"విష్ణుపత్నీ"** (లక్ష్మి విష్ణుపత్ని), **"శ్రీశ్చ తే లక్ష్మీశ్చ పత్న్యౌ"** (నీకు భూదేవి, లక్ష్మీదేవి పత్నులు), **"త్వం మాతా సర్వలోకానాం"** (నీవు లోకాలన్నిటికి తల్లి) **"అఖిలజగన్మాతరమ్"** (సమస్తజగత్తుకు తల్లి), **"మాతర్మైథిలి"** (తల్లీ! మైథిలీ!), **"ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్"** (అన్ని లోకాలకు ఈశ్వరి), **"అస్యేశానా జగతః"** (ఈ జగత్తుకు ఈశ్వరి), **"మామలరాళ్ మణవాళన్"** (లక్ష్మికి వల్లభుడు), **"మాతావినై పితువై తిరుమాలై"** (తల్లి అయిన లక్ష్మిని, తండ్రి అయిన శ్రీయఃపతిని), **"తిరుమకళార్ తనిక్కేళ్వన్ పెరుమైయుడైయ పిరానార్"** (లక్ష్మికి వల్లభుడై ఉండే గొప్పతనాన్ని కలవాడు) అనేవి అనేకం ఉన్నాయి.

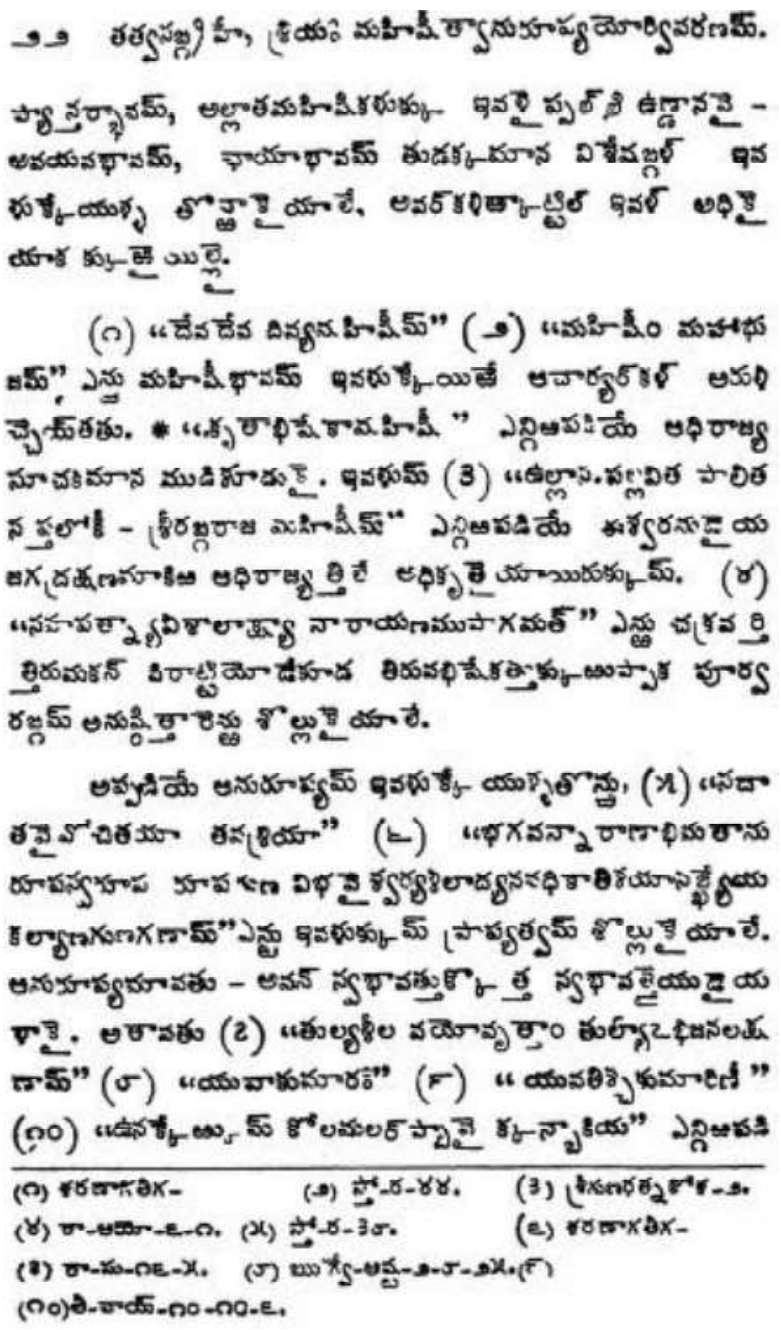

తత్వసఙ్గ్రహే, శ్రియః మహిషీత్వానురూప్యయోర్వివరణమ్.

ప్యాన్తర్భావమ్, అల్లాతమహిషీకథుక్కు ఇవళై ప్పల్ల్రి ఉణ్డానవై - అవయవభావమ్, ఛాయాభావమ్ తుడక్కమాన విశేషఙ్గళ్ ఇవ థుక్కేయుళ్ళ తొత్తాలైయాలే. అవర్కళిడ్డాట్టిల్ ఇవళ్ అధికై యాళ కుడైయిల్లై.

(౧) "దేవదేవ దివ్యమహిషీమ్" (౨) "మహిషీం మహాభుజమ్" ఎన్ను మహిషీభావమ్ ఇవథుక్కేయిత్తే ఆచార్యర్కళ్ అరుళి చ్చెయ్తతు. * "శ్రీశాభిషేకాత్ మహిషీ" ఎన్రిఅపడియే అధిరాజ్య సూచకమాన ముడిసూడుదల్. ఇవథుమ్ (౩) "ఉల్లాస పల్లవిత పాలిత సప్తలోకీ - శ్రీరఙ్గరాజ మహిషీమ్" ఎన్రిఅపడియే ఈశ్వరనుడైయ జగద్రక్షణసూకిఇ అధిరాజ్యత్తిలే అధికృతైయాయిరుక్కుమ్. (౪) "నవపల్లవాన్వవిశాలాక్ష్యా నారాయణముపాగమత్" ఎన్ను చక్రవర్తి తిరుమకన్ పిరాట్టియోడేకూడ తిరువభిషేకత్తుక్కుప్పిన్ పూర్వ రఙ్గమ్ అనుష్ఠిత్తాకెన్ను శొల్లుగైయాలే.

అప్పడియే ఆనురూప్యమ్ ఇవథుక్కేయిత్తాన్ను, (౫) "యదా తవైవోచితయా తవ శ్రియా" (౬) "భగవన్నారాణాభిమతానురూపస్వరూప రూపగుణ విభవైశ్వర్యశీలాద్యనవధికాతిశయాసఙ్ఖ్యేయ కల్యాణగుణగణామ్" ఎన్ను ఇవథుక్కుమ్ ప్రాప్యత్వమ్ శొల్లుగైయాలే. ఆనురూప్యమావతు - అనన్ స్వభావత్తుక్కొత్త స్వభావత్తైయుడైయ థాగై. అదావతు (౭) "తుల్యశీల వయోవృత్తాం తుల్యాభిజనలక్ష్మణామ్" (౮) "యవాభ్యామారహే" (౯) "యవతిశ్చిరమాదిశే" (౧౦) "ఉనక్కే ఒత్తమ్ కోలమలర్ప్పాదై కణ్ణాకియ" ఎన్రిఇవళిడ

(౧) శరణాగతిగ- (౨) స్తో-ర-శర. (౩) శ్రీనరసింహశోళ-౩.
(౪) కా-ఆదో-౬-౧. (౫) స్తో-ర-౩౨. (౬) శరణాగతిగ-
(౭) కా-సు-౧౬-౫. (౮) ఋగ్వే-అష్ట-౩-౪-౩౫.(౯)
(౧౦)తి-కాయ్-౧౦-౧౧-౬.

లక్ష్మి యొక్క మహిషిత్వం:

ఈ విధంగానే మిగిలిన దేవేరుల కంటే ఈమె అధికురాలు. ఎందువల్ల అంటే, మహిషీభావం (మహిషియై ఉండడం), అనురూప్యం (అనురూపయై ఉండడం) అభిమతతత్వం (స్వామికి ఇష్టురైలై ఉండడం), భోగ్యతలో ఉత్కర్ష, నిరపాయత్వం (విడువకుండా వెంటనే ఉండడం), స్వరూప నిరూపకత్వం (భగవానుని స్వరూపానికి నిరూపకయై ఉండడం) శేషిత్వంలో అంతర్భాగం, ఆశ్రితాశ్రయణనియమం (భగవానుని ఆశ్రయించేటపుడు ముందు లక్ష్మిని ఆశ్రయించాలనే నియమం) వ్యవసాయ జనకత్వం, అపరాధాలను చేసినవారి అపరాధాలను తొలగించడం, ప్రాప్యంలో అంతర్భాగంకావడం, ఇంతేకాక మిగిలిన దేవేరుల కంటే ఈమెకు విశేషంగా ఉండే అవయవభావం, ఛాయాభావం మొదలైన విశేషాలు ఈమెకు ఉన్నాయి కనుక వారి కంటే ఈమె అధికురాలు అని అనడంలో లోటు లేదు.

"దేవదేవదివ్య మహిషీమ్" (దేవదేవుడైన పరమాత్మకు పత్ని), మహిషీం మహాభుజమ్"(మహి షి అయిన లక్ష్మిని, గొప్ప భుజాలను కల పరమాత్మను) అని మహిషీభావం ఈమెకే ఉన్నదని పూర్వాచార్యులు అన్నారు కదా. **"కృతాభిషేకా మహిషీ"** అనే విధంగా పట్టాభిషేకంలో భర్తతో పాటు అభిషేకం చేయబడి, కిరీటాన్ని ధరించిన పత్ని మహిషి అవుతుంది. **"ఉల్లాస పల్లవితపాలిత సప్తలోకీ .. శ్రీ రంగరాజ మహిషీమ్"** (లక్ష్మీదేవి కటాక్షంవల్ల ఏడు లోకాలు మళ్ళీ తిరిగి సత్తను కలిగినవి అయ్యాయి) అనే విధంగా భగవంతుడు చేసే జగద్రక్షణ అనే ఆధిరాజ్యంలో ఈమె కూడా అన్వయిస్తుంది. **''నవ పల్లవాన్వ విశాలాక్ష్యా నారాయణముపాగమత్"** అని శ్రీరాముడు సీతాదేవితో కలసి పట్టాభిషేకానికి ముందుగా శ్రీరంగనాథుని ఆరాధించాడని చెప్పబడుతున్నది కదా

ఆ విధంగానే ఆనురూప్యం అనేది కూడా ఈమెకే ఉన్నది. **"సదా తవైవోచితయా తవ శ్రియా"** (ఎల్లప్పుడూ నీకే తగినది అయిన లక్ష్మితో) **''భగవన్నారాయణాభిమతానురూప స్వరూప రూప గుణ విభవైశ్వర్య శీలాద్యనవధికాతిశయ కళ్యాణ గుణగణామ్"** (భగవంతుడైన నారాయణనకు ఇష్టమైన, తగిన స్వరూపాన్ని, రూపాలను, గుణాలను, వైభవాన్ని, ఐశ్వర్యం, శీలం మొదలైన, అంతులేని వైభవాన్ని కలిగిన గొప్ప గుణాలను కలిగినది లక్ష్మీదేవి) అని

తత్వనిర్ణయే, శ్రియః అభిమతత్వ భోగ్యభూతత్వయోర్వివరణమ్. 33

యాయిరుకైక్క. ఇప్పడి అల్లాత మహిషికళుక్కిల్లైయే.(ఇ)"ఏవమ్భూత భూమీ నీళానాయక" ఎన్నుఅతిదేశముణ్డాకైయాలే.

అభిమతత్వమావతు - భర్తావానవనై తన్వశమాక్కిక్కొళ్వతైయుమ్ అవనుక్కు ఉప్పాయమ్బడి ఇవనియళాయిరుకైక్క. (ఆ) "చకర్థయస్యాభవనం భుజాన్తరమ్" ఎన్నుం - ఉన్ తిరుమార్బై యావతొరుత్తిక్కుమవిడమాక వ్యణ్ణినాయెన్నుం ఇవళైప్పోల్ ఇవిత ఆళవన్దార్ అరుళిచ్చెయ్తతు. (3)కాచాన్యాస్త్వామృతే దేవి నర్వయజ్ఞ మయం వపుః। అధ్యాస్తే దేవదేవస్య యోగిచిన్త్యం గదాభృతః" ఎన్నుం - శఙ్ఖచక్రగదాపాణియాయ్, చతుర్భుజనాయ్, సర్వాభరణ భూషితనాయ్, సౌన్దర్యాదికల్యాణగుణోపేతనాయ్,, అతిమనోహరనాయ్, సర్వఫలప్రదనాయ్,ముక్తప్రాప్యనాయ్,యోగనిష్ఠరాలుమ్ ఆరాధ్యమాన దేవనుమైయవిగ్రహత్తై ఉన్నుడైయశ్రీయవేయు ఎవళ్ కూడామల్ మిరిక్కుమవరెన్ను శ్రీపరాశరభగవానుమ్ శొన్నానిజే.

భోగ్యతోత్కర్షమైయావతు - సర్వాత్మాక్కళుక్కుమ్ ప్రాప్యనాన సర్వేశ్వరనుక్కు ముట్పడ నిరతిశయభోగ్య భూతైయాయిరుకైక్క. అప్పడిక్కు (ళ) "స్వవైశ్వరూప్యేణ" ఇత్యాదికళిలొల్లుకిఱపడియే ఈశ్వరనుమైయ స్వరూపరూప గుణాదికళాలే సర్వకాలముమ్ అవన్ అనుభవియానిన్రాలుమ్ పిన్నుమయమ్ అపూర్వమాన విస్మయత్తైయుణ్డాక్కుమెన్నుమ్, (ఋ) "భోగోపోద్ఘాత శోభిచంభకిత భగవద్వైశ్వరూప్యానుభావా" ఎన్నుం - అవన్ స్వరూపగుణాదికళాలుణ్డాన అనుభవత్తైయుమైయ తన్ననుభవత్తాలే అనాయాసమాక చ్చిఱన్దిత్తు కొణ్డుమెన్నుమ్, (ఌ) "లక్ష్మీస్వయంవర సనాధితయాపన్నశీసౌన్దర్య

(ఇ) శరణాగతిగద్య. (ఆ) స్తో-ర-33. (3) వి-పు-ఇ-ద-ఇ౩.
(ళ) స్తో-ర-3౨. (ఋ) క్రీగీతరత్న-ళ. (ఌ)

ఈమెకు కూడా ప్రాప్యత్వం చెప్పబడింది కదా. ఆనురూప్యం అంటే – భగవంతుని స్వభావానికి తగిన స్వభావాన్ని కలిగినదై ఉండడం. అది ఏ విధంగా అంటే, **"తుల్య శీలవయోవృత్తాం తుల్యాభిజనలక్షణామ్"** (సమానమైన శీలాన్ని, వయస్సును, ప్రవర్తనను కలిగినది, సమానమైన వంశంలో పుట్టినది, లక్షణాలను కలిగినది), **"యువా కుమారః"** (యవ్వనం ప్రారంభంలో ఉన్నవాడు, కౌమారదశను దాటినవాడు), **"యువతిశ్చ కుమారిణీ"** యువతీ దశ ఆరంభంలో ఉన్నది, కుమారి దశలో చివరిలో ఉన్నది), **"ఉనక్కు ఏఱ్ఱుమ్ కోల మలర్ పావైక్కు అన్బా"** (నీకు తగిన లక్ష్మీదేవికి వల్లభుడా!) – అనే విధంగా ఉండడం. ఇటువంటి స్థితి మిగిలిన పత్నులకు లేదు **"ఏవంభూత భూమీ నీళా నాయక"** (ఈ విధంగా లక్ష్మీదేవితో సమానంగా ఉండే భూదేవికి, నీలాదేవికి నాయకుడా) అని అతిదేశం (ఆరోపించి) చెప్పబడింది కదా.

లక్ష్మి యొక్క అభిమతత్వం, భోగ్యత్వం:

అభిమతత్వం అంటే – భర్తను తన వశం చేసుకోవడంతో పాటు, అతనికి తానుమిక్కిలి ప్రియంగా ఉండడం. **"చకర్థ యస్యా భవనం భుజాంతరమ్"** అని అంటూ యామునులు "నీ వక్షఃస్థలాన్ని లక్ష్మీదేవికి నివాసంగా చేశావు" అని లక్ష్మీదేవిని ఉద్దేశించి కదా స్తోత్రరత్నంలో పలికారు. **"కా చాన్యా త్వామృతే దేవి! నర్వయజ్ఞమయం వపుః, అధ్యాస్తే దేవదేవన్య యోగిచింత్యం గదాభృతః"** (శంఖం, చక్రం, గదలను ధరించినది, చతుర్భుజాలను కలిగినది, అన్ని ఆభరణాలతో అలంకరింపబడినది, సౌందర్యం మొదలైన కళ్యాణగుణాలతో కూడినది, చాలా అందమైనది, అన్ని ఫలాలను ఇవ్వగలిగినది, భక్తులకు ప్రాప్యమై యోగులకు కూడా ఆరాధ్యమైన భగవానుని రూపంలో నీవు తప్ప వేరే ఎవరు ఏ సందేహం లేకుండా పాదాలను మోపగలరు?) అని పరాశర భగవానుడు పలికారు కదా.

భోగ్యతలో ఉత్కర్ష అంటే – ఆత్మలన్నిటికీ ప్రాప్యుడైన భగవంతునకు కూడా నిరతిశయభోగ్యయై, అంటే, అంతు లేకుండా భోగ్యయై ఉండడం. **"స్వవైశ్వరూప్యేణ"** అని మొదలైన శ్లోకాలలో చెప్పబడిన రీతిలో భగవంతుడు తన స్వరూప రూప గుణాలతో ఈమెను నిత్యం అనుభవించినా, ఇంకా అనుభవించని

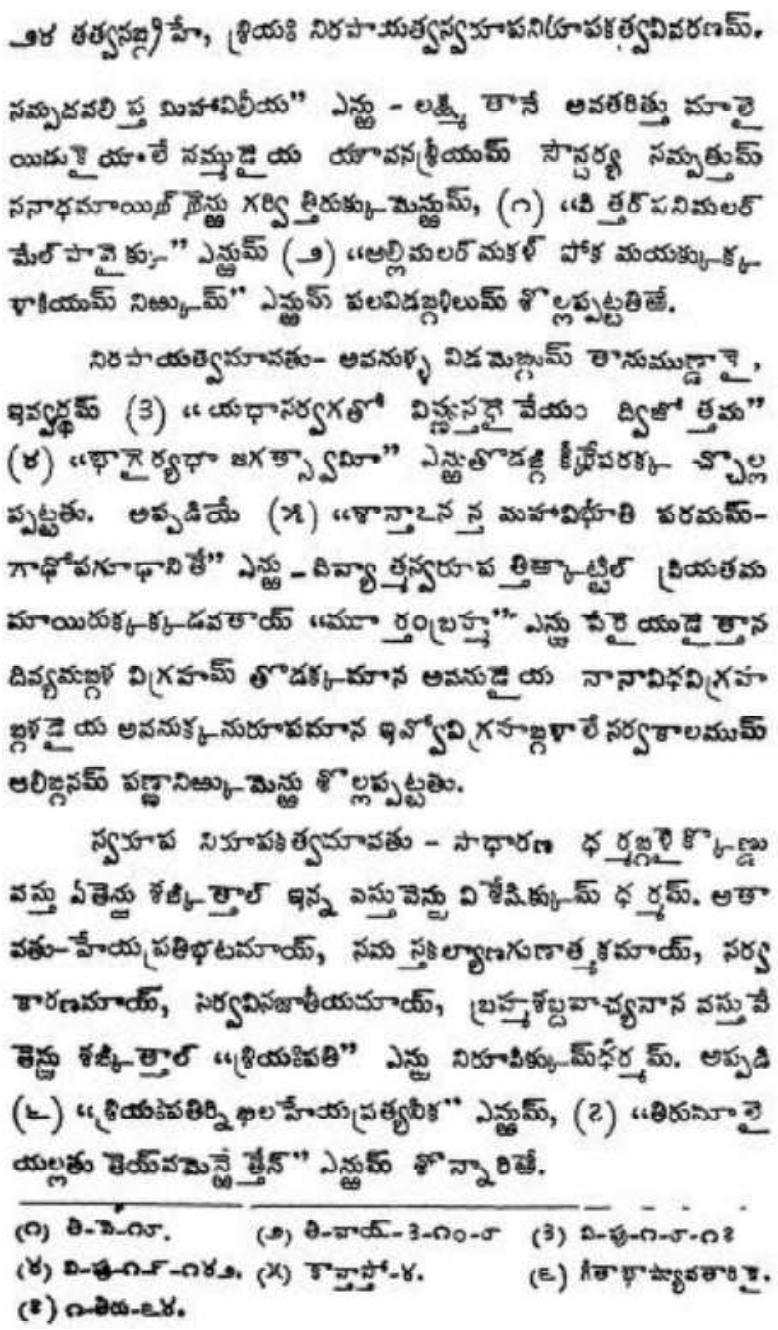

అపూర్వమైన ఆశ్చర్యాలను ఎన్నిటినో ఈమె కలిగిస్తుంది – అని అర్థం. **"భోగోపోద్ఘాతకేళీచులకిత భగవత్ వైశ్య రూప్యానుభావా"** అని భగవంతుని స్వరూప గుణాదులవల్ల కలిగిన అనుభవాలను అన్నిటిని తన అనుభవవేళలో అనాయాసంగా పుడిసిలిలో తాగినట్టు గ్రహిస్తుంది–అని, **"లక్ష్మీస్వయంవరసనాథిత యౌవనశ్రీసౌందర్యసంపదవలిప్త మిహాలిహీయ"** – లక్ష్మి పాలసముద్రంనుండి స్వయంగానే అవతరించి నా మెడలో స్వయంవర మాలికను అలంకరించినందున నా యౌవనసంపద, సౌందర్య సంపద అంతా సార్థకమైంది – అని భగవంతుడు గర్వాన్ని పొందుతాడు అని, "పిత్తర్ పనిమలర్ మేల్ పావైక్కు" (చల్లని తామర పువ్వులో ఉండే లక్ష్మికి వల్లభుడు) అని **"అల్లిమలర్ పోకమయక్కుక్కళ్ ఆకియుమ్ నిఱ్ఱుమమ్మాన్"** అని ఈ విషయం పలుచోట్ల చెప్పబడింది కదా.

లక్ష్మి యొక్క నిరపాయత్వము, స్వరూపనిరూపకత్వము:

నిరపాయత్వం అంటే – భగవంతుడు ఉండే చోట అంతా తాను కూడా ఉండడం. **"యథా సర్వగతో విష్ణుః తథైవేయం ద్విజోత్తమ"** (ద్విజోత్తమా! ఏ విధంగా విష్ణువు అంతటా ఉన్నాడో ఆవిధంగా లక్ష్మి అతనిరూపాలతో అంతటా ఉన్నది, **"భాగైర్యథా జగత్స్వామీ"** అని ఆరంభించి ఈ విషయం శ్రీవిష్ణుపురాణంలో చెప్పబడింది. ఆ విధంగానే **"శాంతానంతమహా విభూతి పరమం యద్బ్రహ్మ రూపం హరేః ... గాఢోపగూఢాని తే"** (భగవంతునకు తన దివ్యాత్మ స్వరూపం కంటే మంగళ విగ్రహం చాలా ప్రియమైనది) అని, (దివ్యాత్మ స్వరూపం కంటే ఇష్టమైనది, మూర్తం బ్రహ్మ అనే పేరు కలిగినది అయిన దివ్యమంగళ విగ్రహం మొదలైన భగవంతుని నానావిధాలైన రూపాలను అన్నిటినీ అతనికి అనురూపమైన ఆయా రూపాలను స్వీకరిస్తూ, అన్ని కాలాలలో లక్ష్మి ఆలింగనం చేసుకుంటుంది – అని చెప్పబడింది కదా.

స్వరూపనిరూపకత్వం అంటే – సాధారణలైన ధర్మాలనుబట్టి ఈ వస్తువు ఏది? – అని సందేహించినప్పుడు, "ఇది ఈ వస్తువు" అని నిర్ధారణ చేసే ధర్మం స్వరూపనిరూకధర్మం. అంటే, హేయగుణాలకు ప్రతిభటమై, సమస్త కళ్యాణ గుణాలను సహజంగా కలిగినదై, సర్వ కారణమై, సర్వవిసజాతీయమై, అంటే, లోకంలో ఉండే అన్ని జాతుల కంటే వేరయినదై, బ్రహ్మ శబ్దంచేత చెప్పబడే వస్తువు ఏది? – అని

తత్వనిర్ణయః, శ్రియఃశేషిత్వాఽన్తర్భావాది వివరణమ్. ౨౫

శేషిత్వాన్తర్భావమావహతు - (౧) "మమనాథయదస్తియో స్స్వయం సకలంతద్ధితవైవమాధవ" ఎన్న- రానేతేనుమ్ ఒనువనేయాకి లుమ్, ఎన్నుడైనై ఏనేను మొన్నే.కూకిలుమ్, ఇనైయుడైయ లక్ష్మీ వల్లభనానవనుకోక- శేవమెన్దుమ్, (౨) "తిరుమాలై నాను మునక్కు- ప్పుగవడియేన్" ఎన్దుమ్ అభియుక్తర్ శొన్నాకిజే. ఆకనస్వరూపత్తై చ్చొల్లుకిఱ ప్రణవత్తిలుమ్ మిథునశేషమెన్పతాల్ తెరివిక్కప్పట్టతు.

ఆశ్రితాశ్రయణనియమమావహతు-ఇవరై ఆశ్రయిత్తే అవనై ఆశ్ర యిక్కవేణుమెనిఱ నియమమ్. అప్పడిక్కు ఆచార్యర్కళ్, (3)"భగవ న్నారాయణాభిమత-అనన్యశరణశ్శరణమహంప్రపద్యే" (౪) "శ్రీమ న్నారాయణ-అనన్యశరణస్తవాచారవిన్దయుగళం శరణమహం ప్రప ద్యే"ఎన్దుమ్,(౫)"అలర్ మేల్ మన్గై యురై మార్బా-తిరువేఙ్గడత్తానే- అడిక్కీళ్ అమర్న్దుపుకున్దేనే"ఎన్దుమ్ ఇవరైమున్దుఱ ఆశ్రయిత్తు పిన్నైఎ ఆశ్రయిత్తార్కళ్.

(౬) "నిత్యకైఙ్కర్య ప్రాప్త్యపేక్షయా-అవిరతాస్తుమే" ఎన్ఱు ప్రార్థిక్క, "అస్తుతే" ఎన్ఱ-ఉనక్కు ఉగన్దాకవేణ్డుమెన్ఱు ఇనిత్ తానే యరుళిచ్చెయ్కైయాలే వ్యవసాయజనకమైన్ఱినిడమున్ నన్ఱిత వన్నమ్.

అపరాధానా మపాకరణత్వమావహతు - అపరాధిగళై ప్పొఱుప్పిత్తు చ్చేర్విప్పతై. ఇవ్వర్థమ్ (౭) "తవైవ త్వత్ప్రీయాన్ జనని పరి పూర్ణాగని జనే హితప్రాప్తోవృత్యా భవతిచ కిఞ్చిత్కలుషశీలే, కిమే తన్నిర్దోషకిఞ్చన జగతీతి త్వముచితై రుపాయైర్విస్మర్య స్వజనయని

(౧) ప్రోక్త-౫౬ (౨) తి-పల్లా-౧౦ (3) శరణాగతిగ-
(౪) శరణాగతిగ- (౫) తి-చాయ్-౩-గద్య-౧౦. (౬) శరణాగతిగ-
(౭) స్తోత్రరత్న-౫౬.

సందేహిస్తే, "శ్రియఃపతియే సర్వేశ్వరుడు" అని నిరూపించే ధర్మమే స్వరూప నిరూపక ధర్మం. ఈ విషయం **"శ్రియఃపతిఃనిఖిలహేయప్రత్యనీకఃనిఖిలహేయప్రత్యనీకః"** (శ్రియఃపతి అన్ని దోషాలకు దూరమైన వాడు) అని, "తిరుమాలై యల్లదు తెయ్వమెన్ఱేత్తేన్" (శ్రియఃపతిని తప్ప ఇంకొకరిని దైవమని కొలువను) అని ఆళ్వారులు, ఆచార్యులు అన్నారు కదా.

లక్ష్మి యొక్క శేషిత్వాంతర్భావము:

శేషిత్వంలో అంతర్భవించడం అంటే – **"మమ నాథ! యదస్తి యోఽస్మ్యహం సకలం తద్ధి తవైవ మాధవ!"** (నా స్వామీ! నావి అనేవి ఏమి ఉన్నాయో, నేను ఎటువంటి వాడనై ఉన్నానో, అవి అన్నీ నీ సొత్తు) అని, తమ ఆత్మ, ఆత్మీయాలు అన్నీ లక్ష్మీవల్లభునకు శేషం అని, **"తిరుమాలే! నానుమ్ ఉనక్కు పఴవడియేన్"** (లక్ష్మీపతీ! నీకు నేను అనాదిగా శేషం) అని జ్ఞానాధికులు చెప్పారు కదా. ఆత్మస్వరూపాన్ని తెలిపే ప్రణవంలో కూడా ఆత్మ దివ్యమిథునానికి శేషమని కదా చెప్పబడింది.

ఆశ్రితాశ్రయణ నియమం అంటే–లక్ష్మిని ఆశ్రయించిన తరువాతే భగవంతుని ఆశ్రయించాలి–అనే నియమం. ఈ విషయాన్ని పూర్వాచార్యులు, అళ్వార్లు **"భగవన్నారాయణాభిమత....శరణమహం ప్రపద్యే"** (భగవన్నారాయణుకు అభిమతమైన లక్ష్మీదేవి నేను శరణు పొందుతున్నాను) అని, **"శ్రీమన్నారాయణ తవ చరణారవిందయుగళం శరణ మహం ప్రపద్యే"** (శ్రీమన్నారాయణా! నీ చరణారవిందాలలో నేను శరణం పొందుతున్నాను) అని, **"అలర్ మేల్మంగై ఉరై మార్బా...తిరువేఙ్గడత్తానే...అడిక్కీళ్ అమర్న్దు పుకున్దేనే"** (పద్మావతిని వక్షఃస్థలంలో కలవాడా! వేంకటాచలపతీ! ఈ పాదాల కింద చేరి ఆశ్రయించాను) అని లక్ష్మిని ముందుగా ఆశ్రయించి ఆ తర్వాత భగవంతుని ఆశ్రయించారు.

"నిత్యకైఙ్కర్యప్రాప్త్యపేక్షయా అవిరతా అస్తు మే" (భగవానునకు సదా నేను కైంకర్యం చేయాలి అనే ఆశ నాకు ఎల్లప్పుడూ ఉండాలి) శ్రీరామానుజులు ప్రార్థించగా, దానికి సమాధానంగా **"అస్తు తే"** (మీకు అది ఆవిధంగానే కలుగుతుంది") అని శ్రీరంగనాయకి సమాధానం చెప్పినందున, ఈమె శరణాగతి విషయంలో జీవునకు నమ్మకాన్ని కలిగిస్తుంది – అనే విషయం బాగా తెలుస్తున్నది.

జీవుల అపరాధాలను తొలగించడం అంటే – భగవంతుడు వారి

-౩౬ తత్త్వనిర్ణయే, శ్రియః ప్రాప్యాన్తర్భావాది వివరణమ్.

మాతా తదసినః" ఎన్ను-ఈశ్వరన్ ఇవనపరాధఙ్గళైక్కణ్డు హితకూప క్తాలే శీతియరుగ, ఇరువెక్? "జగత్తిల్ నిర్దోషరాయిరుప్పార్ ఆక" ఎన్ను ఉచితమాన ఉపాయఙ్గళాలే మఅప్పిత్తు చ్చేరవిడువైయాలే ఎన్నైయుక్కు మాతావాకా నిన్రాయెన్ను అభియుక్తర్ శొన్నారిజే.

ప్రాప్యాన్తర్భావమ్-ఇవరుక్కు యళ్ళతెన్ను మిడర్దోర్ల, (౧) "తయా సహాసీన మనన్తభోగిని" (౨) "ప్రహర్షయిష్యామి' ఎన్ను అనన్తభోగత్తిలే అవళోడేకూడియిరుక్కిఱ ఉన్నై ఉగప్పిప్పేనాక వేణుమెన్ఱుమ్, (3) "శ్రియాసార్ధమ్" ఎన్ఱుమ్, (౪) "అడిమైశెయ్వార్ తిరుమాలుక్కే" ఎన్ఱుమ్, (౫) "ఏఱు తిరువుడైయాన్ ఇన్ను వన్దివై కొళ్ళుళ్" ఎన్ఱుమ్ (౬) "కోలమలర్ప్పావైక్కు-ఎన్నై ప్పెఱ్ఱనిప్పోక్కువనో" ఎన్ఱుమ్ పలవిడఙ్గళిలుమ్ అపేక్షిత్తార్కళిజే.

(౭) "దేవిత్వామను నీళయా సహ మహీదేవ్యస్సహస్రం తథా యాభిస్త్వం స్తనబాహు దృష్టి భిరివ స్వాభిః ప్రియం శ్లాఘసే" ఎన్ను-"అక్షమతైనై త్తన్ తియముళై త్తడమ్ తుడక్కమాన అవయవఙ్గళాలే ఉగప్పిక్కుమాపోలే, ఆళ్వాత నాయ్చ్చిమార్కళాలుమ్ ఉగప్పియా నిన్రాయ్" ఎన్ను శొల్లుగైయాలే అవయవత్వమ్ శొల్లిర్ర్ధు.

(౮) "లక్ష్మీం విహారరసికామివ రాజహంసీం ఛాయామివాభ్యుదయినీమవనీంచ తస్యాః" ఎన్ఱుమ్, (౯) "శ్రియమపి విహారస్థీం రాజహంసీ మివాస్మిన్ప్రతిఫలన మివాస్యాం పశ్య విశ్వంభరాఞ్చ" ఎన్ఱుమ్-లక్ష్మీక్కు భూమి ఛాయాభూతైయాయుమ్ ప్రతిఫలన భూతైయాయు మిరుక్కుమ్ పిన్ను శొల్లుగైయాలే ఛాయాభావమ్ శొల్లిర్ర్ధు.

(౧) ప్రో-ర-౩౯ (౨) ప్రో-ర-౪౬. (3) వాయు-పు-
(౪) తి-వాయ్-౬-౫-౧౧. (౫) వా-తి-ద్-౬. (౬) తి-వాయ్-౧౦-౧౦ ౩.
(౭) శ్రీసనగర్భ-౫౩. (౮) ర-స్త-౧-౬౪. (౯)

అపరాధాలను క్షమించేటట్లు చేయడమే. ఈ విషయం **"పితేవ త్వత్ ప్రేయాన్ జనని! పరిపూర్ణగసి జనే హితప్రోతో వృత్యా భవతి చ కదాచిత్ కలుషధీఃకిమేతత్? నిర్దోషః కః ఇహ జగతీతి త్వముచితైఃఉపాయైఃవిస్మార్య స్వజనయసి మాతా తదసి నః"** అని భగవంతుడు జీవుని అపరాధాలను చూచి బుద్ధితో కోపించినప్పుడు నీవు "ఇదేమి? ఈ లోకంలో దోషం లేనివారు ఎవరైనా ఉన్నారా?" అని తగిన ఉపాయాలతో ఆ కోపాన్ని మరపించి జీవుని అతడు అనుగ్రహించేటట్లు చేస్తున్నందున మాకు నువ్వే తల్లివి అవుతున్నావు – అని పరాశర భట్టర్ పలికారు కదా.

లక్ష్మి యొక్క ప్రాప్యాంతర్భావము:

ప్రాప్యాంతర్భాగం ఈమెకు ఉన్నదనే విషయం తెలిసేటట్లు **"తయా సహాసీనమనంతభోగిని.. ప్రహర్షయిష్యామి"** అని అనంతభోగంలో, అంటే, ఆదిశేషశయనంలో లక్ష్మితో కలిసి ఉండే నిన్ను సంతోషపెట్టివాడను కావాలి – అని, "శ్రియా సార్ధమ్" (లక్ష్మితో పాటుగా ఉండే పరమాత్మకు నిత్యులు, ముక్తులు సేవ చేస్తారు) అని, **"అడిమై శెయ్ వార్ తిరుమాలుక్కే"** (లక్ష్మీపతికే సేవ చేస్తాను) అని, **"ఏఱు తిరువుడైయాన్ ఇన్ను వన్దివై కొళ్ళుళ్"** (లక్ష్మీపతి నా కైంకర్యాలను స్వీకరిస్తాడా!) అని, **"కోలమలర్ పావైక్కు అన్నా..ఉన్నై ప్పెఱ్ఱనిప్పోక్కువనో"** (లక్ష్మి కి వల్లభుడవైన స్వామీ! నేను నిన్ను పొందగలనా!) అని పలుచోట్ల ప్రార్థించారు కదా.

"దేవి!త్వా మనునీళయా సహ మహీదేవ్య స్సహస్రం తథా యాభిస్త్వం స్తనబాహుదృష్టిభిరివ స్వాభిఃప్రియం శ్లాఘసే" అని పరాశరభట్టర్ పలికిన రీతిలో తన వక్షఃస్థలం మొదలైన అవయవాలతో భగవానుని లక్ష్మి ఆనందింప జేసినట్లు, మిగిలిన పత్నులచేత కూడా నీవు ఆనందింపజేయబడుతున్నావు – అని అన్నందున లక్ష్మికి మిగిలిన పత్నులు అవయవభూతలు అని చెప్పబడింది.

**"లక్ష్మీం విహారరసికామివ రాజహంసీం ఛాయామివాభ్యుదయినీమవనీం చ తస్యాఃనీమవనీం చ తస్యాఃనీమవనీం చ తస్యాఃన

తత్వసఙ్గ్రహే, శ్రియఃి ఆత్మవైజాత్యశఙ్కా నిరాకరణమ్. ౩౭

ఇప్పడికిక్కు ఇన్నుమ్ నిరూపిత్తాల్ ఉత్కర్షహేతుక్కళ్ అనన్తఙ్గళా యిరుక్కుమ్.

యాత్తొరువడి సర్వేశ్వరనుక్కేసర్వస్మాత్పరత్వమ్ అసాధారణమాయిరుక్కిఱతు, అప్పడియే ఇవళుక్కుమ్ ఇన్నుం గుణఙ్గళ్ అసాధారణఙ్గళాయిరుక్కుమ్. ఇత్తై నిరూపిత్తిత్తే (౧) "దేవతిర్యఙ్మనుష్యేషు పున్నామా భగవాన్ హరిః। స్త్రీనామ్నీ శ్రీశ్చ విజ్ఞేయా నానయోర్విద్యతే పరమ్" ఎన్ఱ - శ్రీపరాశరభగవాన్ శొన్నాన్. స్వాధీనవస్తుక్కళై శరీరమాకవుడైయ నాళైయాలే సర్వస్మాత్పరత్వముమ్, అన్నై శరీరఙ్గళ్ తోఱుమ్ అవనుక్కనురూపమాన శరీరత్తైయుడైయళాయ్ కొణ్డు భోగ్యత్తైయాల్ వన్ద వైలక్షణ్యముమ్. ఇరువర్క్కుమ్ మొళియ వేణ్డుమవర్క్కుమ్ మిగ్గైయెన్ఱవడి. ఆగైయాలే పత్నీత్వన్తరిఙ్గిఱక్కాట్టిల్ హితై యెన్నక్కుమ్ వైయిగ్గై.

పత్నీత్వమ్ తొడక్కమాన విశేషమ్ ఇవళుక్కుమ్ నాళైయాలే సమస్వరూపరాన ఆత్మాక్కళోడు సజాతీయైయాక మాట్టాళెన్ఱిల్; ఏతేనుమొరు విశేషఙ్గళైకొణ్డు వైజాత్యమ్ కొళ్ళప్పార్క్కిల్, శయనవాహనాది విశేషమడియాక అనన్త గరుడాదికళుక్కు, శుద్ధి అశుద్ధి పాశ్చాత్యశుద్ధియెన్ఱివ విశేషఙ్గళడియాక నిత్య బద్ధ ముక్తర్క్కుమ్ అనాత్మత్వమ్ వరుమాగైయాలే ఇన్నవిశేషఙ్గళ్ వైజాత్య హేతువాకమాట్టాతు.

ఇవ్విశేషఙ్గళుణ్డాయిరుక్క ఆత్మాక్కళ్ సమస్వరూపరెన్ఱు సొన్నిల్, నిష్కృష్ట స్వరూపత్తిల్, వైషమ్యమిల్లామైయాలుమ్, ఇవ్వైషమ్యఙ్గళ్ విగ్రహవిశేష ప్రయుక్తఙ్గళాగైయాలుమ్, ప్రకృతి సంశ్లేష విశ్లేషప్రయుక్తఙ్గళాయ్ వరుకిఱతాగైయాల్ ఒరు విరోధముమిల్లై.

(౧) వి-పు-౧-౯-౩౫.

చ" (శ్రీరంగనాథుడనే సరస్సులో విహరించే రాజహంసవలె శ్రీరంగనాయకి ఉన్నది. ఆమె ప్రతిబింబంవలె భూదేవి ఉన్నది) అని భూదేవి లక్ష్మికి నీడవంటిది అని, ప్రతిబింబంవంటిది అని చెప్పినందున భూదేవియొక్క ఛాయాభావం చెప్పబడింది.

ఈ విధంగా ఇంకా నిరూపిస్తే లక్ష్మిలో ఉండే ఉత్కర్ష హేతువులు చాలా ఉంటాయి.

ఏవిధంగా భగవంతునికే అందరికంటే గొప్పవాడై ఉండడం అనేది అసాధారణలక్షణమో, ఆ విధంగానే ఈమెకు కూడా ఈ గుణాలు అసాధారణాలు కదా. దీనిని భావించికదా శ్రీపరాశర భగవానుడు **"దేవతిర్యఙ్మనుష్యేషు పున్నామా భగవాన్ హరిః, స్త్రీనామ్నీ శ్రీశ్చ విజ్ఞేయా నానయోర్విద్యతే వరమ్"** (మానవులలో, దేవతలలో తిర్యక్కులలో పురుషుని పేరును కలవారు భగవానుని రూపాలు, స్త్రీనామం కలిగినవారు లక్ష్మీ రూపాలు అని తెలియాలి) అన్నాడు కదా. స్వాధీన వస్తువులను శరీరంగా కలిగినవాడు కనుక అందరికంటే పరుడై ఉండే స్థితి కలిగి ఉన్నందున, ఆ విధంగానే, భగవంతుని ఆయా రూపాలకు తగినట్లు అనురూపమైన రూపాలను లక్ష్మి కలిగిఉన్నందున కలిగిన వైలక్షణ్యం అనేవి భగవానునకు, లక్ష్మికి తప్ప వేరే ఎవరికీ లేవు – అని భావం. అందువల్లనే ఈమె భగవానునకు మిక్కిలి పత్నులందరికంటే హితమైనది అని అనడం ఏ లోటు లేదు.

లక్ష్మి ఆత్మ సజాతీయమైననూ, విలక్షణమైనది:

పత్నీత్వం మొదలైన విశేషాలు ఈమెకు ఉన్నందున, సమానమైన స్వరూపం కల మిగిలిన ఆత్మలతో ఈమె సజాతీయ కాదు కదా – అని అంటే, ఏదైనా ఒక విశేషాన్ని ఆధారంగా చేసుకొని ఈమె వేరే వర్గానికి చెందినది అని చెప్పాలని చూస్తే, శయనం, వాహనం మొదలైన రూపాలలో భగవంతునకు సేవ చేస్తున్నందున అనంత గరుడాదులకు, శుద్ధి, అశుద్ధి తరువాత కలిగే శుద్ధి విశేషాల మూలంగా నిత్యులు, బద్ధులు, ముక్తులకు అనాత్మత్వం, అనగా, ఆత్మ కాకుండా పోవడం అనే స్థితి కలుగుతున్నందున, ఈ విశేషాలు, అంటే, లక్ష్మికి చెప్పిన విశేషాలు, వైజాత్య కారణాలు కావు.

ఈ విశేషాలు ఉన్నా ఆత్మలు సమ స్వరూపాన్ని కలిగినవి అని ఏ విధంగా అంటారు – అని అంటే, ఆత్మల నిష్కృష్టమైన స్వరూపంలో వైషమ్యం ఏమీ లేనందున,

ఈ వైషమ్యాలు ఆయా రూపాలలో ఉండే విశేషాలను బట్టి వచ్చినవి గనుక, ప్రకృతి సంశ్లేష విశ్లేషాలు అనే వీటివల్ల వచ్చేవి కనుక ఏ విరోధం లేదు.

అందువల్ల పాంచభౌతికమైనా ముత్యపుచిప్ప కంటే వెండి వేరుగా ఉన్నట్లు, ధాతువు అయినా ఇనుప గుండు కంటే బంగారం విలక్షణంగా ఉండేటట్లు, తేజోరూపంగా ఉన్నా నక్షత్రాల కంటే సూర్యుడు విలక్షణంగా ఉండేటట్లు, భోగ్యకోటిలో చేరినా ప్రకృతిప్రాకృతాల కంటే అప్రాకృతం అనేది విలక్షణంగా ఉండేటట్లు, ఆత్మలలో బద్ధులకంటే ముక్తులు విలక్షణంగా ఉండేటట్లు, ఈమె కూడా ఆత్మవర్గంలోకి చేరినది, అంటే ఆత్మ సజాతీయ అయినా మూడు విధాలైన ఆత్మల కంటే విలక్షణంగా ఉంటుంది .

అప్రమాణములైన ఇతరవాదములు అనాదరణీయములు:

వాస్తవం ఈ విధంగా ఉండగా, దీనిని అనాదరించి, ఈమె భగవంతునితో సమానం అని, భగవంతుడు–ఈమె ఒకటే అని, ఈశ్వరుని కంటే అధికంగా ఉంటుందని, అతనికి పత్నిగా ఉండే ఆకారం తన ఇచ్ఛవల్ల ఏర్పడుతుందని – ఈ విధంగా ఉండే అర్థాలను ఏ ప్రమాణం లేకపోయినా, సంప్రదాయానికి అనుకూలం కాకపోయినా, కొందరు రహస్యంగా ఉపదేశించి జగత్తును మోసగిస్తున్నారు. సకల చేతనాచేతనాల కంటే విలక్షణమై, సకల జగత్తుకు ఒకే కారణమై, తనతో సమానమైన, లేదా, మించిన వస్తువు అనేది వేరొకటి లేనిదై, **'నారాయణ'** శబ్దంచేత చెప్పబడే పరబ్రహ్మమే సకలవేదాంతాలలో తెలియబడుతున్నది – అని బ్రహ్మమీమాంసకులు సూత్రాలతో, న్యాయాలతో నిర్ణయించారు. వేదవేత్తలు, గొప్పవారైన వారి అభిప్రాయాన్ని అనుసరించేవారైన మన పూర్వాచార్యులు పైన చెప్పబడిన విరుద్ధవాదాలను అంగీకరించరు కనుక, మనం కూడా వాటిని ఆదరించము.

గ్రంథ నిగమనము:

భోగవస్తువుయొక్క పరిమాణం ఏ విధంగా ఉంటుంది – అంటే, దానికి మూడు పరిమాణాలు ఉన్నాయి. అందులో త్రసరేణురూపమైన ఇంద్రియాలు

తత్వసంగ్రహే, తత్త్వత్రయోద్ధరణమ్.

యత్రళ్ అణుపరిమాణద్రవ్యాయిరుక్కుమ్, భూమి పర్వతమ్ మొదలైనవై మహత్పరిమాణద్రవ్యాయిరుక్కుమ్, కాలమ్ పరమమహత్పరిమాణమాయిరుక్కుమ్.

ఇత్ భోగ్యవస్తు-జ్ఞేయత్తైక్ కూపమాయ్ అనియత పరిమాణమాయిరుక్కుమ్ భోక్తా - జ్ఞాతృత్తైక్ కూపమాయ్ అణుపరిమాణమాయిరుక్కుమ్. నియన్తా-నియన్తృత్తైక కూపనాయ్ విభుపరిమాణనాయిరుక్కుమ్. ఇప్పడి మూన్ను తత్వత్తిన్నుడైయవుమ్ స్వరూపస్వభావత్తిల్ ప్రమాణత్తోడ్ పొరున్నుమాక చొల్లప్పట్టతు. ఇవైయాలే సకల ప్రమాణసిద్ధమాన వస్తుక్కళ్ మూన్ఱిలుమ్ అడక్కమాగుమ్.

యేన ప్రదర్శితం లక్ష్మ్యాః స్వరూపం తత్వసంగ్రహే।
అభయప్రదరాజస్య పుత్రమస్మద్గురుం భజే॥

నాయనారాచ్చాన్పిళ్ళై అరుళిచ్చెయ్త
తత్వసంగ్రహమ్ ముట్రిట్రు.

నాయనారాచ్చాన్పిళ్ళై తిరువడిగళే శరణమ్.

అణుపరిమాణాలు. భూమి, పర్వతం మొదలైనవి మహత్పరిమాణాలు. కాలం పరమ మహత్ పరిమాణం.

ఈ విధంగా భోగ్యవస్తువు జ్ఞేయత (తెలియబడేది) అనే రూపాన్ని మాత్రం కలిగినది. అది అనియతపరిమాణాన్ని కలిగినదై ఉంటుంది. భోక్త అనేవాడు జ్ఞాత అనే రూపాన్ని మాత్రం కలిగినవాడై, అణు పరిమాణాన్ని కలవాడై ఉంటాడు. నియంత అనే ఈశ్వరుడు నియమించడాన్ని స్వరూపంగా కలవాడై, విభువై ఉంటాడు. ఈ విధంగా ఉండే ఈ మూడు తత్వాల యొక్క స్వరూపస్వభావాలు ప్రమాణాలకు, న్యాయాలకు తగినట్లు నిర్ణయించి చెప్పబడింది. అందువల్ల సకలప్రమాణ సిద్ధమైన వస్తువులు అన్నీ ఈ మూడు వర్గాలలో చేరిపోతాయి.

యేన ప్రదర్శితం లక్ష్మ్యాః
స్వరూపం తత్వసంగ్రహే,
అభయప్రదరాజస్య
పుత్రమస్మద్గురుం భజే.

లక్ష్మీస్వరూపాన్ని తత్వసంగ్రహం అనే గ్రంథంలో చక్కగా నిరూపించినవారు, అభయప్రదరాజులనే పేరు గల పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై కుమారులు, మాకు ఆచార్యులైన నాయనారాచ్చాన్ పిళ్ళైను సేవిస్తాను.

నాయనారాచ్చాన్ పిళ్ళై కటాక్షించిన తత్వ సంగ్రహమ్ సంపూర్ణము

నాయనారాచ్చాన్ పిళ్ళై తిరువడిగళే శరణం